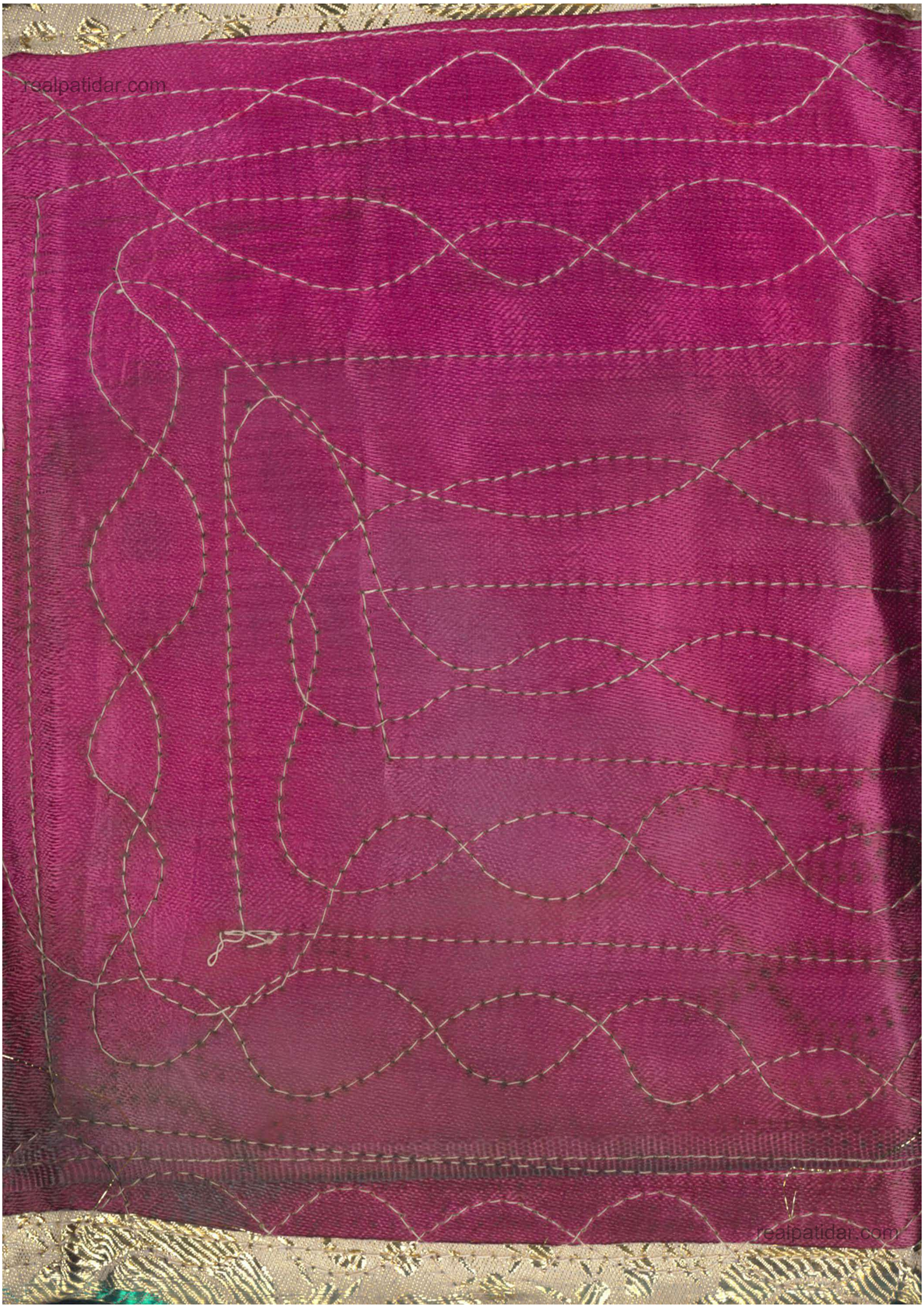
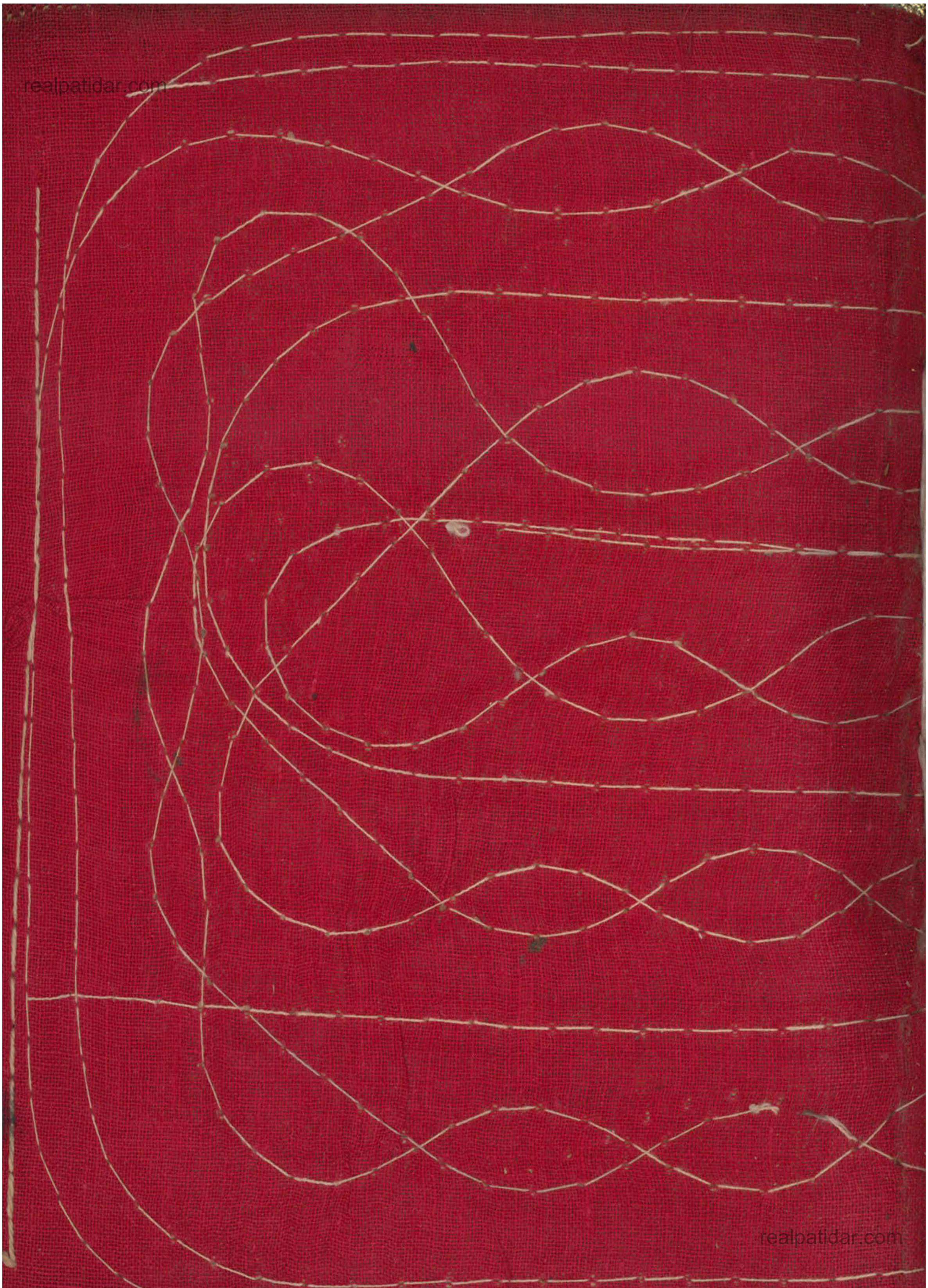
2025-01-13 Obtained in -Manuscript -Satpanth Noornamu, Bajnamu, Mohar Nabuvat etc. (1265)

realpatidar.com
realpatidar.com

રૂ॥૨૬।બાંન વડોદરા

ૐ શ્રી નિષ્કલંક નારાયણનમઃ

અનુક્રમણિકા

realpatidar.com

શ્રી નકલંકીનારાયણનમઃ [૧]

શ્રી સતગોર સઇદેવ પાધ્યા શ્રી નુરનામુ

બસ્કત જીસમીલા હીર રહેમાનનર રહીમ અલા હમદોલીલા રોબ્જી આલમીન
વલે આકબતો મુત્તાકીન વસલામ અલ્લા રસુર રહીમ મેહમદ દીન અલારો
અજમીન અજમીન પછી હજરત રસુલીલી એ ઈતપના મહમદ મુસ્તફાનુ નુર
પેદાકીધુ છે. તારે ખબર હદીસે સરીયતમાંકીધી છે કે એક દીન હજરત જબરાઈલ
સલપાવો આલેકમ વસાલામને આપા તારે બીબી ફાતમા અલેતેજ હુરા
હાજર હતા રસ્તા અમારી અગરો હજરત હાજર હતાં તારે બીબી ફાતમાંએ કહ્યુ કે
સલામ આલેકમ ઈસ્આકાકા જબરાઈલ તારે મીત્ર જબરાઈલ બોલ્યા નહી
તારે બીબી ફાતમાંએ કહ્યુ કે ઈસ્આકાકા જબરાઈલ તમે સલામનો જવાબ
કેમ આપ્યો નહી તારે મીત્ર જબરાઈલ બોલ્યા ઈસ્આ બીબી તમે અમને કાકા
કેમ કહોછો અમારી ઉમર તો ઘણી મોટા છે તારે બીબી ફાતમાંએ હજરત
રસુલલીલા મહેમદ મુસ્તફા સલઅલા આલે વસલામને પૂછયું કે ઈસ્આ
રસુલીલા તમે મોટા છો કે ઈસ્આ મીત્ર જબરાઈલ મોટા છે. તારે હજરત
જબરાઈલે કહ્યુ કે ઉમર અમારી ઘણી મોટા છે. તારે હજરત રસુલાલ્લા

જો કહ્યું કે તમારી ઉમર કેટલા મોટી છે. અને તમે શું શું જોયો છે. તારે
મીત્ર જબરાઈલે કહ્યું યા હજરત રસુલીલ્લા ખુદાતાલાએ એક તારો
પૈદા કીધા હતો તે તારાનું નામ કુતુબ એરસ દરૂ તારો હતો અને
~~નવલાખવાર દીઠો છે. તારે રસુલીલ્લાએ ફરમાવ્યુ છે જે તે તારો~~
નવલાખ વરસ સુધા સમાતો હતો તે તારો અમે નવલાખવાર
દીઠો છે તારે રસુલીલ્લાએ ફરમાવ્યુ છો જે તે તારો અમારા નુરમાંથી
પૈદા કીધો છે જુઓ જબરાઈલ તે તારાથી આગળ પહેલા પચાસ
લાખને ચૌદ હજાર વરસ ઉપર અમારૂ નુર પૈદા કીધુ છે. વળી રસુલ
રસુલીલ્લાએ ફરમાવ્યું છે જે યા જબરાઈલ તે તારો તમે જોયો છે.
તો તે તારાને નીસાનીઓ કેટલી હતી તારા મીતર જબરાઈલે કહ્યું
તે તારાને નીસાનીઓ પાંચ હતી તારે હજરત રસુલીલ્લા બોલ્યા
એ નીસાનીઓ કેવી હતી તારે મીત્ર જબરાઈલે કહ્યું કે યા રસુલીલ્લા
માથામાં તારો હતો કાનમાં જે કુલ હતા ગળામાં હાસડસ્તાન
હાથમાં અંગુઠી હતી એ પાંચ નીસાનીઓ હતી તારે હજરત રસુલીલ્લા

જો ફરમાવ્યુ છે. કે યાત્ર જબરાઇલ જુઓ વાપામા તારો રહતા તે સાથ
મુરતઝાઅલી રહેતા કાનમાં જે કુદરતા તે ઇમામહસન હુસેન રહેતા
ગણામાં રહ્યાડી રહેતી તે જીજી રહ્નામા રહેતા અને રાપમાઅગુંઠી રહેતા તે
રહેમતરસુલીલ્લા હું નુર રહું અને પાંચે તન પાક નુરજરાજ્યારે
તારે મીત્ર જબરાઇલ તે રહેતા જીજી રહેલમાં તે સલામ પાતી છે.
તારે મીત્ર જબરાઇલને એ મણ માન્યું છે. કે ખુદાતાલાએ ૪ ફાઇ
પેદા કીધુ છે તે નુર મહંમદનું છે. તારે નુરે અમારો સરદાર કીધો
છે. તારે ખુદાતાલાના ફરમાન આપ્યુ છે. એ નુરમહંમદથી હોસ
દારમહારાજ જે રહેતા ઇ જીજમહરાતા એમહમ હમઠસુહમતાણ
નરરા રસુલીલ્લા મહેબુ જમરેશા તમે માપું ઊપાડો કે રહેમેતમાસ
નરોજગીમાંથી દસ દરીઆ પેદા કીધા છે. પહેલો દરીઓ દીલમનો
બીજો દરીઓ ઇલીમનો ત્રીજો દરીઓ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ દરીઓ
ઇદીપાનો ચોથો
ઉમતનો પાંચમાં દરીઓ અકલનો છઠો દરીઓ ફીકરનો સાતમો

દરીઆો [illegible]રાતનો નીમતનો આઠમો દરીઆો મારફતનો નવમો દરીઆો
જેરાતનો દશમો દરીઆો ઉમતકીમતનો એવા દશ દરીઆને માંહી નોરનો
મકાન ઉપર મેરે હજાર હજાર વરસ તપ કરયા અમારા ગુરૂએ રચ્યું છે એવા દશ
હજાર વરસ પછે ગયા તારે [illegible] સરદ માંહી [illegible] તારે ખુદાતાલાએ
ફરમાન આપ્યુ છે જે નુર મારા અને દોસદાર મારા અને હજરત રજીજમારા
મહેમદ મુસતુફા [illegible]જગ મારા રસુલીલા મેહબુબ મારા તમે જહાર
આપો તારે મહેમદ મુસતફા જહાર આપયાં છે તારે હુકમ ખુદાતાલા
નો આપયો છે. જે નુર મારા જે દોસદાર મારા જે હજરત રજીજમા
રા જે મહેમદ મુસતુફા [illegible] મારા રસુલીલા મહેબુબ મહારા તમે
ઉઠીને પોતાનું દીલ ઠંડો તારે પેગંબરે ઉઠીને પોતાનું દીલ
ઠંડો થયું છે તે નુરથી એક લાખ ને ચોવીસ હજાર પેગંબરના રૂપ પેદા
કીધા છે ત્યાર પછી કીતરા લખ હજારનો તેર બુરસહ પેદા કીધા છે.
પછે કીતરા જે અમારા ગુરના જમણી આંખ મુજારક માંહેથી પડા છે.
તે માંહેથી પહેલે કીતરે મીત્ર જરાહત પેદા કીધા છે. બીજે કીતરે મીત્ર
મેકાઈલ પેદા કીધા છે. પછે કીતરા જે અમારા ગુરના ડાબી આંખ
મુજારખ માંહેથી પડા છે તે માંહેથી પહેલે કીતરે મીતર અસરાફીલ
પેદા કીધા છે બીજે કીતરે મીતર ઈજરાઈલ પેદા કીધા છે. પછે કીતરા
જે અમારા ગુરના જમણા કાન મુજારક માંહીથી પડા છે. તે માંહેથી પહેલે
કીતરે અરસ પેદા કીધા છે બીજે કીતરે કુરસી પેદા કીધા છે પછે કીતરા
આઠ અમારા ગુરના ડાબા કાન મુજારક માંહેથી પડા છે. તે માંહેથી આઠ
બીસત પેદા કીધા છે. પછે કીતરા આઠ અમારા ગુરના ડાબા નાક મુજારક
માંહીથી પડા છે તે માંહેથી આઠ દોજખ પેદા કીધા છે. પછે મા આદેવાને
ડાબે પાસેથી સેપાવને જમાલ પેદા કીધો છે. પછે કીતરા સાત અમારા

નુરબાડાઓગણા મુજારજમાંશીપાપડા છે તેમાંશીપા સાત તબક જમીન પેદા
કીધા છે પછે કીતરાજે અમારા નુરના પેંસાઠી મુજારજમાંશીપીપડા છે.
તેમાંશીપા પહેલે કીતરે સુરજ પેદા કીધા છે. બીજે કીતરે ચંદ્રમા પેદા કીધા છે. પછે
કીતરા નવ લાખ અમારા નુરના દાન મુજારજમાંશીપાપડા છે. તેમાંશીપા નવ
લાખ તારા પેદા કીધા છે. પછે કીતરા એક અમારા નુરના જમણા ખલા મુજારજ
માંશીપાપડા છે. તેમાંશી ધારાત પેદા કીધી છે પછી કીતરા દસ અમારા
નુરના જમડ ગાડાય મુજારક માંઈથી પડા છે. તેમાંઈથી પહેલે કીતરે મેતાર
નુરવાયન પેદા કીધા છે. બીજે કીતરે મતર સુરપાયન પેદા કીધા છે પાતો
ત્રીજે કીતરે ગાજ આશાધીન રીસતા પેદા કીધા છે ચોથે કીતરે પારસતો
પેદા કીધી છે. પાંચમે કીતરે સુરજ સરાફીતની પેદા કીધા છે ધમેડવતોના
તીસ હજાર વરસની પાર છે એઈવી સુરજ તાબાજા છે છઠે કીતરે ગુરાપંજી
પેદા કીધા છે સાતમે કીતરે અરસ અમ્મરાપુરી માંઈ ઉપરીયા પેદા કીધા
છે આઠમે કીતરે જડ સંસારના તપેરાન પેદા કીધા છે નવમા કીતરા
માંઈથી વાસ પતી ઝાડ મેપો લાલલાલના પેદા કીધા છે. પછે કીતરા દસ
અમારા નુરના ડાબા હાથ મુજારજમાંઈથી પડા છે. તેમાંઈથી પહેલે
કીતરે સરપંતોપાકુશ પેદા કીધા છે બીજે કીતરે સોનાના હરણો

પેદા કીધો છે. ત્રીજે કીતરે દુધનો દરીઓ પેદા કીધો છે. ચોથે કીતરે
ઝોઝ કાસર પેદા કીધા છે. પાચમે કીતરે દુધ શેર દુનીઆમાં છે તે
પેદા કીધુ છે. છઠે કીતરે ફલ ફુલાદી લાલ લાલના પેદા કીધા છે
સાતમે કીતરે એક લાખ ને આઠ હજાર નદીયો પેદા કીધા છે. આઠમે
કીતરે લાસતના લુગડા લાલ લાલના પેદા કીધા છે. નવમે
કીતરે જસજોદ લાલ લાલની પેદા કીધી છે. દશમા કીતરો માઈયા
વગડા દુનીઆના લાલ લાલના પેદા કીધા છે. પછે કીતરા દરીઅવરા
ગુરના આગળીઓ મુજારજ માઈયા પડા છે. તેમાં રૈયા પહેલે કીતરે
સોનુ પેદા કીધુ છે. બીજે કીતરે રૂપુ પેદા કીધુ છે. ત્રીજે કીતરે જાસુ
ગસતામત પેગંબર સલેવાલો આલે પસલામ તેને પેદા કીધા છે.
ચોથે કીતરે ઇસામાતર પેગંબર સલેવાલો આલે પસલામ તેને
પેદા કીધા છે. પાંચમે કીતરે દુમો ખુશ્જાની મુસાઇાલરાઇ મજાતો
ઉતાઇસાબાદીત પેગાંબર ને પાસેથી સાઈજે અસમાંરથી માંઠતો
પેદા કીધો છે. છઠે કીતરે ઉંટડી પેગંબર સલેવાલો આલે પસલામ

તેને પેદા કીધા છે સાતમે કીરતારે ઘોડા પેદા કીધા છે આઠમે કીરતારે
ઉટ પેદા કીધા છે નવમે કીરતારે પંખી જાત પેદા કીધા છે દશમા કીરતારે
નારે પીછ જપ જાપર નાગ નામાં કીડા પેદા કીધા છે પછે કીરતારે
દશ અમારા નુરના સીના નુજ રજ માંઈ થી પડા છે તેમાંથી પઈલે
કીરતારે અરશ લોક પેદા કીધા છે બીજે કીરતારે પર [illegible] લોક પેદા
કીધા છે ત્રીજે કીરતારે કુસતકાવ લોક પેદા કીધા છે ચોથે કીરતારે ફીર
લોક પેદા કીધા છે પાંચમે કીરતારે આતમ લોક પેદા કીધા છે ~~સાતમે~~ છઠે
કીરતારે શોજ લોક પેદા કીધા છે સાતમે કીરતારે નેકજ પાતાલ લોક પેદા
કીધા છે આઠમે કીરતારે ~~[illegible] લોક પેદા કીધા છે~~ નવમે કીરતારે
મુઆવ લોક પેદા કીધા છે
ઝાઝ લોક પેદા કીધા છે દશમે કીરતારે જોતી પાતાલ લોક પેદા કીધા
છે પછે કીરતારે દશ અમારા નુરના જલ મુજારજ માંઈ થી પડા છે
પઈલે કીરતારે નેક નામ લોક પેદા કીધા છે બીજે કીરતારે સતગુર લોક
પેદા કીધા છે ત્રીજે કીરતારે સત ભામા લોક પેદા કીધા છે ચોથે કીરતારે
સારે જનારાજ બારાજ લોક પેદા કીધા છે પાંચમે કીરતારે સાથ્યા લોક

પેદા કીધા છે. છઠે કીતરે મુલ (મુલતી) લોક પેદા કીધા છે. સાતમે કીતરે
મુસાનકોના લોક પેદા કીધા છે. આઠમે કીતરે શાકેસ લોક
પેદા કીધા છે. નવમે કીતરે જફર લોક પેદા કીધા છે. દશમે
કીતરે જુરાજ પેદા કીધા છે. પછે કીતરા દશ ઇમારા નુરના રોઠ
જાર જમાઇયા પેદા કીધા છે. તે માઇયો પહેલે કીતરે સાકર પેદા કીધા છે. જોજે
કીતરે મુસક પેદા કીધા છે. ત્રીજે કીતરે અમરલોસલનાં પેદા કીધા છે. ચોથે
કીતરે કપૂર પેદા કીધુ છે. છઠે કીતરે જાફરાન પેદા કીધા છે. સાતમે કીતરે મુલતાવ
પેદા કીધા છે. આઠમે કીતરે જવેર પેદા કીધા છે. નવમે કીતરે લાલ પેદા કીધા છે.
દશમા કીતરા માહેથી પાના લાલમ પેદા કીધા છે. પછી
હુકમ ખુદાતાલાનો કલમને થયો છે. ઇચ્છા કલમ લખે દલજબ્યા લજબોર્ક ઇલ્લાહ
લીલ્લા અલી અલાઇ હો તારે કલમ લોઢો ઉપર ચાલી છે ને સીતેર હજાર વરસ
સરદમાં રહ્યા તારે લખું છે જે ઇલ્લાહ લીલ્લા અલી અલાઇ હો તારે વળી
ખુદાતાલાનું ફરમાન આવ્યું છે જે કલમ ઉલખજે મેહમદ રસુલ અલ્લાહે

[૫]

તારે નુર મહમદ નુરરસુલ અલ્લા એમનુ નામ કલમે ~~મ~~ સાંભળ્યુ છે તારે એમના નામનો
ઈજતથી કલમ વરસ્યો થકા રહ્યા છે. ને સરદામાં રહી ગયા છે તે સીતેર હજાર વરસ લગણ
સરદામાં રહ્યા તારે ખુદાતાલાનુ ફરમાન આવ્યુ છે એ કલમ તુમ ખુ
ઉપાડ તારે કલમે મને ઉપાડુ તારે કલમે કહ્યુ છે કે ઇયા ખુદાતાલા એવા મ
કોનુ છે જે પોતાના નુરના માંથી રાજર લજા પાવ્યો તારે ખુદાતાલાએ ફરમાવ્યુ
છે ઇય કલમ એવા મહમદ મુસ્તફાનુ પેદા ના કરતો તો સાત પાતાળ સાત
આસમાન ત્યાં અરશ કુરસી લોહ કલમ પેદા ના કરતા જો એવા મહમદ
મુસ્તફાનુ પેદા ના કરતા તો કશી ખલક પેદા ના કરતા અને પોતાનુ
ખુદાઈ પણુ જાહેર ના કરતા તે મારે કલમ તુ લખજે કે ફક્ત લાઈલાહ ઈલ્લા
અલ્લાહ હો મહંમદ નુર રસુલીલ્લા તારે કલમ લોહ ઉપર ચલાવ્યા
[illegible] પાછે અને સીતેર હજાર વરસ લગણ લખ્યુ છે ને મહમદ નુ રસુલ
અલ્લા એવા એક તાજને ચાલીસ હજાર વરસ [illegible] ગયા છે તારે કલમે

કલમો લખાને તઇઆર કરો છે અને લખ્યું છે જોરકલાઇ લીલ્લા અલી અલ્લા
હો મહમદ નુર રસુલ અલ્લા તારે વલી ખુદાતાલાનુ ફરમાન આપ્યુ છે ઇઆ
કલમનુ સલામ કરજો ના મને તારે કલમે ઉઠીને સલામ કીધી છે અને કહ્યુ છે.
સલામ આલેકમ ઇઆ નુર મહમદ મુસ્તફાના તારે મહમદ મુસ્તફાના નુરે
જવાબ દીધો નહી તારે વલી કલમે કહ્યુ છે કે ~~જવાબ~~ ખુદાતાલાની હોસ્તી આવે
જવાબ આપો તારે મહમદ મુસ્તફાએ જવાબ દીધો છે એ કલમ સલામ ખુદા
તાલાના નામની મોટાઇ આપી છે અને કહ્યુ છે પેગંબર તાલાશી પેજરકતા
એપો સલામનો જવાબ દેવો અને સુનત થઇ છે આલેકમ સલામ પેજરકત
અને મોટાઇ કલમની છે. તારે કલમે કહ્યું છે ઇઆ ખુદાતાલા મને આપડી મોટા
ઇ આપી પેદા કરી છે તારે મેરે એક લાખને ચાલીસ હજાર વરસ લગણ
કલમો લખો છે તે કલમાને કીઓ જંદો એકવાર પડસે તેના કરતી ઉમર
હરો એ કલમાને પડસે તારે ખુદાતાલાનુ ફરમાન આપ્યું છે કે કલમાને માફી

મહમદનુ નામ લખુ છે તેવે હુ આખરી જમાનામાં પેદા કરીસ તેવે હુ જાડગુ છે

તેમના ઉમર મોટી અને લોકોની ઉમર થોડી કરીસ તેને તો ઈક મોટી આપી

સએક દરીઆવા એક વાર પડસે તેવે એકલાખને ચાલીસ હજાર વરસ લગ

પડપાનો સજાપ થસે તેને એ દાડો સાઈલો કરી દઈશ બે પોધડગુ પડસે

મહારા કરમ ફેલ થી તઈ અજ કરતમો પડસે કેસે કલાહ લીલ્લા

ઈલ્લીઅલાઈ મહમદ હુ રસુલ અલા એને અવાજ લાસ અરસુધા પહોંચ

સે કેસે તારે આઠ ભીસતના દરવાજા ઉઘડસે અને કેસે કલમો કેવારા

ઓને જાણાથી છે કલાહ લીલ્લા અલીઅલાહ મહમદ હુ રસુલ અલા

એ કલમો કહેનારા ભીસતમાં આવે છે. પછે હુકમ થયો છે એ નુરમહારા

મહમદ રસુલીલ્લા તઈ અમ કલમો આલમ જાનને પડાવે પછે મહારા

નુર ઘાજુસાજુ જાણ માથી કીતરા આપડા છે તેમાં થી ચાર ચાલો

પેદા કીધા છે તેમાથી પહેલે કોતરે પવન પેદા કીધા છે. બીજે કીતરે પાણી

પેદા કીધા છે ત્રીજે કીતરે અગન પેદા કીધા છે ચોથે કીતરે જાજની જડર પેદા
કીધી છે પછે ખુદાતાલાનુ ફરમાન આવ્યુ છે ઈઆનુર મશરા ઈઆ દોસ
દાર મશરા ઈઆ ફજરત ફજીજ મશરા ઈઆ મહમદ મકસુદ મતલબ મશરા
મોઈ તમારી મોહોબત માંહાથી ચાર ચીજો પેદા કીધી છે તેમાં ઈથી કેઈ ચીજ
ઉપર આપ તીખાર ધરસો પછે કુતમને સરવે પેગાંબરના સરદાર કરે
અને તમારા નુરને તથા તમારા નામને જાહેર કરે તારે નુર મહમદ મુસતફા
જીબરાઈલ ઉપર અસવાર થયા છે ને વા પાસે ગયા છે ને કહુ છે કે સલામ

(૫૫)

આલેક મરે પાલારે પાસે કહ્યું છે કે આલેક મસલામ રે નુર મહમદ મુસતફા
તારે નુર મહમદે કહુ છે કે જો તુ કોનો બંદો છે તારે વાસે કહુ છે જો એક બંદો
ખુદાતાલાનો તુ છે ને જાણો બંદો ખુદાતાલાનો છુ પછે નુર મહમદ
મુસતફાને નુરે કહુ છે તમે દુનીઆમાં જઈને સુકામ કરસો રેવાલારે પાસે કહુ છે

કેડાઈ મશરા મનમારનાપસે તેકામ કરીસું તારે મહમદ મુસ્તફા નાનુરે કહ્યું
છે જો તુ તો બાકર નુરમાં ઘણા એજ છે નુરથા સુપાપ તારે પાએ કહ્યું છે જે
નુરમાં શાશી એજ છે તારે નુર મહમદે કહ્યું છે જો તુ છપે છે નુસફીના એજ નુરે
છે પણ તારો એજ કોઈ જો તું નથી તારે પાએ કહ્યું છે સુનુરત મે વડગ ગુને છો
કે જમવ ગુનેગાર કરો છો તારે નુરે મહમદ મુસ્તફાએ કહ્યું છે જો તુ તો જંહા ગુને
ગાર છું નુરમાં તો એજ ગણા છે જોન ગુનેગાર તો એકસ એજ છે તારે પાએ મહ
મદ નાનુર ઉપર ફિરસ્તે મિાન રપ આવ્યા કલમો પડા છે જે કલા ઈલલાહ
(લાવા)
ઈલલાહ મહમદ રસુલ અલાએ કલમો પડા છે ને મહમદનો દીન માં
આવા છે ને મહમદનો દીન કબુલ કીધો છે ને પોતે ઉમત પછવે રહ્યા છે તારે
પલી મહમદ મુસ્તફાના નુર જુરાજ ઉપર સપાર થયા છે ને પાણી પર સંગ થયે.
કહ્યું છે સલામ આલેકુમ પાણીના પાણીએ કહ્યુ સલામ આલેકમ રે નુર

ફુરમરમહમુસ્તફાવાલાતારેમહમદમુસ્તફાનાનુરેકહ્યુંછેજેલુકોનોજદોછે

પાક્યાતારેપાક્યાએકહ્યુંછેજેએકજંહાખુદાતાલાનેલુછુનેજાજોજંહોખુદાતાલા

નોકુપકાછુતારેમહમદમુસ્તફાનાનુરેકહ્યુંછેજેતુદુનીયામાંજઈનેસુકામકરશ

પાક્યાતારેપાક્યાએકહ્યુંછેજેખુદાએમહરામનમાંઆપસેતેકામકરશત્યારે

મહમદમુસ્તફાનેનુરેકહ્યુંછેજેજંહોથાપોતાનામનમાનુનાપાપસાઈજનાછુ

મવાવાજોસાઈજનેગમસેતેકામકરસેરેપાક્યાલુતફજરાએઅંકારના

કરાસલુકમાશીસીએજછેરેપાક્યાતારેપાક્યાએકહ્યુંમુજમાંસીસાએ

છેરેપાક્યામહમદમુસ્તફાતારેમહમદમુસ્તફાનાનુરેકહ્યુંછેપાક્યાસાફ

જલકજોમેલલુજમકેઘુવેછેતેમેલપાલુજમાંઈબ્લપડેછેથેપાક્યાલુ

પાકછેપાક્યાલુનેજાધીશાખીઓતોગંદીપાપછેઅનેલુજમાંરેકીડા

પડેછેતોજીવસુગંધાથાયછેઅનેજેટલોજંહાખુદાતાલાએપેદાકીધા

છે તે તુમ્હારી નાપાક કીધુ છે અને જંદાના મેલ પાણી જમાં જુદા પડે છે ખુદાતાલા
ના રૈહમ આઈ રહે જે તુ પાણી પાક થાય છે તુને પાણી પવન પાક કરે છે
અને સૂરજની ગરમીથી ફીટ થાય છે ને વાઈડાને ફાડીનાખે છે તારે
પાણી તમે પાક થાઓ છો તારે પાણી તમે પાક થાઓ છો તારે પાણી એ કહ્યુ
છે સુજુરતમે જીન જેજ છો જે રમને ગુનેગાર કરો છો તારે મહમદ મુસ્તફા
જુરે કહ્યુ છે આસમાની ફરસાઓ કુતાં જંદા ગુનેગાર છુ મુજમાંતો એજ ગફાર છે
જાવ એજતો ખુદાતાલા છે તારે પાણી મહમદના જુર ઉપર હમાન થાયુ છે
ને કલમ પઢ્યા છે ને કહ્યુ છે જે ઈ સ્ફલાહ બીલારી મહમદ રસુલીલ્લા એ કલમો પઢ્યા
છે ને મહમદના દીન કબુલ કીધો છે પોતે ઉમતમાં તેને રાખ્યા છે. પછી મહમદ
મુસ્તાફાનુ જુર બુરાખ ઉપર સવાર થયા છે ને આલમ પાસે ગયા છે ને કહ્યુ
છે જે સલામ અલૈકમ રૈહ આઆલમ તારે આલમે કહ્યુ છે જે સલામ અલૈકમ

રેહુરમરમદ મુસતફાના તારે આતસે ~~કહુ છે કે~~ તારે મરમહંમદા નુરે કહુ છે તમે

કોના જંદા છો રે ઇબ્લીસ આતસ તારે આતસે કહુ છે કે એક જંદા ખુદાતાલાના

તમે છો બીજા જંદા ખુદાતાલાના કુપ્રણ છુ તારે મહંમદના નુરે કહુ છે કે તમે

કુણીપાનાજીવન એસનુ કસ્રશો રે આતસ તારે આતસે કહુ છે કે હુ ઇબ્લીસ મારા મનમાં

આપસે તે કામ કરીસ તારે મહંમદના નુરે કહુ છે કે જંદા થી પોતાના મન

માન્યુ નાપાપ સાઇજના કુસમાના રુપોતાના મનમા રે ફકર જ્યારે

નાકરી સજો ગુજમા શીશાસ્ર જ છે તારે આતસે કહુ છે કે મુજમા શાસ્રા

એ જ છે તારે નુર મહંમદે કહુ છે કે ઇબ્લીસ આતસ એ રતાકે પામાહ છે.

બોલતારૂ પાણામાં છે શાનુ માત્ર જે તમે પીછાણો જરી તારે આતસે

કહુ છે કે શુ નુર તમે જીમ એવ છો કે આમને ગુનેગાર કરીછો તારે

મરમહના નુરે કહુ છે કે તોજા કુતો જંદા ગુનેગાર છુ મુજમાતો એજ

ગણા છે જાન અજલ તો એક સાઇ જ છે તારે આતસે મરમહના દાન ઉપે ।

ઇમામ આપ્યુ છેને કહ્યુ છે જે ફકતાપ તરાઇબ્લીતારી મહમદ હુ રસુલીલા
એ કલમો પડા છે બે મહમદનો દીન કબુલ કર્યો છે ને ઉમતા પઇને રશા છે પછી
મહમદના નુરે જાજને તેડીને કહ્યુ છે જે સલામ આલેકમ ઇમ્આજાબ તારે જાજે
કહુ છે જે ~~સલામ આલેકમ~~ ઇઆ આલેકમ સલામ નુરમ મહમદ મુસ્તફાના
તારે મહમદના નુરે કહ્યુ છે જે તમે હુ નાપાક ઇમાં મુકામ કરશો ઇમાઆજાબ
તારે જાજે કહ્યુ છે જો હુ તો જંદા નુનેગાર હુ મુજમ હાતો ગસ્તો એ જ છે પછે
દાઇજે જ કલમો પડા છે જે ફકતાઇ તીલારી મહમદ રસુલીલારી એ
કલમો પડા છે અને મહમદનો દીન કબુલ કીધો છે અને પોતે ઉમતાપઇ
ને રશા છે. પછે મહમદને નુરે જાજને તેડાવીને ગલે પલગાડી કહ્યુ
તાલાજમુઓ એ અને જાણે છે જો મેર અપલતપા આગશીતમાંશ । જાજને
કબુલ કીધા છે અને જાજને પોતાના કરાને રાજી છે જો કોઇ મોઆમશ
છે તે યાર યાજ પગર નથી અને તે કોઇ મોગસે પાપા માંડી પીપેહ

પઈદા થાએશે તે જેહમતી કરશે તથા મમાકર કરશે અને પાણી માંહેથી પેદા થયા
છે તે જેવો મરદ તથા લશકરીઓ કરસે અને જે કોઈ માણસ અગન માંહેથી
પેદા કીધા કરશે તે ઝેરી કરશે તથા જુલમી કરશે તથા જેહેરાઈ કરશે અને જે
કોઈ માણસ ખાખ માંહેથી પેદા કીધા છે તે ગરીબ કરશે તથા નરમાઈ જેઈશી
હોએ તથા મુસકીન કરશે ખુદાતાલાએ ફરમાવ્યું છે કે મેં આપલાપ।
આજરીતમાં રે ખાખને કબુલ કીધા છે જે કોઈ માણસ મેં ખાખ
માંહેથી સરજ્યા છે તેને ખાખ માંહે રુંપીશ અને જે કોઈ માણસ મેં અગન
માંહેથી પેદા કરયા છે તેને અગન માંહે ફલા ફલ કરીશ અને જે કોઈ માણસ
પાણી માંહેથી પેદા કરયા છે તેને પાણી માંહે ફલા ફલ કરીશ અને જે કોઈ માણસ
વાયા માંહેથી પેદા કરયા છે તેને વાયમાં ફલા ફલ કરીશ મહમદના નુર માંહેથી
દાદા આદમ તથા મામા હવાને પેદા કીધા છે અને દાદા આદમથી સઘળે

પાચાતારપછી કુરાનની આચીત હુનાપામાં રાપરપરા છે અને ગુરુની
પેદાસ કીધી છે મનુ મુબારક મરમદ મુસ્તાફાનુ તેમેરે બસ્કતમાર।
વાપેદા કીધુ છે આન મુબારજ મરમદ મુસ્તાફાની તેમેરે ઇછીઆ
માંરાથી પેદા કીધા છે અને માફી મુબારજ મરમદ મુસ્તાફાનુ તેમે
રે મહારા ગુરની જીત મુબારજ માર પીપેદા કીધુ છે અને નાક મુબાર
જ મરમદ મુસ્તાફાનુ તેમેરે બીસતીના કપુર માંરાથી પેદા કીધુ છે.
અને કાન મુબારજ મરમદ મુસ્તાફાના તેમેરે ફુરાવસાતપાન।
કારે પેદા કીધા છે અને ગલુ મુબારજ મરમદ મુસ્તાફાનુ તેમેરે
પાદળમાંથી પેદા કીધુ છે અને જીભ મુબારજ મરમદ મુસ્તાફા
ની તેમેરે જકરવેકાર પેદા કીધી છે અને દાંત મુબારક મરમદ
મુસ્તાફાના તેમેરે લીસતન ખાફુજમાંરથી પેદા કીધા છે.
અને હોઠ મુબારજ મરમદ મુસ્તાફાના તેમેરે કવિલમારથી

પેદા કીધા છે અને શાપ મુજારખ મહમદ મુસ્તફા ના તેમે રે સુજાયત
ને કાર્જે પેદા કીધાં છે. અને આતરડીથી મુજારખ મહમંદ મુસ્તફા
ના તેમે ઈ સુજાયતને કાર્જે પેદા કીધી છે અને વાલ મુજારખ મહમંદ
મુસ્તફા ના તેમે ઈ ત્રીસતના ફલજા ફાડમાં રથી પેદા કીધા છે અને
શાડકા મુજારખ મહમદ મુસ્તફા ના તેમે રે તસતના કપુર મા શાધી
પેદા કીધા છે અને રદય મુજારખ મહમદ મુસ્તફા ના તેમે ઈ તસજીને
કાર્જે પેદા કીધુ છે અને શોઠ મુજારખ મહમદ મુસ્તફા ના તેમે ઈ બંદગાને કાર્જે પેદા
કીધા છે અને પગ મુજારખ મહમદ મુસ્તફા ના તેમે ઈ કદ્રિઆમ રાથી પેદા કીધા છે
અને ઉતપત ત્રાસ સ્વે ત્રીસતના ફુરની કીધી છે અને તારાફ મહમદ મુસ્તફા ના કીધા
છે કે કોઈ લજો તપ્યા વાચો તપ્યા સતને પોતાની પાસે રાખસે તેને સાઈબ
પોતાની પનાંમાં શરાજસે કે કોઈ તજસે સાત તસેં નરકે નાર તેનકી ઉપર
ફરા સંસાર ફકલા ખેલા રે લીલા મહમદ મેહી અલી અલા અલા [illegible]
~~રસુલ તાતા જોદા કા દેદાર મહમદકી સરસ્ખેત ખાદા [illegible] મહમદ [illegible]~~
કીજેર ઈમાનકી સલામત

! નકુચ બંદાને સાઈબ બક્ષે. !

નુરનામાની ખાસીયત

ખુદાતાલાએ ફરમાવ્યું છે: એ તારીફ સર્વ નુરનાની છે કે કોઈ નુરનામુ મઈ મહમુસ્થ
ફાનુસાથે સાંભળે પોતાના ઘરમાંરાખે લખીને તાવીત કરીને પોતાના ગળા
માંરાખે તેને સારેજ પોતાની પનાહમાં રખસે જે કોઈ જંદાને માલ અદલ
આવીપડશે અને અનંતકાળવખતે નુરનામું સંભળાવ્યું હોય તો જંદાની
રોહોકબાજ કરતાં ફીરસ્તા સાંઈલાફરે ફીરસ્તા તે જંદાનું નાઅપલ લખાવે
છે અને ફીરસ્તા બીજા દુવા ઘણી કરે છે તે જંદાનો ગુનો દુનીયામાં
સારેજ ફજલ કરસે કબરને અંધાર પાસે નહીં તેને અદકી મારી કોઈ
નાખસે નહીં તે જંદાને સોતાવવી હુરશજસે તે જંદાને કીતાબો ચાર
પડ્યાનો સવાબ પડશે પહેલી કીતાબ તો તૌરેત મુસાજીની કીતાબ તો
ઝંબુર દઈસા ત્રીજી કીતાબ તો અંજીલ ઈદ ચોથી કીતાબ તો ફુરકાન
મહંમદ મુસ્તફા સલેઅલા આલેહ વસલામ એ ચાર કીતાબો પડ્યાનો સવાબ
થસે જે કોઈ જંદા નુરનામું ખુદાતાલાના હુકમથી સાંભળે તે જંદાના ગુના

માતપિતાના ગુન્હા ફરજંદના ગુન્હા તેના સાત પરીયાનાં ગુના સાંઈજ માફ કરશે
તેના દુશમન દુર દઈ થાસે તે બંદા ઉપર સેતાનનું મુકરર [illegible] તેને સાંઈ
આખરીતના અજાબથી દુર રાખશે તેને અપાજ [illegible] પાનો થાસે તેને સાઈ
જ દુનીયાનાં તોફાનથી દુર રાખશે તેને સાઈજ અપના માફાસની સોબત
માં રાખશે ફરી ફકતાલાએ ફરમાવ્યું છે જે નુરનામું મહંમદ મુસ્તફાનું તેમાં જે કોઈ
શંકા આણસે તે કાફર થાસે જે કોઈ નુરનામું પાચે તેને સાલ પાસે
જે કોઈ નુરનામાની રાતે વાંચે તથા સાંભળે તેને સાઈજ ત્રણ હજાર એતકાસો
પેગમબરોનો સવાબ થાસે ખુદાતાલાએ સવાબ જ કરશે જે કોઈ
માણસ ઈમાન સુ વાંચે સાંભળે તે બંદાને ગેબ માંથી ખપ [illegible]
લો બંદાનો મોરાત જો મોઈ રોખાદ શે વળી નકલ કરી છે સુલતાન
મહંમદ ત્રજનજીને રહેમાન કાજે ફકતાલાના નુરનામાં માંઈથી નથી
નો બપાણુ રરફ ઉતારી કઢાડયા છે તે ફરફ સુની ને ગણુ ખુસી થયા છે

અને મનંમાઈજાનુ જેઈ કરકસુલતાનનાગજનજીને દઈ મોકલુ એપાત
નાજરસુલતાને સાલજીકતીનઝીને આઠદકાડાનીપારકતા
ત્યારથી પોથીસામેથાલીને આવીછે ત્યારે સુલતાન મહેમદ્વી
કીતાબ દઈઆંમે મોકલીછે ત્યા માડસગડણાંકતાં દુરેક આરજ
અજમે મુસલમાન ગડગ રતા તેમાડગસે કરેકદીઠા સાલજા
તેસંભળી ઘડગાખુશીથયા છે અને સુલતાન ગજનજીએ કીતાબ
પોતાના આગળ થાડગાને જોઈછે તે વાંચ્યાને ખુદાતાલાનો શુકરનો
કીધોછે ઉદ્દીને હુરજાનો દીધી છે અલાતાલાએ ફજલ લખ્યા મુસ્કીન
ઘડગા કીધા છે તારાક ઘડગા કીધા છે તે કરકદઈઆંમે મંગાવેલા થાછે.
રુકીકત સર્વે વાચીને જોઈછે ફજરતરસુલતાનની મહોર નબુવત
ઉપર પેદા થઈછે ખુદાતાલાએ એમ જાણ્યું છે કે કીતાબ સુલ
તાનમહેમદ ને જકરફરુ એવા ગુનામોટા કીધા છે પડગજ કરુ એ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

मीराजमांथासे टपास्सुधी हुजरिपिमांह दीवाई नेकथासे पछीस्याप
तकरीछे ज्यारे महमद रसुलीलाजेठाइतापणी नजरापेतवे
जुहालालाओ मोकलाछे पाथरकछुछे दीख्याबेर महमदजुहालालाथोकर
मांग्युंछे के तमारा पेदाश वांध्यशोने सांभलणशो पोतानीपत्तीशरणे
तेवा मुराद जुहालालाइ सलकरे ते जंदगानीमांद मोटापासे कुताला
खोइमांग्युंछे ते जबरजबराइलेरसुलीलाने दीधीछे के दीनानबु
पाथ्ये सांभले ते जंदाने साइज मोखे हशे करमवकसीस करशे सरपे
मुमनवर ह्यओरातमिसतमांरेजासे येकसमानसपेनुपापाडकपुंछे.
कुकलालाओ जंदा उपर रहेम करशो सदापत कीधाछे हजार वर्ष मकामां
जयने जंदगी करे तथा सारी उमर शोभा करे तेइने सजाजकसो छे तेना
दुश्मन हईथसे ते जंदा उपर कोइशुजोपु टाइगुयात शोनगा वेनारी
नेगुरवानुपाथे सांभले तेरबे येकहजारने येकरोजानो सजाजथसे

जरहल तो जाणा सुलकणा गुणा खुदाताला जकशशे तेरेबा मोराबाबा
गुणाईसे ते खुदाताला जकसरे छे नुरखामु पाम्योने कुपे तेणी ऊमर पुरा
पाडघासे त्यारे खुदाताला खोइरमापु छे के नुरनामु खुदानु छे ते नुर
नामु पाम्येने सलणे छे तेइने साईज पोताणी पनाहमां राजसे छे सोमपार
नाराजे नुरखामु पाम्ये तपा जीवने संलणावे तेइने साईं पररामापी
रात्रे
दुरराणशे तेइने खुदातालाना हिमहपणा छे त्यारे खुदाताला खोइरमापु
छे के मन्हे मनाणा मोराकीधा छे जुइसणी दीधी छे पईला पेगाजर ईयां
जीजा पेगाजर ईसा त्रीजा पेगाजर ईलीराम च्योथा पेगाजर ईशाक
पाच्यमा पेगांबर याकुब छठा पेगाजर ईसमाईल तेनी मायाने इसंह
सुधा तेइनी नासतमां ईलजी छे जे कोई नुरनाम पाम्ये साजलो तेइने
रोशे खुदातालानो छे तेकु रोशे अपलनामलम्बु छे ते जंहाणा हशरखार
गुणाशी पती पडा अपलनामलम्बु छे हशरखार नपारपेलो जंखान
कारे लीसतमां पासे ते जंहां लीसामाहे मोशीरो आलआमापडी सगज

पसोते पंहाबा गुनाहेरलाईये हीलना ग्रुवाडाहेरलाईपतोपण प्रुहालाला

जकसते जीवापण मुजानइ करशे जरकता गुरनामानां हेपडो सजाज परसे हे

हुलापक प्रुछइगुवेणा आपसे ते पडगपंहाने शीरपकससे खेमनजाम्हरनइ

मुस्ताफा सालेआले पसलामे इरमाए पुछे हे ~~इइलाइ~~ रकलायेघसीलाहा

मरमद मेरी अली अल्ला अली अनपसीअलपली प्रुहाका हैदार महमहदी

सहपिला प्रुहाइकवरम हजरहक खाजजाकीजेर इमामकीसलामती

(तमेनां नूरनखुकुपइ गुरोपतोसाईज जकशो)

श्री सतगोर सईदेप पाचा अलीना अरहजनजोप

इस्राअली साहा अली सेरअली गरहाम अलो पांचे अली पंचेतन अली

अपर अली आजर अली आपे अली आधारे अली आगे अली ओघरे

अली ओछीनकरे लोगे अली अरशे अली आहजकरतो आवे अली हेर

कराछेलो आवे अली अरकराछेतो आपे अली अहोरअलाका पास

आहार परकामाघापक अली कोइनाहांगे अली कीगलो आगमालेलो

आवे अली अरपे अली सरपे अली अरहीअंते अली अल्लारे अली

अमर आद आले अली इस्माले अली असाले अली पैसलजा आपे अली इहमे अली
कामे अली काहे अली इपल गनान स्पेसो अली पेपर अली जजर हार अली
जलो ठोकलो ता अली जमाया करे तेतां आपे अली लडाइ ओपीन से अली
जोकलु अली परपस करे तो आपे अली करी अजो आलो कसगीजे अली कुसगा
जेपा जसे अली अलामडे पासे आपे अली जरपलोल कुघावे छे तां ना आवे
अली जोकलु अली अली कागना पाीचारो तां आपे अली आज अली अली कु
लोहलमा पे अली अली कीजमांइ रपे तो आपे अली वे हे अली अलीका आसन जुछे
आसन कु पुछे तो सजको रुझे स्वरूप डे तो सज कु छुपापे कुज दणी हरणा गडर
जापे इनकोष्कु ठाजडो उसि कुना काल दोषे साचडी छे अमर सुणापर मेला छे
रुजडा डीपे ता कुजडा जापे जो जुछे आसन की सशा पो पावो अमर अली सारा
पईता काला इकमाणा कीछे अली अमर अली धरमां राखे छे कुज कीली हपा हुर अमर
अलीका परसे गुर त्रीज कीती तीसा की सचो जो अली पासरे रेमा मणे योपी

(कीजाजेकयांतजासगराजीकीछैमत पांचमाकीगीपाच्येने पारो छठीगाडील
करातेपाजासालमीकीली दससगहाजोथमरयतीकापीयारोगजावनेधान
जासबेजमरहीनेपासतो घरमां जलीसरारजीपासपासेराजीतोपासे
रेकुकुजछावे हरीहजावेमुतका लालवलाणु डाकगकाडयालगडगुमेलेकु मोरनामांलछगु
रेलानञासारेउगपुसीकोतेरकोसाकगपईरापुपीरकुपगनकइ मेला कुमण मुजमां
डालुयोजाकुयकामा डाकुराञ्ञाकरे ढिसे ढिगाजावुणणतारइपे थमरणणताजमरहोको।
लोगवेलेरवके खणोलात ढिठापु सोकोतरकु साकग पईरापुलेरपके आगेलाणढिठापुंसा
कोतरकुसाकड पईरापुकुलणलालसम रोपे सणकोयरक यलाडाथाडसालकेयला
सपकुलागेसालणेयरछणारोपेअयरक ढिपरलापो घाजयलोयालीरयरछलो
लणवांजावेलापतराजो सालणो अरक थेकइ िम नइभाग सेजापोथलकालेरपापो
जेकपारपायेइमाणराजे होजेरपाये कुलकुजछापेतीणजेरपाये कुलजताजलमपे
गीरमेण नामेणरुदपजापेकरेतो थामरातोजमत पापे थरक अमारो कसजगीगाए)

શાજોભરી તો ખાવે અલી મોરારી બ્ગલો અમરા પરો સારા ઉગાડો જારી

દાવા કુરકરા ઈકોતેરસો તારો મીયા મોરણમારી પંચ લુત ને રાણી

કરષ્ણ અલીની પારી ઈઆ અલી ઈઆ અલી ઈઆ અલી - કલમો

શ્રી સતગોર સઈદ ઘવાયા ઓજાશુની દુવા

નાદે અલી યુન મુજાઇરલ અજાયબ તજદહુ ઉનકે ફીતવાએલ કુલ હમીન વેગ

ઇમાન અોસેઅલી જાન નજુ પતકે ઈઆ મહમદ જે પિલાપતકે યા અલી ઈઆ

અલી ઈઆ અલા ઈઆ ફીલા ઈઆ સઈ ઈઆ જુલફીકાર ઈઆ હઈ ઈઆ

ઠઈ ઈઆ નરી ઈઆ મનુ ઈઆ અતુ ઈઆ સલુનુ ઈ પાસામાનુ ઈઆ સોભાનુ

ઈઆ સુલેમાનુ ઈઆ અમારલ મોમીન ઈઆ જુલફીકાર ઈઆ જુલ અલીલા ઈઆ

અલ અલાએ ઈઆ અરજ અલીત ઈઆ નસર ઈઆ અલાલ નુ ઈઆ અસાનો અલી

ઈઆ ઇઝરતા મુરતા અલી પ્રુહાપત મેઈની ગુનાસ કદરમોજીનો દસાતઈ સુભાનુ

કેતાલાકુલ રેજીયાત ખાતો અજમ સુભાનુ કેતાલાઉત જઈશાઇ કાદરો સુભાનુ

2025-01-13 Obtained in -Manuscript -Satpanth Noornamu, Bajnamu, Mohar Nabuvat etc. (1265)

कैतालाउिल जुलदल आइरो सुलाबुकैताल उिल मसावर सुलानुकैताला

उिल मसापरसा दक सुलाबुकैतालाउिल इदला कड़ला सुलाबुकैताल उिल

जाथदल मजाद सुलानुकैतालाउिल पासड़लालद सुलानुकैतालाउिल

अलजाखिला काजोरा सुलानुकैताल उिल कदड़ लावा अपद सुलानुताला

कैतालाउिल अमादमोड़ो दुरी सुलानुकैताला उिल दीसीला आणरो

सुलानुकैतालाउिल जालन मईरो सुलानुकैतालाउिल काई कैलाकरो

सुलानुंकैता ला उिल अज मसनरो सुलानुकैतालाउिल करद अस

मावसुलानुकैतालाउिल जकील तोड़ा इल सोलानुकैतालाउिल इकमल

करम रुलानु माजे कीराल करी म माल अलु इल सुलानुं जाजे सुल

पाजे सल सुलानुं जाजे कीड़ माल रुलानु गरीज आलामाजद

सुलानु मबा फीदला मेणरु रुलानु इजीज बुला सुलतानारु

जाड़ पाजे कोलाल करसो सुलानु कादरलासुलानु इदला मनुजमा

સુલાનું કીયા દુરતા હુકમ સુલાનુ આલાઇમાન કરીમ રહીમ સુલાનુ અંલ
રાબુ આરજી સુલાનુ પાએ બુલા સઈયા સુલાનુ કજાઈ તામાન આલી સુલા
નું સાદકુલ આદલ સુલાનુ લોકો દીવ સુલાનુ પકુ નાજકીલ સુલાનુ ના કુ
વેપર લાઇદીન સુલાનું પતો બિલન સર સુલાનું મરીમલા એ સુલાનુ રજી
બુલા રમોહ સુલાનુ જાએ બિલાફ દલીના સુલાનુ જાએ બિલાન સરતા સુ
લાનુ એ જાઅ બિલા હકમન સુલાનું જાએરલ કુતરદા સુલાનુ કેલા બિ
માલ આબુરન સુલાનું જાએર લાઅર ફાન સુલાનુ કેરલા એ બિલાજુ લકી
એ આલા સુલાનુ પસોપા કરીમ સુલાનુ પઈ ઉકલા શરીઈ સુંલાનું લકો
ડોપલરી ઈ માદ લુકવાલમ છયા લુકાલ કારી રુઈ અજાતા રાપા મનુપાપલા
આસુલા ઈ આ માલા જારય અબિબુકા અલારો કલો સાનો કુલા જબિલા લથે
લોકુવરા ઈસાકુસ કાદરા કુલરા ઈરો ફલાએતા બિપેનુ જારયે બલ ઈ રીમ
છ માલાન બિલા ઈઈ આશાકુન લસ બિગૌર સુઅપા બિવાઈ કુલકીલ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ઉપાવ સખા વગઈયા અજલાઈ ફુલ જનીયા પાપતાનૌ કમવકુ

રરુનાપાઈ પારનુમા ઈઉલિ જતામા રાનુ અતાહોં માદો છ્યા રહેતા

ફુયા ખેંષાના પાખેં છણાઈફુ ફુનાત સીલ ઈસ્ત્રા ઝતાવા ઈરુ નાફુતા ચા

તમીવના ફુના ખેંકા આતા આકીનચોજુતાનુ સાનીણ કાલતા આતાઈમર

રુલ ઈઆઈન ઈનાઅતા આસુરા મમરાલ ઉિઈિ આમ પાલયા ફુલ ખા

ઈજા મીન અલાઈ ઉમિના રી આસમન ખજ ઈ ફુ રીપામન ફુલન છયા

નાઈલ ફુમે સુનતાનૌ ખતાઈ જન ખાફુ ફુતા સાતા પૈફુતી તામુ

પફુલ ઉિનાપ અન પફુલારા ફુસ્મુતા તઅંિ ઉિતવતામન રાઈ બાખતા

છાં ષઈ ફુલ કોરેલ ફીતાન રાછમ ફુ વેરમ ફુનતારસી અછમ

ફીનપાલમફુ રામાઈ ફમમઈ અઉિત છપાતન ફજરાવ ઈોતીપા

રસુતાતાનુ સમાન રાણફુ નાઈલ ઈતાઈ રજલ રજલ ચાતામીન

१७

अलाअला अजाअत रहाजीब नुरापरज रहीत रहत रहुरेवाल

कुराण कुल रहाजा अजाल पेलम आरेकु कहिला कुसेन कजलाहे

अजण दपांणमम आया अलामोमनशे किकीलला अमदी अजामश

न अजअदकु दीबल जेल पेदपत रहीजनात्या सेराठोल गपेर आपे

आपे दयाकुकुल कहो आपदपण अकुल अजमकीलाल कुराण

हलल दहिलाणपलकु दहिलपला अजलकु अलीमुल अजमपसल

रजलाहे अजमे पपालारन मदेरालें रहेमलके दयारहेमाण रहीम

दया अलानुर समावलते अजम पाक (कलम)

श्री सतगोर सदरदीन पाब्या जाकुना दयानी जासीपत

जुदा तालाओ रसमा पुंछे साहेज पासे पीर जराइल मदमद रसुलला

पासे लदह अपेछे दयानो सवाल कीहे वाडालुनपा ओक सांईजे कहे छे।

ए दुवाना कौपत [illegible] जरकत अशक अलक कुलेछे ने ए दुवाना कौपत जरकत सुं
षमीनने असमांव उपर करी छे मुलाओक षजराईल हुकम सारेबनो
माङगसो नोईजयवलेवामाटे आवेछे कौपत जरकत ए दुवानी छे ए दुवा पढीने
आवेछे ए दुवा पढीने स्वरग उगे छे ए दुवा लनासणा दरवाजा खड़ रहुजा
छे ते षजराईल कईछे हुपो ई पामर मदरसुलालन मारी उमत मांथी
ए दुवा ओकवार पढे तथा पोतानी पासे तावीत करीने राखे तो खुदाताला
ए फरमाव्युं छे जो तेना घरमां अजब हुज पाप नइ कोई दहाडे [illegible] गाषप
नहीं जो कोई जंदा ई आवरुं सालणसे तेने साईज पोतानी पासे मेर
जाणी करी पोताना फरजनी पेठे राजसे ईस्सा मरमद [illegible] जबराईल कईछे।
तमारी उमती मांथी सपे उमत पोतानी उमरमद ये ओकवार पढता साईज
तेने पेगाजरने ठेकाणे जैसाडसे जो कोई माङग सबे हुज धपु रोपतां
ए दुवा तजीने पांचवार पढीने ए दुवा मध सारे घोईने पपीतां साईज
करे तो तेनी [illegible] हईआ पीठ हुजन पसारी कहाय हुस्मनना हाथे आवपारो पतो

साईज तेने छोडावसे शरी कहाय कोई ने धेर जातर पड पुरी पतो
खेहवालजीने घरना उमासा तो ब्यो रखावी अगण उतो रहे पदी
खाइवा इजलना नीमाऊ पमते त्रण पार पहेतो उपरसपासो पार इपा
पहेतो मुलापक सातेर हजार फीरस्ता जंहाना रहेसाने कारणे आपीने उभा
रहे सही मुला अेक हजार हल करे छे जोइ पाम रम हरसुला लालमारा
उवलमांथी कोइ हरो अेक पार जाय त्यां सुधी पहेतो तेवे साईज पुहा
नाला भास्तमां अेक लाज शहेर जुमिस करशे ने हरेक सहेर मा पासपा
त्रीस हजार घर रहेशे ने अेक अेका घरमां त्रीस त्रीस लजत रपा हशे
अेक अेक लजत उपर त्रीस त्रीस कुर जेठी हशे अेक कुरना पासे त्रीस
त्रीस कुर जेठी हशे अेक लजामां त्रीस गास रहार जातना मेवा हसे ने
साईजने कुरमा पुंछे ते हजराइल कहे छे तेनमना गानो रस्रोह सककलाम
रहकघस्तह साईजने खपावे रहे करशे तो आहपा रस्रोह अेक पार हीव

અદપૈ લખે તો રોજકયામતને દહાડે ચંદરમાં સરખા પાસે અને જે કોઈ બંદો એક
દીવસમાં અગીઆર વાર ભણે એવી રાતે ૧૧ દીવસ સુધી ભણે તો તે માફક
તેમાટે સાઈજ પોતાનો જુરાખ મોકલસે તારે (પેગાંબર) સાઈજ પાસે પેગાંબર
તે જુમેણ જેઠા રસે તારે સહુ પેગાંબર પુછે છે જે એ બંદે દુનીઆમાં સાધન
પુરા કર્યાં છે. જે તમારો જુરાખ મોકલો છે તારે સાઈજ બોલ્યા છે એ બંદે દુનીઆ
માં જાણુંબી દવા દીવસના અગીઆર દીવસ સુધી ભણ્યા છે તે વાસ્તે અમારો.
જુરાખ મોકલો છે. દરીઆ માંહે જે દવા ભણ્યાને પાણી ઉપર ફુંક
નાખીને પાણી પાછું ફરે એ દવા ભણ્યા એ તો ખુદાતાલા મહેરબાની
કરીને ફુલ ગુના બકસે છે એ દવાના સફાયત રસુલ પેગંબરે ગણી કરી છે.
એ દવા જમાન ઉપર જેસાને ભણે તો જમાન અગ્ર રૂપ થાપ એ
વાત પાક જાણે છે. પણ એ પોદવા જીભે કોઈ નથી અસાના તાએ પજાણ

ફર્યાછે. તો મીશ્ર ગજબવેલ કહું છે = કટેઈ દુશ્મનવો
દુરથ જરતચ્યો હરીયલ્લે = અને દવા ભાણેત્તો
ફતેહ, ફરેનો જાતવે = બોલ બાલા ફરીવે ચાવે.
= હફલાવ = લહાઈલ્લ લ્લાલ્લે મહમંદ મેહે
ઝાંલ્લ્લે ચલ્લા.

શ્રી નાદે અલ્લી : (નાદેલી) પૂન મજ હરલ = આમાઈલ
= લજદહુ = આનલફી = ફીનવાઈબન = કુલ્લેહમીન
= વંગમીન સયેયાન જલ્લે = દો નબુવ્વત
કોઈયા = મહમદ = દો વિલાયતકે = ઈયા અલ્લી
= ઈયા અલ્લી = ઈયા અલ્લી.

નાદે અલ્લીની ખાસીયત લખીએ : જો કોઈ
ઉપર લખેલી નાદે અલી = ૧૭ વાર રોજ

ભણેતો સાહેબ તેનો મન દે = દુશ્મન દઈ
કરે = ને પોતાની પનાહ માં રાખે = જે કોઈ
સો વાર ભણે તો દુઃખ પડતુ હોયતો ટળે.
સુખ પાય સહુ = પુરી હાંસલ થાય = જે કોઈ
દરજાએ ગાંઠીજાને પડ્યો હોયતો = સાતસો
વાર ભણે તો સાહેબ હુક મારે તો રાંખે
છુટકો કરે = જે કોઈ દાડ માં પડ્યો હોયતો =
ન સો વાર ભણે તો છુટે = જે કોઈ દસ દીવસ
સુધી સો.સો વાર ભણે તો કોઈ બાકી
કરેલ હોયતો = બાકી પાનો સાહેબ
અદાઈ કરે - જે કોઈ બંધ મા પડ્યો હોયતો

દીવસ રાત સુધી સો. સો વાર ભણેતો=
સાહેબ બંધન માંથી છોડાવે= બીજો -જે
કોઈ રોજ ૧૫ વાર ભણે તો સાહેબ રૂજક આપે.
= ને સુખ આપે = ને રોજગાર ખુલે= જે કોઈ
સાતસો વાર પઢતો સર્વે દુશ્મન દૂર થાય ને
ઝુંઝ થાય = જે કોઈ મારગ માં ચાલતાં
૭ વાર ભણીને પોતાના નાકે ઉપર ફુંક
મારે તો દુશ્મન દૂર થાય= ને સર્વે
બંધન થાય = જે કોઈ ૨૫૦ વાર ભણે તો
સાહેબ ઉમેદ પુરી કરે= ને જે માગે તે
આપે= જે કોઈ ને દુઃખ પડતુ હોય તો
દસ દીવસ સુધી રોજ ૩૦ વાર ભણે તો

ફરાર થાવાનો નજર ઉતરે જે કોઈ ૨૧ હજાર
વાર ૨૧ દીવસ સુધી ભણેતો = રસાતમી
રાતે નવો મહમદ મુસ્તફાને દેખે = જે કોઈ
કામે કાજ માં ભારઝો હોય તો = ૧૫ દીવસ
સુધી રોજ ૧૫ વાર ભણે તો જુદા જુદા આસાન
કરે = જે કોઈને કામણ કર્યું હોય તો ૭૦ કુવા
નુ પાણી મંગાવીને = ને જુદા જુદા ૭૦
વાસણ મા કુવા સાત સાત નુ ભરી =
એકેક વાસણ મા સાતેર સાતકે વાર
ભણીને ફુક મારીએ = તો પછી સર્વ પાણી
એક કરવુ પાવુ તો. ફરાર થાય = જે
સાહેબ આસાન કરે = જે કોઈને ચીંતા

વાસ્તે હોયતો સો વાર ભણીએ તો
ખુસાલી થાય = નથીતાં મહે = જેકોઈ
સોહો કરીને ન થાયતો ૪૦ વાર ભણીને
સરમાંના કાનમાં વાત કરે તો = સોહોબને =
જે કોઈ માણસ જે બારે હોલત થાયતો = રોજ
૫ વાર ભણે તો = દોલત થાવે = ને ખુશાલી
થાય = જે કોઈથી સાથે ઝગડો થયો હોયતો =
૩૦૦ વાર ભણે તો = સમજે ને ખુલાસો
થાય નાહે આસ્તો વા સામે તાકત
ભણીએ હે ને લાભ ગણો છે = સંપૂર્ણ =

શ્રી મહોરે ~~નબુવત~~ નબુવાતની દુવા = ફરમાનજી

બીસ મીલ્લા = હીરરહેમાન નરહીમ = જો મહોરે
જી

નબુવત નબી સાહેબનુ નુર છે = નુરે નુરે ઈમાંમ હસન હુસેન

ખાલ્કેકી ખલાક = મહોર નબુવત માંથર પેદાકરી છે =

નબુવત નુર હાત માં ઝહુરા = ઈમાંમે જેના બાલા

-જહીન નુરનબુવતકે પેગાંબર સવાલાખકે નબુવત=

ઈસ્લામ નુર નકલંકી નારાયણ નીરંજન છતાન=

નકલંકી રૂપ = સપત પાતાળ = ચારસ કુરસી લોહે=

કલમ = સ્વામી ઉનાદ = સાવીગત = પાંચ સરસ્વતી = શપત

પાતાળ = મોહોર નબુવત = મહ જનાર જંગ = મહોરનબુવત=

કુવરબ જનારજંગ = મહોર નબુવત પહાર જનારજંગ=

મહોર નબુવત નરસીહ જનાર જંગ = મોહોર નબુવત=

વામન જનાર જંગ - મહોર નબુવત રૈશુરામ

જનાર જંગ = મહોર નબુવત રામ જનાર જંગ=

મહોર નબુવત કરસન અવતાર અંગ = મહોરનબુવત

બુધ અવતાર અંગ = મહોરનબુવત નકલંકી અવતાર

અંગ = મુરતજા અલી = અવતાર નકલંકી ધરૂ=

વરસનુ કાલ = મહમદી = શ્રી સાન ધરમ કયલાસ=

નૂર સત વાર હરગોવીંદ અને ઈસ્લામ સાહી=

નર ગોવીંદ નકલંકી નુરનબુવત = ધરમનામા=

રૂપા અંગ = સ્થંભ = ચક્ર = ગાદા = પદમ = સારંગ

ધરુ= ધરમ ચીટી માંગ ઈમાંમ હસન = ઈમાંમ

હુસેન = ઈમાંમ જૈના આલા બદીન = ઈમાંમ

મહમદ બાકર = ઈમાંમ જાફર સાદક = ઈમાંમ

ઈસ્માઈલ = ઈમાંમ નુર સતગોર = ઈમાંમ

ઈસ્માઈલ શ્યાની = સૈયદ નુર મહમદ શાહ

= શ્રી થઈ પીર ઈમાંમ શાહ = ઈકલાય શાલ:

હા ઈલ્લીલ્લા હી મહંમદ હુર રસુલીલ્લાહી:

શ્રી મહોર નબુવત નુ ધરમ નામુ લખ્યુ છે:

સવારનાં પહોરમાં મહોરનબુવત જુવે તો ઈમાંમાં જેના આજ દીન કુમાં જે પાપ કેરલ કુળ

પાપ દંત પહોર ચડતા મહોરનબુવત જુવે તો માતા કાતમાના દેદાર કર્યા કેરલ કુળ

પાપ જે પહોર દન ચડતા મહોરનબુવત જુવે તો નજી સાઈજના માઝુલ સમાં

જેઠા કેરલ કુળ પાપ પાછલો દન ઘડી પાસ રહી પતો કર મહોરનબુવત જુવે તો ઈબલ

ઈસણ કુરોનના દસ્તકરાના (જાસો) કેરલ કુળ પાપ સાંજને વખતે મહોર નબુવત જુવે તો

ત્યાપાર્થે ત્યા સાંભળે તો નજી સાઈજનું માંજો પાજરાજર કુળ પાપ રાત

પહોર જતા મહોરનબુવત જુવે તો શાહા મુસા કાજલોના દસ્ત લીધા કેરલુ

કુળ પાપ ત્યા પંથે તન પાકના ચરણ ધોઈ પીધા કેરલુ કુળ પાપ મોગસ

મરતાં મરતાં મહોરનબુવતના દેદાર કરે તો ત્યા પાવ્યાને કાને સાંભળે તો.

તેઈની રોઝી કજાજ થતાં સોઈ હુથાય તથા સાઈજ દીદાર આપે તેજ્યવે [illegible] બરાજકરે

॥ મહોર નબુઅતુની ખાસીયત લખાઈ છે ॥

એપગત છ મધે મહોર નબુઅતના દરસણ કરરોજ કરાસે એમ કરતાં જોઈ

બારસ કામતો એક દહાડામાં એકવાર જોઈએ જો એમ કરતાં જોઈ ઘણા ઈસ્કાયતો

દીન આઠમાં એકવાર જોઈએ જો એમ કરતાં જોઈ ના સકાયતો મહીના

માં એકવાર જોઈએ તો એમ કરતાં જોઈ ના સકાયતો સાલ ભીતરમાં એકવાર

એમ કરતાં જોઈ ના સકાયતો વરસમાં એક માં જોઈએ

જોઈએ તો સાઈજ તેને ભોસનસોજ કરે જો કોઈ કામ કરવા જાંઈ યતો

મહોર નબુઅત જોઈએ તથા વાંચાને કરતો જોત જાતા પાપ છે મહોર

નબુઅત જોયાનું સરવે ઘસા છે સ્યત પાર વેસુદદીન પીર ક્જાર દીન

સતગોર પાત્ર ઈદર ઈમામ શાહ આહવીસ નૂર શાયગગર વાતી મહમદ શાહ

દસમો અવતાર કલપતાઈ ઈતોલતારો મહમદ દુરે રસુલ તાકો

॥ શ્રી સતગોર સદદેવ પીયા શ્રી સુનત લખાઈ છે ॥

સુનતની સીફાયત સુણો સુનાજેવા રાતાઈ ગોરજ વીદે કરી સમજાવો

પાળો તો જુગતાઈ મુજબ [illegible] કરી પોતાઈ તેની સી પડાઈ

कलमो कहेता कासलजासे नरमल हैशापासे कलमोतो गुराना कहेशे नजायो नसाना

केकुजे कलमो नडा कहेसे तेडजासो खेघाडगी मुजडा कालावेनां प्यारो सेवान छन

सेजाडगी सुंता उहेता कलमोंलजगोरे कपाजुर गुराना ओ कलमो तोहीं कलमे

तजाओ खुदजाप हणी वाडगी कलमे पाकवोतर कीधा नामनो नासानी आयलो

नामनो नासाना नजोहनी सरगनावीरहारह) पाकनांमे पवीतर कीधा

ते सबिबे उतारे पारह) आयलो जंहडो केरो सुवत सुनापे नाम हपो

पिराजाह जंहगी करता जरहर जेहे ओस्मा सगाह जंहगाणालो जंकु गुण

मोरा तां तीकमआवे जंहगी बालो जाघा पोते कही मेलोना हावे जहगा

जाडग केवा मरे सोतानने उडाडे पांचवेजा जंहगा कराओ गोरनां वाकप

पाणो पांचवेणानी जंहगी सत्पे नोमाह सईहीपाणो ओपा गोरहलारा

कराओ प्योडामां दुजराणे कधुं करोतो कारहप्यारो संतापसरपे हारो

कहाकरीगो पछे पीरा पुरातो पसतासो आयलो पसतावो पुरो पासो

जंदगापानाजगाडजदगापानालोजारेपारे इ छे डुलाल ४) आव्यता

वलीसुणारोषाकरीअंने सुडाने लाइमईरा छेपामरेमहलावा पुट

पासेथी वांईअेलो कर ४ सरवने करवी गुपता परगटी सापे कर ४ ने रखवा

साथी गोरनखाकरमांग नही करेलेने जकसरसे नज्ञा अेतो पालनादाण पुंदनुईर

मानपाछूवापु लेतो जेहभाणी नहीनाईरवरतामां छे आधुरा छे हरे छे आधु

शारई पार जा छे मशने करवा छेईर मांगनाजसावंदा परलनामे सपारता।

जाछवे लेसपत सर्वे करवा लेकरजोडी आव्यता परत करवा लेने राजा छूरवा।

अेपो घरमनाठाल छू रा धजानावईने करजेजा की दोहवा वबीबे वली

सूबल नेगोरनुदरशण करवाने छे आपे परसाहराईदरशणकरतो पापसरवे

जावे हुंवेला जंदगा पेलादरशणले णछे आपे लेचारा णे [illegible] लाणगजे
जंदगा करावे

रें करापे पथर पासाण पुंछेर कुगमां लेके पाशवे आवतमने परगरमता

आपरजालेने लाइ दरशणनो तो मडीगामोरो लोकरोनपराये छे मलेलोलाइ

[illegible]

આચલી

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

આચતી [illegible]

[illegible] જીા [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ખાલી જંદગા વેણ લાઈ મનુષ્યજન્મ ગાળા કરશે તો જંદગીના વડાઈ હે પહરશન

મનુષ્ય જન્મ સાલ છે સપાઈ વતે તો પરબો તાપસે સાભડગો સભાઈ
રહેતા

વચન જાણીને જંદગા કરશે તો ઈસ્માલી રહે માંના પાચે પગત ઓપી સાદી તો

અમરપાતો જાણો કીજતા સાંમાં મુલારહીને જંદગી પુજા કરશે પછમપીવા
કીજે

આપે લાઈ તે માટે તે કીજે આયતા પછમ આવે પાસે જેસે તે ફરમાવે તમને

આજ્ઞા વાગણ કરીને વેદે કહે છે પાળો તો રીતે કાજ વલી રસુલતે રમીને

ગોરજી કહે છે ગ્યાન તે કરો તો સરપાતો રહે તમા કુરાન ચોકસોને ત્રીસ ગણાંન

સાજો મારા લાઈ તેતો તમને કહુ પાસતારી તેનો છે નપાઈ પઈ કુઠનીવાટે અરસપે

ઘરમની સગાઈ પાળે જાલા જાણ પુછે કેયા ઘરમો લાઈ ત્યારે ઘરમો કહે સાંભળો

તમે ગતજની સગાઈ ત્યારે તેતો પુછતાં ઘરમની કરે નેવાત કેપા ઘરમોને કેપાપાતા
ધન

તેના ફરો ચોઘાણી તારે તાં કરે છે લાઈ સંતપંથ સાચા માડગો આયતી

સતપંથ જાણો તો પુરુ ગોરાણી ગનાન લડગો ગોરના આ એકસાને

ત્રીસ ગનાન પાળો તો સતપંથ જાણો તે માટે તમને ગોરે ફરમાવ્યુ સાચો

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] आयाती [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] आथ्याती [illegible]

करवेना हाथु संसार मांईछ परगट मला पासाने पसाह पे अशोग रुपलंडर
छ ओगऌग्रसमा रुणाइवे हेपसोपाकरपालाह हेप छमाडरपोते छमाओतोपे
सघोछरोश्हे हुबोपामांतो हेप पश्पर लेने रुकरे छे नाशे घोहने सेपाकराने
आणतां करछे पाजछ संसार रुपे प्रीतजांघी तेपो काछनाशी घोलमने साम
सल्यामाना पाछे हरीहणा कोषें मन घनामने घणामन्पाछे यदिहामोपन
नानपिवेंकवाघ करोने पूछांपेगे जोडोइ पिछाछासे तें करीनाआपे
राजेतनारा लाछ साया छाणासेपसोंतो सोघपापसरवे काछ ओंयला
दांगनाद्यो दोरालाणी पडीयाडे सरकानामपिछ तांछाने आपानुं जासोंने
आजासलगोरे नोइधिछ सैपाकराने सारुम तोलरेगरुपलंडरछ पीसमा रुण
पाराजरीक रवीणासी जरोवऌगाते जोटू पासे रईसोरें उहासीहणीपालो
इरछारुईछे याहोतो योजारी रुपनातों झसो पासे मोरोछे पुपारोपली
रुनाजाछ रुऌगापें मुछोगीलजनातेपो मोमघे छेपाण आपे येपाकनशी
नापाकीतेनो मरुरछाऌगों पाकोछाने मांहिनाहेपोते मारे ओलजनातेपोरु
नतोकरमापी रुना पारा साया करपोगोरेनवनी ओपाया जरा हमाना करशें

लोइक जाकीसरवे कर्या औल्याली कर्याइ भागो करे रहे छे ओमां करसनजी
करीपाआ(१८७) कहुं करतो साकु पासे सरे तमारा का(१८७) पलीरगुना औप
लागतमा कुनडी सुरा पांगतो सरवे तजके तजओ सही एगने ओइकारओने
सारो (छ) वग डुजाडो मा आपे लाधोलाशे सुरा पांग रगुताने छप गयाकुडे
पमाकुतो दोषगाके जोख आपु छे असपी तेआपी डुनायामापसाइ
छपगुडाडे आंप्या ओनो संगना कश्शौ लाइक आडको अलडासो पलीरगुना
करसापारवांु पधारपुनडी नजउतारे मतीसारा रहे से पोशालाइकुर
मलालो सरवे जाशे चोपु चांहनपासे औल्याला चोपु पासे चारे लांगे
कडुकरो करजोडोजी कडुकरोतो कामप्यासे कनकडी राशा(बज) चोपासमा सार
रगुनपार हपा घरम कोई परहुज जाडगाने पासो रहेपु करपुरी पला
कोइ संपतसाइ तेने दोषलो लालमघरगेरो लाखे हपाता घरम कापधे पाप
नेपरजाई पलीरगुनत कपीकराओ इकारने अलीमान औ पाकु पारे अलीमान
डुकारे बीजस पलीरगुनत कपोकराओ छ पासमा पडीछडी मांतेपा पडी

[illegible]

[illegible]

આંચલો

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] આંચલો [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

૨૫

નાકે છે સતપાસમા રુખત કે વાકડી એ પારકી આસા નાકી છે પારકા આશા

સદાનારા સાંઈ ણે કુલ કે નડી પતા રુખત કે વાકરપા જેજ ઠકીયાતો માહ

પારકી પોતાના એજ ઠાકોરનો ઢંગ આપે પતો રુખત કે વાકરપા મેમા મેમા

કોઈ પીનાકો છે સાચો જુઠો પાહણ કરપો મમતે કુળસ્યાસે આગલ

મુળસ્યાસે જે માર જાસે તો મમતા મે મુસલ આધાર મમતો તો મોટ

મોટેર તેનો કોઈ જીવ જાડગો પાતજ પતો રુખત કે પાકસ્યા તેતરાસમ

ભીપાત ગોર કે ગુરુ ફરમાન સુડગા એ મન આપ રુપા છુ નાકો છે સંપતસાઉ

સેરવેડરા એ તાબડ રોતી છે ફરમાત પુ પાછુ ના હૈતો હૈ પુરે પતો

દાછે ગોર તો પી મહા પાપી એ પાકામના કી છે અનેક છગાન કરતો

વારા તે કરમના છુટે તેમારે તમેને સંભળપાપું ગુગોરના કરાં કી છે

પતા રુખત કે વાકડી એ જુઠી ગપાઈ ના હૈ છે ગુરુ સાઇના હૈ છે માહ

કાર કાંઈ ગુરુ છે પાસે તેરુ પાપનો કેમ છુટે લોભાપવાએ લર પુરે ઓધ(૧)

લોગવતાં તપુ સાગર જુડે તેની કોઈ મા પકડે જાપજ ગુઠાનો છે કોઈ સંગ કરશે તે આગળ

फुरतां अवधांयछ पसासुनंत सांजामञ्ज संनापे मांडु कोइनांडीहे माडु कीहे माडुपासे ते
यात झुडी दोषे वलीसुनंतसीजामज्ञानी सोज मुमन काष मोरा सुनंत करपालाइ ४ गइ नत घइ
बेरईशो सुनत वानानाशयकेर पाशाहे कोइपासे तेपागा इराम करैपासे मगइजी ननमांना
की नजाक नीसांना लाप्या तेतो माणोलाइ जाण पगामां जरहराणे मुमन सोज लाइ मुमन
सोपुले नजाक करैछे मांपे योरा नशी योरा राजे गोरने जोला लोकहासापासे आयसी नेमारे
मुमने कशखे मुसलमांना रहेमानाक सोज समजो सुरा पुरा योरा राजे शुयापक असक
ांज्ञाने योरा राजे तेने गोस्नुवश इस्मांबज पता सुनत सुणापे पारा गुसान मत्पे ने गोरे
लारतवाइ राना तरताय छे मोरा लेपा नासे योर बाशापाना जशारनो सराके तेनो मोरा जोड
रुजणदोने सहपतानशी हुज्वा दशया डोते करीआइज्ञाने कसान मोरा हुज दशी दपाघे
गुसान मापेने गोरे लाइ रुणतने पगुणा ओने करता मरज्ञ आत पुतोना पाडीमांडगे
डला गुसान मा प्ये ने इस्ता इरतां कपछंउछे मारे तेतो दावे दारीघासे पोते यटकेब आस्ावे
करीपाकरशोत आवीमलस दावेदारील घासे आंध्यानो गुसान मंप्ये ने घारे घेरमा तेनु पुरझ
पांपज जुवाना दीपना नाशो समजा नरी समारछ गुसान पेजा नशवा करु सपा मज्ञा

पाछा थैर अंग थोजावे नर पुलोक नरणारी ने तांई नरंता पाछा मां छाटा पडशे

ओ पाछ नरीना पाको मारे पाछा गहा नरासो लोक ओ गुसलनी पेर पती रुखत

करी ओ लोक दर दीवांनना तां छुवे थाडा थुगनी नां करी ओ लोक घेरमीना गुरुगा

धारा घरमा पछने घाडो लावे पोताकु जु घर धाले पती रुखत कैवा करपा पाछा

लघने सांजा करी ने जुवसंतु ना भरपो शाशी मारे तो मार मोहे रा आंथसा वेतो छप

दाप नगार पासे आगल थता अरकावे ज आगल हता संताप मोहे रडपडा सरेंतु

छत्रापछ पती रुखत कैवा करवा नायल पाईना भेषी घरमा कै पाव्या तमनरी

लोक ओने लुडाणा नांय भीता पसराजो पांथ ईछी पसराजो तो वारा घती रुखत

कैवा करवी दे पलछ नना वेता इसी जोगाने पालना करवी ओ घरमांना थाद पाताकरे तो

वधारो थारो गोरनां पचन वरा नसे पता [illegible] करसु जा पस्त्र हैवे नरीयो

रुखत छे साशकेशी पती रुखत कैवा करवा जुठी आणना है पी जुठी आजे आय

लागे जाणा तो पाजवसो छप जाणा ने नपु ताके अमर घरतो कथी आंथसा

आण है दाने गाणमा थे सरग लोपत वे मायछ सरगी नपुत सई [illegible] ना भागो

(३

पाणा देखें पारज छेताणी समा स्गुनतपारा क्रया तें करशोडा दीवो मेघणो दया

लडापी कलमो कुशो करशोडा लजमा केरी पुतर छो छे पला लजमानो लापास संघा

काणे दीवो नशेता लजमानो नशीता पास दीपा पीडा शमण शमाखे शमी खोशो

गरास तेणो खगर गरास सुरापननीतो ते दशडे शमण शमाखोता सरश

साजा शेइ रात्रे शमण शमाखे तो दीवो साजा राजो खे खनलरमनो खापजराजर

मनमधुरा करशो **खोयली** खे सुगनना सरतामोरा पाजोतो पापनथाय

शो खगर गोखी खासा करी तो पापोतो परकास जोला जाक खे इ।

जकरती लेशो खे सुगननी सगाइ शी **श्री सतगोर सइदेव पाया = भरण।**

खोबंकुगनांन सणुंछे = लोइ समरो श्री रामने खंतकाणे नारापण खापर

खणाण खावसे नरहरी सारंग प्राग **खोयली** प्राग हरी ने सांभण जे मेन

नाधा मांथी काठ जे राजो हरी खरगे मेन मुरत मनधर जो शेवा जो पा शपण

= प्राग = रूपे रगीला नरहरी शेवा दीठा भगवान खंतर धानले जु घरी शे

परगार जेठा भगवान = प्राग = शेवे रूपे संसारसो शेपा खंतर दपांन ते पे

रुपैरे हैजासो=स्मरपसांग प्राणी=प्राणी=मापामांप्पी मनडा ठेठौजारी फुर
छा
फरोपार राजो यरणामन रांमने मेलीमनला संसार=प्राणी=शापु मेलीने कारे
जोरो आरे संसार पासो पसांप घडकुंडमां अमर रुपे शे अपार=प्राणी=मंदीर
अमर मां ईमनां आपु मोल रेपा अपास नुरी नार मपरतने शडां मांणेकलो
जोत परकास=प्राणी=चंद सूरज मोलेजडा तोरण लीश अपार रात दापसे
धाममां लीला अपरमपार=प्राणी=धकी लेरसो पस्थामां शघने मलसा वीरघार
परपार
ईरा ईरजे पधा पसे गाले मंगण धोंज=प्राणी=जासो मेली आलोकने अमर
अमरापुर ठाम लेडा शसे पर तापर रु ईरसा लसित हुकाम=प्राणी=शघने पडोमां
ईरसा
रासे तां छे रचना अपार नुरा सोनाना जंगला जीह फुली अपार=पुराणी=
आपा उधासरु तारे पासे ईरमाव पछी जासो वघकुंडमां=पडी रुपा पडी कुंड धाम=
रुपा
प्राणी=जोला नीरंजन नर ईरी समे सेर दानद पाल मरणवांणी गनाव लेठर प्राणी ईरीने संला...
... मर आसानगोर सर दैव पाचा अमर कुड पजा संल लावा गुणी ... गनाव ... संलासी
पीरा कुपे छे नासो करारे मेली आमाहो संसार आ दुनी पानी दौलत परस्त्री शुपुनासे ऐ
पार जीव्याता पारालेडां आपा जीरतार नारे पीरा जाधाते जयकार ईहारे रुडा जीव

ઘમલંકાર રઇા જાણા આલુ જણ ડાજડારે આવો અણ્યીતવો કાળ=પીરા તેડા આપો કી

રતારનારે વીરપાજ રહ્યા ઘોડા રમોરે રઇા ગજ ગજ સાડા નેમાય રઇંરા જ સુજ આસન

=પાલખારે=રઇા રથ રથ સતાને માંપ=પીરા=પાષાપાગા છે ત્રીસ જાલ્ગારે મેતો હેશનુ

તકુ જ ષાર તમે ચાતા એકલારે મેતો સકળ માઠે સંસાર=પીરા=કનક ગોરીક મનારે નારી

રૂપનો સંજાર તેને મેતી ચાલ્યા યૌં હસુરે જાતા ઘડા ણાલગા પાર=પીરા=પીરા પોપ

મેલ્યા પાંજરે મેલ્યા રાજ પાર સુજ ઘામ પીર મેલ્યા મંદોર માણા યારે તમરે કંદ/બા

આપ્યા કામ=પીરા=પીરા ઇરયે તે સાથે આવા ઘરે કંઇરા કને રાજન પીરા પાગા જોલ્યા

રંગા ણારે કઇે સરા હુદીન ઘરોને દપાન પીરા તેડા આપ્યા કોરા તારણારે પ્રાસતગોસ્સહ

દેવવાચા મરકા કાળ ગુગનાંત્રીજુ

પીરા આંકા સમરાં આપા આરે પીરા ઇલા કરો હુ સાપાર ઇવે મેતા બેજાપાં પીરા માય

રારે કારમો જારો આ સંસાર આચાતા પીરા અહલ પરોતાને ઇવે ચાલવાંરે પીરા સમરે

સરજનહાર નેરે જે આસમે જેનો સંસાર થ જાકીતો સાથે કોઇ ણારઇ હુરે પીના ણરઇરો ત્રી

લોપન નાથ=પીરા અહલ=પીરા તેડાતો તમને આપા પારે જેપા કરજાપઇ તો આઠ

ઇવે સમરો ડુડા રામ નેરે તેતો આપસે સરો કાજ=પીરા અહલ=પીરા લજે સરીફ શાઇ

ओतशोरे श्रापु सरपने नारधार प्रगट करगीन्य इण उगसेरे मारे येतो मारा व्हार इपार

वारा अहत पडी तीने प्रेयालपारे **आसपगोर सरहेपवाया मरगड काळबुगगाव ओपु**

पाराश्रावुछे नासो करारे मेला आजोरो संसार इपे श्रापु अमरघाम मांरे तांछे अमर

रूण अपार **आंस्वाला** अमर गड उपर पधावांरे पीरा मेलो मापा कारमारे मेला

कारनो परीवार धार मेलीने अमर परी पारनेरे श्पाछे नालनात णुद हेदार=वस्र

अमर गढ पधावारे=पीरा इकोतेरसो सत्पनेरे श्ह भणपाइं नारधार पीरा ओछ्य

हंसे पेंकुठ मांरे तानो लालाछे अपार=पीर अमर=पारा मधलाकुनाला लाल ओश्ज

छोरे हुरां कसुर जुस अपास इसतुं जाफुलपरण छेरे तेतडा मेपाअश्णअपार

पारा अमर=मेपास सेतार जापडगवाडारे वणाआरणाडंतो श्ण ~~अपार~~ सार पारा ।३३।

पशं मेंहीर मलीयांरे तेतो शेरा रतनश्डाल शोतकर=पारा अमर=वीरा याहो सुरु

तोरडोर रईरे तेहुजा सोतजत श्अपार पारा मांगसरो पर अश्ज छेरे तेनो अगर

कस्तुराणी पाण=पारा अमर=पारा राल सुरश्रंगनारे तेतो संजासा तेर इमर

पारा सातेर इमर संदुरारे यंद्रा पदबा यापार=पीरा अमर=पारा इपकमाने

पेहमस्यारे तेनो अहलद सरूप अपार तेतो चार चालने पांच छेरे तेतो मइ

गुजपंतानां रे=पीरा अमर=पणा जोष्ठ हुराना संजान चारे तेनो गउगतना आपे

पार=पीरा अमरगढ परवाधनारे तमे इरज धरो अपार=पीर अमर=पीरा मापामां

मनराणि सोरे तो पजसे तमारु काज पीरा मनराखो कीरतार रे रूरे छे इारे परगटअर

कीरतार=पीरा अमर=पीरा चरणो तमे चोतराण छे रे छे नर परगट रमापा रामजाकी

षाडणो सरवे कारज रूरे छे पांछे मरतु लोकना धरम=पीर अमर=पीरा लडगोरे गारखंन आ

समेरे इवे तमे इरज धरो अपार तमने पेमान आवेतो इपारे छेलेरा इसे हीष इपाण

पीरा अंग परगट पधापारे= **संपुर्ण** श्री सतगोर सइदेव पाच्या मइरे छेनाजु
नबीसाइजु

जास माता शार रईमान नर रहीम अतमर मइोलाताशो मइमद रसुलीलानु आलेकम

सलाम लाउंपु छे. छे कोइ अशापां मइरे शाछनाजु मोमन सांभळसे तेने सरजा जग

बसे रवापत करे अजरतलाजन अजास अरज आलने छे ते मइरे शाछनी रातसोनपार

नारतीछ जराध मेकाधलइ हीरसता जेउ पुहातालाना हुकमपालीसतामं आपा

नेजुराजधोडो मइमद रसुलीलाने वास्ते लाव्या तेजे हुरसतानी सर्पे सातोर छार

जाछा हीर साइता तेरा ते मइमद रसुलीलापोताना घोरस ताइ साणीनी भाई

વડાને રસુલાલ્લા હતા ત્યારે જબરાઇલ મઇકાઇલ બે ફીરસ્તા આવ્યા જબરાઇલ
મહમદ રસુલાલાને સરાને ઉભા રહતા મઇકાઇલના પાઉભા આપાજ સુક્યો ત્યારે
જગાને ઉઠી બેઠા થયા તારે મહમદ રસુલાલાએ કહ્યું ઇયાલાઇ જબરાઇલ સલામ
સાઇ જ તુ રસુલાલ આવ્યા છો તે અંધારા રાત્રે અમારા પાસે આવ્યા છો તારે જબરાઇલે
સલામ કરી પોછે આજની રાત છે જે ખુદાના દીદારની જુસ્તા દેશે કે કોઇ પેગ
બરને એવી મઇર જાણી આપી થઇ તમને ઇમે સારે જ થાસે પણ થ્યા આ શું ત્યારે
પા
મહમદ રસુલાલાએ કહ્યું યા લાઇ જબરાઇલ કઇ અમને એવો કુરસદ છે જેના ઇ
જે કપડાં પહેરાએ ત્યારે કહ્યું જે શાતમનો ઇને કપડા પહેરો ત્યારે મહમદ રસુલાલા
પોતાના કપડા ઉતારા મઇ પાગો સત કહ્યું કપડાં જબરાઇલે ઉપાડા લઇ ગ્યા ને મઇ
કાઇલે મહમદ રસુલાલાના માથા ઉપર પાઘ બાંધ્યું ત્યાર પછી નાઇ નો જરે કાતના
બીમાજ પડ પાકે સીત્તેર હજાર ફીરસ્તા મહમદ રસુલાલાને નજરે પડ્યા ત્યારે સાતેર હજાર
ફીરસ્તે કહ્યું જે આજની રાત એ છે જે ખુદાતાલા તમને જુસ્તા દેસે ખુદાતાલા
એ તમારે પાસ્તે બુરાક ઘોડો મોકલ્યો એવો ઘોડો ખુદાતાલાએ કોઇ પેગમ્બર

બાપા મોકલ્યો તે મહમદ રસુલલાએ સર્વેને લાજમ હાથી છે. તારે તે ઘોડો હતો

તે ઘોડાનું તન અડધો મસકનો અડધો કદરતનો તે ઘોડાનું મોં માણસના જેવું

હતું તે ઘોડાનુ જનરાનુ હતુ તેને રકાબ જામર હતી ઈ તે ઘોડાને લગામ મોતીની હતી

તારે જબરાઈલે કહ્યું એ ઘોડા ઉપર તમે અસવાર થાઓ ત્યારે હુરાજ ઘોડાને આગળ

લાવ્યા ત્યારે ફીરસ્તા આસપાસ ફરીને ઉભા રહ્યા અને મહંમદ ફીરસ્તો આગળ

આવીને દસ્તાવાલ્યો ત્યારે મહંમદે જબ્રાઈલને પુછ્યું કે અસવાર થાઉં ત્યારે હુરાજ કુદવા લા

ગ્યો ત્યારે જબરાઈલે હુરાજને કહ્યું કે તું જાણતો નથી કે મહમદ રસુલલાહ ખુદાના

રસુલ છે તેમના પાસે અદબ કરે છે. તુ ન્યાય જાણતો તારે હુરાજ વાત કરવા લાગ્યો

કે હું જાણું છું કે પેગમ્બર આખર જમાનાના સરદાર છે સર્વે નબીઓના સરદાર છે

તે વાસ્તે મહંમદ રસુલલાહ પાસે એક ઉમેદ રાખું છું કે મહંમદ રોજ કયામતને દહાડે

મને જકસાવે પતાજાનું ઉમેદ એ છે કયામતને દહાડે કહે ઈશ્વર હુરાજ મુજથી

લલેરા આપસે તે મારે મારી ઉમેદ એ છે. કે મુજ પાનાના ઉપર અસવાર થાય

ત્યારે મહમદ રસુલલાહે કહ્યું કે હુરાજ તુ દોજગના આંચ થાજાય છે ત્યારે હુરાજે કહ્યું

યા રસુલલા જે મને લાકાન દોજગનાં આગની નથી જે હું દોજગની આંચ સહું ત્યારે

ખુદાતાલાનો હુકમ થયો કે યા મહમદ જે જુરાજ કહે તો સાંભળો ને સુણો ત્યારે ~~જુસમની~~ મહેરખુદા

~~ધાં જબરાઈલ લાલો અને રફાઈલ મેઈકાઈલ બે આવ્યા~~

વાલા એ કરાજે ઢુકડે છે તે કબુલ ત્યારે જુરાજનીવાક જબરાઈલ જાલી અને રફાઈલ

મેઈકાઈલે જાલા મહમદ રસુલલા જુરાક ઉપર અસવાર થયા ત્યારે મેઈકાઈલે

કહ્યું યા મહમદ મને તમારી સાથે ચાલવાનો હુકમ નથી ત્યારે જબરાઈલે કહ્યું

યા રસુલલા જે વાટમાં મલે તેને જવાબ દેસો ની અને ઉભા રહેસો ના ત્યારે મહમદ

રસુલલા ત્યાંથી ચાલ્યા ત્યારે એક ઠેકાણે પરોઈયા ત્યારે જમણી તરફથી અવાજ

આવ્યો યા મહમદ રસુલલા તમે રહો જાઉં છો ત્યારે ઉભા ના રહ્યા ન જવાબ

ના દીધો ત્યારે પાછું અને વાટ જોતા ના હુકમ નથી વળી આગળ ચાલ્યા ત્યાં

ડાબી તરફથી અવાજ આવ્યો યા મહમદ તમે રહો જાઉં છો ત્યાં પણ વાત

ના સુણીને ઉભા ના રહ્યા વળી આગળ ચાલ્યા ત્યાં એક સ્ત્રી ખુબ સુરત દીઠી

તેનું રૂપ એવું રૂડું જે દુનીયામાં એવી કોઈ સ્ત્રી દીઠી નથી તે સ્ત્રીએ અરજ

કીધી યા મહમદ રસુલલા તમે ઉભા રહો વાત પુછવી છે તેની વાત સાંભળી

ભરી ફુલાનારઈપા ત્યારે લઈને મુકર હૈસે દીઠી તેઠેકાણે જુવોતો જબરાઈલ મઈકાઈલ
સલામ આલેકમ કીધા ત્યારે મહમદ રસુલલાએ જબરાઈલને દીઠા જબરાઈલ ફીરસ્તાએ
તબાક નુરાનો હતો તે ઉપર સરપો ઢાંકયો હતો ત્યારે મહમદ રસુલલાએ કહ્યું જે કુરબા
તબાકમાં કીધો છે તેમાં સુ છે ત્યારે જબરાઈલે કહ્યું યા મહમદ રસુલલા એ કપામાં
દુધ છે ત્યારે તે દુધનો કટોરો હાથમાં આપ્યો તે દુધ થોડુક પાધું થોડુક રહેવા દીધુ ત્યારે
જબરાઈલે કહ્યું જે યા મહમદ જો બધુ દુધ પીતા તો તમારી ઉમત કોઈ એ તમે
ગુનાહ કરતી અને દોજગ કોઈ ના જતી ત્યારે મહમદે કહ્યું યા ભાઈ જબરાઈલ
તમે આગળથી કહ્યું હોતતો અમે સર્વે દુધ પીતા તમે કેમ ના કહ્યું જે મારી ઉમત સર્વે
ગુનેગાર છે ત્યારે જબરાઈલે કહ્યું જે તમે પારમાં આપતા એ સો તમારે દીઠી છે
ત્યારે મહમદ રસુલલાએ કહ્યું પઈલા જમણા તરફથી અવાજ આવ્યો કહ્યું કે
રારળુત્યા છો તેને મે જવાબ દીધો નહી ફુલાનારઈપા ત્યાંથી થોડે આગળ
ચાલ્યા ત્યારે ડાબા તરફથી અવાજ આવ્યો યા મહમદ રારળુત્યા છો તેને જવાબ
ના દીધો પછી આગળ ચાલ્યા ત્યારે એક સ્ત્રી દીઠી તે સ્ત્રી જુરાણ આગળ

ते वखते कोई कड्युं छे तमे अेकसाअेत उमारडो अेक अरज छे तो स्त्री सामुजो पुं
बडी ख्वाजा नादाधो पछी जबराईले कड्युं इआमर महलमे पईलो अवाज
सांभळ्यो तो पण जुदि रहो तेना उपर इतबार तमे करता तो तमारी उमत सर्वे
कफर थती जाअत अवाज ज्यारे रुहानी सांभळ्यो तो पण जुदि उपर साजरतो
तेना उपर इतबार करता तो तमारी उमत जुदी रथती तेथी सातीबड़ता त्यांथी
जो उलाइ होतो सर्वे उमत आपजायती कुपामतने दीपसे तमारू मोजो हशा सफल
त्यारे महमद रसुलाला अे साईजने शुकराना कर्यो साईजना करमथी अेजलपा
अमने हुररा नो त्यारे जबराईल आगळ जुरा जीवा कुमळाव्या त्या मसीत
अेक सांब पडी रह्या त्यां अेक लाखने चोवीस हजार पेगम्बर हाजर हता तेमने सलाम
कीधी सलामनो जवाब तेमने फेरा दीधो त्यारे सर्वे पेगम्बर सलावत करवा लाग्या
तेकरे वालाग्या जे साईज अमारा हेदर अमने मुजारक रोज करो घणु साइ थयुं
पछी जबराईल उठ्या जांगणामां ऊभा त्यारे महमद रसुलाला अे कह्युं तमे
आगळ रहीने सहुने नीमाज पडावो त्यारे सौ पेगम्बर मारी तरफ जोवा लाग्या कईवा

ના[?]જે ખુદાતાલાએ આજની રાત જુહુરગાહ કરી છે એ પારાત જાનજીદ ઈપે
ગાંજરને આપીનપા તેમને મોરાક ર્યા છે ત્યારે આદસઈ આતા આવીને મહમદ
રસુલીલાને મળ્યા ત્યારે કહ્યું ઘણા મહમદ ઈમારી સઈાપત સર્વે પૈગંબરની સા
ઈાપત તમે કરજો ત્યારે ત્યાંથા આગળ ચાલ્યા ત્યારે નજર કીધા જે જમાન આસમાં
ન ધરચે રચના દીસે છે ત્યારે જબરાઈલને કહ્યું ઘણા મહમદ તમે ચાલો જમાન
આસમાંન રાતાઈ રાખી સમાપી છે કુરાન ફીરસ્તો એમ કઈ છે આતા આતા
પીલીલા મહમદ રસુલીલા ખુદાતાલાના ફરમાનથી ચાલ્યા મીત્ર જબરાઈલ
મઈકાઈલ તં જે[?] ઉ ફીરસ્તા ઈમેર લઈને આસમાંન ચાલ્યા પઈલે આસમાંન પરો
રપા આસમાન દીઠો પઈલો આસમાન રાતા સોનાથી સાઈ જે જનાવ્યો છે તેજ
સમાંન બુ નામ રહ્યા છે ઈમારી જાઉં જાતાને આસમાન લઈ ગયા કે અવાજ
આવ્યો કે કોણ છે ત્યારે કહ્યું કે અમે જબરાઈલ મઈકાઈલ મહમદ રસુલ
ના ત્યારે ફીરસ્તે દરવાજો ઉઘાડ્યો તે આસમાનનો ફીરસ્તો ઈસમાઈલ છે.
ત્યારે મહમદ રસુલાલાને જોયા ત્યારે સલામ આલેકમ કર્યા ત્યારે કહ્યું કે ખાસે
[?]આમ દીલ તમે આસમાંનને તમારો રોસન કરો પછી જોઈ સોળ હેર ફીરસ્તા
દીઠા તેની માફ કરે છે તો ફીરસ્તા એમ કઈ છે જે ખુદાતાલા મહમદ રસુલાલાની
ઉમતને બકસો એમને સલામ આલેકમ કીધા ત્યાંથી આગળ ચાલ્યા ત્યાં એક
ઘણા જોઈ કૈરતાક લોકોને ઈ[?]કથા રાખ્યા છે એક એક માણસ ઉપર એક એક

ફીરસ્તો આજબનો ઉભો છે તેમાં ડગસણા મોકળા પછ ગયાં છે તે લોક ઘણા
ફરીઆદ કરે છે. ત્યારે મહમદ રસુલીલાએ કહ્યું કે જબરાઇલ જબરાઇલ એ
કોણ છે લોક છે. એ લોકોને એ જાપો ગસ્ફીતાર કર્યા છે ત્યારે જબરાઇ
લે કહ્યું છ્યાં મહમદ આ લોકો એ નમાયાનો માલ ખાધો છે પોતાના
દીલ્યા ડપોણ ખાતે એ લોકો છે ત્યાંથી આગળ ચાલ્યા ત્યાં પડગળ લક ઘણા
દીઠો તે લોકોને જનાપા રંગ પાછે ને સરાપ લોના ફલક માં નાખે છે ત્યારે
જબરાઇલને પુછ્યું એ કોણ ખુમ છે એને મોમનની ઘણાની દા કરા છે જબ્રુ
જબ્રુ મહમદ રસુલીલાએ ફરમાવ્યું છે આ શી દાસે છે તેના દાદરા મે પા ઘણી
ભુડી છે. ત્યાંથી આગળ ચાલ્યા કેરતાક લોક રાગ પાં છે ફરીઆદ કરે છે.
કહ્યું કે છ્યાલા જબરાઇલ એ કોણ ખુમ છે એ તો ઓરતો છે.
ત્યારે કહ્યું કે એ ઓરતો એ પોતાના ઘણી ની રજા વગર પોતાનું
દુધ બાળ છોકરાને પાયું છે ત્યાંથી આગળ ચાલ્યા કેરતાક ઓરતો
જનાપા રંગા છે તે ઉપર ફીરસ્તા આજબના ઉભા છે ત્યારે મહમદ
રસુલીલાએ પુછ્યું એ કોણ ખુમ છે ત્યારે જબરાઇલે કહ્યું એ
ઓરતો એ દુનીઆમાં પોતાના ઘણીથી મોંપાડ ભુકુંજો ત્યા છે પણ
આગળ ચાલ્યા કેરતાક ઓરતો દીઠી તે ઓરતોનું ગરદનમાં
આગની તોકો નાખે છે. ત્યારે પુછ્યું છ્યાલા જબરાઇલ એ કોણ

જુમલે ત્યારે કહ્યું કે એ ઓરતો છે એ ઓરતોએ દુનીયામાં પોતાના ધણીને ના ખુશ
રાખ્યા છે. ત્યાંથી આગળ ચાલ્યા ત્યાં એક ઘોડો મરદ દીઠો મરદની બુજરગી ખુદાતાલા
પગર કોઇ જાંણતો નથી તેના એક પોળ ઉગમણી પડોતા છે ને એક પાખ આથમણી
પડીઆ છે અને મરદનું મથું તાજું છે ઇતુ તે મરદ પોતાના જાતાણા સાઇજના સફાપત
ફરતો ફરતો ત્યારે પુછયું યાઅલાઇ જબરાઇલ તે મરદ કેવો છે કહ્યું કે એ મરદ ફીર
સ્તો છે એ ફીરસ્તાના સુરત મરદાની છે પાછે રાતદીવસ સાજે ન સબેત પાંખો ફેલાવે
છે. તે પાંખોનો અવાજ દુનીયાના મરદ સાંભળે છે ત્યારે ઉઠીને ખુદાના જીકર કરે છે.
તે વખતે જે જાગે ઉઠીને જીકર કરે છે તેને જન્નત છે. ત્યાંથી આગળ ચાલ્યા ત્યાં એક
ફીરસ્તો દીઠો તેનું અરધું અંગ બરફનું છે અરધું તન આગનું છે. કોઇ કોઇને લેહતું
નથી ત્યારે પુછયું એ કયો ફીરસ્તો છે. કહ્યું કે એ ફીરસ્તાનું નામ મહેરદ છે જંગરવે છે.
એ ફીરનો ફરમાન છે ત્યાંથી આગળ ચાલ્યા ત્યાં એક દરીયાને પડીએ પાકડું યાઅલાઇ
જબરાઇલ એ કેવો દરીયો છે કહ્યું કે એ દરીયાને મહેરબાન કરે છે ખુદાતાલાએ
ઉંદાનો એ પાણી પાછા જપ કીધો છે પછી આગળ ચાલ્યા જોઇએ આસમાન પડી ઝપા
એ આસમાનની રાહ પાંચસો વરસની છે. ખુદાતાલાએ દરવાજા પેદા કીધા છે ને
દરવાજો બંધ કીધો છે કુલફ છે તે દરવાજાના ઉપર લખ્યું અલાઅના ઈલાલા મહમદ
રસુલલા ત્યારે જબરાઇલે પોતે દરવાજો ઠોક્યો ત્યારે ફીરસ્તાએ કહ્યું કે તુ કોણ
છે કહ્યું જે જબરાઇલ ને એકાઇલ મહમદ રસુલલા છે. ત્યારે ફીરસ્તાએ કહ્યું આતારો

મેરાદુલાઇજલ આલમાન શુકરાનો સાઈજ્યો છે. ત્યારે અસમાંનનો દરવાજો ખોલ્યો બાર
કરાતો એક ફીરસ્તો ખુરશી ઉપર બેઠો છે ત્યારે કહ્યું કે લાઇજબરાઇલ એ કયો ફીરસ્તો છે
કહ્યું કે દરદાઇલ છે જાણ અસમાંનનાં સૌ ફીરસ્તાઓનો સરદાર છે તેને સલામ આલેકમ કીધા
તેને સલામનો જવાબ ફેરી દીધો પછી આગળ ચાલ્યા ત્યાં એક ફીરસ્તો દીઠો તે ફીરસ્તાના
હેડીના સીત્તેર હજાર માથાં હતા એક એક માથે હજાર મોં હતાં તે રાતદાડો ખુદાતાલાની બંદગી
કરે છે. ત્યારે કહ્યું કે લાઇ જબરાઇલ એ કોણ ફીરસ્તો છે ત્યારે કહ્યું કે એ ફીરસ્તાનું નામ
કાસમ છે. બંદાના રોજી બંદાને રોજી એ ફીરસ્તાનું કામ આપ્યું છે તે સર્વેને રોજી પહો
ચાડે છે ત્યાંથી આગળ ચાલ્યા ત્રીજે અસમાંન પર ગયા એ અસમાંનની સફા પાંચસો વર્ષ
ની હતી એ ત્રીજો અસમાન ખુદાતાલાએ ગૂહરથી પેદા કીધો છે તે કલઈ ઉપર લખ્યું છે જે કલમો
પાક અલા અલાઇ હસા મહંમદ રસુલાલા તે ~~દરવાજે~~ જબરાઇલે દરવાજો ઠોક્યો ત્યારે ફીરસ્તે જવાબ
દીધો કહ્યું કે તું કોણ છે ત્યારે કહ્યું કે જબરાઇલ મહેકાઇલ મહંમદ રસુલીલા આલેકમ સલામ
ત્યારે કહ્યું કે અલાઇ મહેલ અલાઇ રજ સાલમાન દરવાજો ઉઘાડ્યો અંદર ગયા એક ફીરસ્તો
દીઠો ખુરશી ઉપર બેઠો છે જબરાઇલને પૂછ્યું એ કયો ફીરસ્તો છે કહ્યું કે લાઇઈસા
પેગાંબરનો છે તેને સલામ આલેકમ કીધી તેંણે સલામનો જવાબ દીધો ત્યારે કહ્યું કે ઈયા
મહંમદ ખુસી અમદા તમે અસમાંનને રોશન કરો ત્યાંથી આગળ ચાલ્યા ચોથે અસમાંન
પહોંચ્યા ફીરસ્તો એક ખુરશી ઉપર બેઠેલો દીઠો તે ફીરસ્તો એવો મોટો છે તેનો એક

ઇત્યે ~~આમગ્રો પડોર્યો છે~~ જોજોઇ ત્યે આપ મગ્રો પડોર્યો છે. ઝસમાનજમાં
ઊંમગ્રો પડોર્યો છે
તેના જે પગ પર આવે છે. તેના આગણ ત્યાં તકલા રાખેલા છે તે ફીરસ્તાના આંજો
તકલાના સામે છે ત્યારે મહમદ રસુલ તાલાએ જે ફીરસ્તાને જોયા ને ડર્યા ત્યારે પુછ્યું
કે લાઇ જબરાઇલ એ કીયો ફીરસ્તો છે ત્યારે કહ્યું કે અજરાઇલ છે સર્વે કુલ જીવનો
જીવ લેતા તેને સલામ આલેકુમ કીધા ત્યારે ફીરસ્તો જોતો ન્હોતો ત્યારે જબરાઇલે કહ્યું
જબરાઇલ અજરાઇલ રસુલ ખુદાતાલાઇ જાણ છે સામે સલામનો જવાબ કેમ નથી અને
આલેક કરતો નથી ત્યારે ફીરસ્તો ઉઠ્યો તે મહમદ રસુલ તાલાને મળ્યો ત્યારે કહ્યું કે મહમદ
રસુલ તાલા તમને ખુદાતાલાએ એવા ઉમેદ આપી છે કે એવા જ કોઇ પેગંબર
ને આપા નથી અને કહ્યું કે જ્યારનો મને ખુદાતાલાએ પેદા કર્યો છે ત્યારથી સર્વે
ખલકનું કામ મારે હાથ છે ત્યારે મહમદ રસુલ તાલાએ કહ્યું યા મલેક મોત તમારી
પાસે આ છે તેમાં શું છે ત્યારે કહ્યું કે યા મહમદ સાત હજાર ફીરસ્તા તાબે છે
તે મારા હુકમમાં છે અગર મોમનો પણ આગર આવે છે ત્યારે જ્યારે નજર
કરૂં છું ત્યારે મહેરબાન ફીરસ્તાને મોકલું છું અને રહેમતે એમ કહું છું કે ફલાણાનો દીકરો
મોમન છે એનો જીવ આસાનીથી લેજો પછી તેનો જીવ લઈ ઠેકાણે લાવે છે અગર
કાફરનો વખત આવે છે. ત્યારે ડાબી બાજુ નજર કરૂં છું ત્યારે ફીરસ્તા આમ
ણાને મોકલું છું એમ કહું છું કે ફલાણાનો દીકરો કાફર છે એનો જીવ સખ્તીથી એનો
જીવ લેજો ત્યારે કહ્યું કે યા મલેક મોત ખુદાતાલાએ તમને પેદા કર્યા છે
ત્યારથી તમે એ ઠેકાણેથી ઉઠ્યા છો કે નથી ઉઠ્યા ત્યારે કહ્યું કે યા મહમદ જ્યારનો
મને પેદા કર્યો છે ત્યારનો એ ઠેકાણેથી ત્રણ વાર ઉઠ્યો છું એક વાર હુકમ ખુદાતાલા

પમોઈતો બીજીવાર આદમ શાહજાદે કરવા ઉઠીયો હતો ત્રીજીવાર મુસે પેગંબરનો
જ કાજે કરવા ઉઠીયો હતો ત્યાંથી આગળ ચાલ્યા પછી મેં મુસલમાન પડીરયા જુદા નાતનો
જે અસમાન રાતા સોનાનો બનાવ્યો છે તે ઉપર દરવાજા રાખ્યા છે. તે દરવાજા ઉપર
લખ્યું છે લાઈલાહા ઈલલ્લાહ મહમદ રસુલલ્લાહ ત્યારે દરવાજો ઠોક્યો તારે ફીરસ્તે
કહ્યું કે કોણ છે ત્યારે કહ્યું કે જબરાઈલ મેકાઈલ મહમદ રસુલલ્લાહ આલેકુમ
સલામ દરવાજો ઉઘાડ્યો ઓરતે અંદર ગયા ત્યાં એક ફીરસ્તો દીઠો ત્યારે કહ્યું કે
એ ણ જાનદાર પાંચમાં અસમાનનો છે તે સલામ આલેકુમ કીધા તેની સલામનો
જવાબ દીધો ત્યાંથી આગળ ચાલ્યા છઠે અસમાન પાઈરયા છઠો અસમાન
રાતા ઈયાકુત રીશાનો કીધો છે તે દરવાજા ઉપર કુલહ ઉપર લખ્યું છે લાઈલાહા
ઈલલ્લા મહમદ રસુલલ્લાહ ત્યારે જબરાઈલે દરવાજો ઠોક્યો તારે ફીરસ્તાએ
કહ્યું કે કોણ છે ત્યાર કહ્યું કે જબરાઈલ મેકાઈલ મહમદ રસુલલ્લાહ આલેકુમ
સલામ તારે દરવાજો ઉઘાડ્યો ત્યારે અંદર ગયા ત્યારે એક ફીરસ્તો મોટો કરામતો
દીઠો તેનું માથું નીચું કરીને નમાઝ કરતો તો મોમનને આગનના [illegible] છે તારે જ
રાહ તે કહ્યું કે યા મહમદ જ્યારનો ખુદાતાલાએ પેદા કર્યો છે. ત્યારનો એ ફીરસ્તો
ફીરસ્તાની પાતાજ તેના માથા ઉપર રાખ્યો છે આગનો ગુંજ હાથમાં [illegible] છે
અગર તે ગુંજ જમીન ઉપર રાખે તો જમીન પાતાલ [illegible] જાય તારે
મહમદ રસુલલ્લાહએ સલામ આલેકુમ કીધા તારે સલામનો જવાબ દીધો ફીરસ્તે

દીવો જ્યારે માંથુ ઉંચું કર્યું ગઈ ત્યારે જબરાઈલે કહ્યું જે માલીક મહમદ રસુલીલા

કેમ સલામનો જવાબ દેતા નથી પછી ફીરસ્તે ઉપર મહમદ રસુલીલાએ સલામ કીધા

તારે મહમદ રસુલીલાનો રાપ જાણ્યો ને કહ્યું કે યા મહમદ જો કોઈ ખુદાતાલાનો

રાપ જાણ્યો ને કહ્યું કે યા મહમદ જો કોઈ ખુદાતાલા તમ ઉપર ઈમાન લાવસે તે

ને દોજગના આગ્ય હરામ કરીશ તારે મહમદ રસુલીલાએ કહ્યું કે યા મહમદ

તમે દોજગની સફાપત સાંભળો તો તાકાત નથી અને દીલગીર થાસો ત્યારે

સાઈ જબ્રાઈલે કહ્યું ફીરસ્તાને જવાબ આપ્યો યા માલીક જે મહમદ કહે તે

સાંભળો દોજગની સફાયેત એમના આગળ કહી ત્યારે માલીકે કહ્યું કે યા મહમદ

રસુલીલા દોજગના સાત તબક પેદા કીધા છે તે તબકની રાહ હજાર વરસ

ની છે હરેક હરેક તબકમાં અજબ ભાત ભાતના છે તારે કહ્યું કે યા માલીક તબક

માં નુર ~~પેગંબરની ઉમત છે ત્રીજા તબકમાં કાફર છે ચોથા તબકમાં મસરક~~

છે કોણ કોણ છે ત્યારે કહ્યું કે પહેલા તબકમાં મનાફેક છે બીજા તબકમાં નુર પેગંબર

ની ઉમત છે ત્રીજા તબકમાં કાફર છે ચોથા તબકમાં મસરક છે ~~ચોથા~~ પાંચમા તબકમાં જીઉદ છે

છઠા તબકમાં નસરાન છે ~~પાંચમા~~ સાતમા તબકમાં પાતોકરતા મનને સરમે આવે છે પણ તેના

વાત કરવા જરુર છે પણ કહ્યું કે તમારી ઉમત ગુનેગાર છે જેને દુનીયામાં તોબા કર્યા

નથી અને જે તોબા એ મુવા છે તારે કહ્યું કે યા માલીક એમના અજબની વાત

38

अमने कह्यो त्यारे कडूकुं के या महमद सांभळसो ता कानफरी रई हीलगीर थासो

त्यारे रसुलल्लानी दरगाहथी अवाज आव्यो या मालीक महमद रसुलल्ला कहेवे

सांभळो त्यारे मालीके कयुं के या महंमद तमे नजर करो तारे नजर करी तारे जोयुं

तो ईशरसानुं जमीं दरेक अखुल छे या महमद हमणां तर नजर करो तारे नजर करी

तारे जोयां तो जाकमां जंगल नजरे आव्युं ते जंगलमां सात हजार घर हता ते घरमां सी

तेर आदम हता ते घर सरप धीधोथी भरेला हता ओक ओक पाछा उपर जराज रहता ते हाथ

मां ओक नदी हती ते नदीनां ओक हजार पर्वत ना राई हता ते नदीमां कुरखा कुर थात्या भयपदे

ते पाणीनो अवाज मारा कानमां आव्यो तारे कयुं के या जाबरजराईल ओ शुं गलमां

मारी उमतनुं नसाज छे जे लोको पुढाता ताणी जे हमेशां थया छे तेमना उपर हवे मां

नथी लावता तेनुं ओजगा ओ नसाज छे पछी होगणा पथमां ओक कुवो छे ते उपर ओक टोजो

मांगारानो छे ते कुवा उपर ढाकणुं ओपुं मोटु छे के बधी हुना पाने ढाकरई ओपुं छे

त्यारे नजर करी ओगर पथ्थर लई ते कुवामां नाखीये तो हजार पर्वत ताणाये जईने पडे

ओ ओ पाकुवो उंडो छे त्यारे कडूके या महमद जाबरजराईल ओ कुवामां कोण वासे

तारे कडूके या महमद जे ढोंगे हुना पामां शराज पाधो छे अने हुना पामां तो जाणया

करी त्याखा आजाबुं आव्या ओक मोर ओरस दई ते ने आज पया छे के तेना माथे।

નો મગજ ખોગવે છે તારે મહંમદે પુછયું યા અલાહ જબરાઈલ એ કોણ છે. તમારા
બાહર દરગાહ પીર રબાન અજદહા એ દાલાનમાં જ્યારે માજાપને જોયા તારે મહમદ
રસુલીલાએ સરદાર કરી જુદા નાનાને કયું કે મારા માજાપને જ કસો તારે રુકબ સાઈજ
બોલયા જે અગર માજાપને ચાહો છો તો તમારા ઉમતને નહી જ કરું તારે મહમદ રસુલીલા
એ કયું કે જો જરે જુદા ~~[illegible]~~ મારી ઉમત ગુનેગાર છે તેને જ કસો માજાપયા રુકુ ગુજર્યો
ત્યાંથી આગળ ચાલ્યા સાતમે આસમાન પહોચ્યા જબરાઈલે દરવાજો ઠોકયો
ત્યારે કયું કે તુ કોણ છે તારે કયું કે જબરાઈલ મેકાઈલ સલામ આલેક સલામે તારે
કયું કે આલેકુમ દલ આનાર જાલ રજાન આલમાન આ અસમાન દીઠો તે રાતા રૂપા
જવાહરના છે તે ઉપર દરવાજો રાખ્યો છે તે ઉપર કુલફ દીધો છે તે ઉપર લખ્યું છે કે ઈલા
હ ઈલલાહ હલાલ મહંમદ રસુલીલા ત્યાંથી આગળ ચાલ્યા ત્યાં એક ફીરસ્તો દીઠો તારે મહમદ
રસુલીલાએ પુછયું કે યા અલાહ જબરાઈલ એ કોણ ફીરસ્તો છે ત્યારે કયું કે નાસતબો
ભાણદાર છે તારે તેની પાસે ગયા સલામ આલેકમ કીધા તારે તે સલામનો જ્વાબ દીધો
કયું કે યા મહમદ દોજગના માલેક તમને દીલગાર કર્યા છે પણ રાવે કુ તમને ખુસાલ
કરાસ જબરાઈલે મારો રૂપ જાણ્યો તેને જ્વાબને સોંપ્યો ~~[illegible]~~ ઔર કયું કે એ જવાબ નાસ
તા અજજણાવાલો છે તે ફરમે દેજાડો ઈફકસુર આંદરજ તુજ અમુલજ ખુસ અવાજ
કૌસજો ચબાનાન ભસ્તમાં છે તે મહંમદ રસુલીલાને દેજાડો તારે રૂપ મારો જાણ્યો
ભાસ્તના દરવાજે લઈ ગયા તે દરવાજો રાતા સોનાનો હતો તે દરવાજો એવો પહોળો હતો
કે ત્રીસ હજાર વર્ષની રાહ હતી તે ઉપર લખ્યું હતું કે લાઈલાહ ઈલલાહ મહમદ રસુલીલા

तमने जेसार पछे के तमारी उमेतने अेनां मतलबसाती हमेशा पासे त्यारे आगळ
आव्या सर्वे मासल अेमने हेजाडो त्यां नजरे आवे पुसो हजार महेलखोपा तेम हीत समापी छे
तेना दरवाजा जंघ छे त्यारे कोमइ मेहे कपु के अे दरवाजा जंघ केम छे तारे कहु के इह अरीना
नेपा पाडया वगी तारे रजवाने कहु अेता मारे वास्ते तमारी उमतने वास्ते जाना महेलना
दरवाजा उगाडा छे तेना सत सोना मोताम सकपी कीधो छे ते हीवाल पडोणी पचसो
परसना राइ हती अेक अेका सरा मां सीतेर हजार घरस्ता अेक अेक हुराणानो हजार
हजार तजलकुरी राज्या रत्नां अेक अेक हुरान जारि उपर अेक अेक राजी रती तेना मांथ्यां छे।
सूरज देवा रत्ना तेना कुजा अेवाइ ताके पाणी पावे तो जइ रस्थी नजरे आवे तेना सात
मां पाणीनी नदी पई छे. अेक दुधनी पई छे. अेक सैतनी पई छे अेक सुरा पाक तहुराना छे
तेना पाणीनो असर अेवो छे पाणी पावे तो घरडो ना थाय तेमहानी पाणइ सरतनी
छे ते नदी उपर घास उगे छे ते जाफेरान केसरमा छे तेनदी उपर दरखत छे ते सोलो सखत
छे ते जाड उग्या छे ते जाड उपर नरगपुश अपाथ्या पुइलालानी सझा पाड रही छे ते सलवाती
महंमद रसुलना उपर पडे छे ते दरखतनो छांयो अेवो छे के पुरतोनपा सरपे महंमद रसुलना
बे छे जाड पुलासतनो पहेलो दरवाजो इसहोद कहे छे जानो दरवाजो जमातल नइम कहे छे
त्रीजो दरवाजो जमातलनां कहे छे चोथोने जमातल कहे छे पच्यमाने जमातल खाल कहे छे
छडाने जमातलदर कहे छे सातमाने जमातल इलेन कहे छे. आठमो दारल सलाम कहे छे ने सात
मां अेक नदी हौही तेनु पाणी दुधथी धोळु छे सइतथी पाणी मीठु छे तेमा जस
बोइ मसक अमरथा अइकी छे तेनदीना कीनारा उपर अेक [illegible] जु छे ते [illegible] जु मीठु रां
जीठा छे ते हुरा पुश अवाथ्यी पुहातालनी [illegible] रहे छे तारे कहुं के ताया जजराइल अे

દુરાં કોણે દીઠો ત્યાં એક ઝાડ દીઠું તે ઝાડમાં કુઆમ છે તે ઝાડનું પાન દુનીયામાં
બાપાપે તો તમામ દુનીયા ઢંકાઇ જાય ત્યારે મહમંદ રસુલલાહ પોતે જબરાઇલને
તારે જબરાઇલને પુછયું કે એ દરખતનું નામ શું છે ઇયા મહમદ ~~એને~~ રસુલલાહ એ તો
દરખતનું જો કહેછે. અગર હજાર વરસ સુધી મરઘ એ દરખતને છોડ ઉડે છે દરખત
ને કીનારે પહોંચ્યા શકતો નથી તે દરખતના છાયા ઉપર એક પંખી ઘેર જાતી નથી પછી
આગળ આવ્યા એક ઠેકાણે પહોંચ્યા ત્યાં એક ખુરસી દીઠી ત્યારે મહંમદે પુછયું કે
ઇયા ભાઇ જબરાઇલ એ ઠેકાણું કોણનું છે ત્યારે જબરાઇલે કહ્યું કે એ મુકામ
મારું છે એ મુકામને ફરકા કહેછે જે જમાનાનો ખુદાતાલા એ પેદા કર્યો છે એ
ઠેકાણેથી કાંઇ જતો નથી એ ફરમાને કદમ આગર એક માપાના પારથી આઘો
ઉડુતો મારા પર બળી જાય જબરાઇલ તો ખુરસી ઉપર બેઠા ને જેઠા મળ્યું [illegible]
માબાને જેઠા ફીકર માંડતા આગળ [illegible] હવે શું ખબર કરતો મહંમદ સાહેબ આવ્યા
મારો [illegible] પોતાના બાપ ઉપર બેસાડ્યા મને [illegible] દુર ગયા
ખુદાતાલા પર [illegible] તે ઠેકાણે તખત [illegible]
ના આગળ એ તરાજુનો એક પલ્લો [illegible] છે જાણે [illegible]
છે. ત્યારે મહંમદ [illegible] ને પુછયું કે એ શું [illegible] તારે [illegible] કહ્યું કે ઇયા
[illegible] તમારી ઉમતના કરમ એ તરાજુમાં તોલાશે પછી મહંમદ રસુલલાહ
ને સીતેર હજાર [illegible] ઓળગાવાને આગળ ગયા પછી વળી જાતા એક

હજાર વરસ સુધી જાજતનાં તે એકએક પડદા બીરાદ પાંચસો વરસના છે ત્યાંથી વતા
આગળ ચાલ્યા એક પુરખી સજદા દીઠી ત્યાં મેં કાઇ ન થઇ જેઠા ત્યારે મેં કાઇ તે કહ્યુ ઇયા
મહંમદ આતાનત મારુ છે. જપારનો ખુદાતાલાએ મને પેદા કર્યો છે ત્યારનો આરપી
આદીતો પાયા ચાલ્યો આશપા આઘો ચાલ્યો મારા ઉપર જોસી જાય પતા એક ફીરસ્તો
જાતો આપ્યો મારો રાપજાત્યો સાત તેર હજાર પડદા આગળ મેને લઈ ગયો ત્યાં એક
તેનો સજદા દીઠો તે અરસ ઉપર તોઇ કલમ રાખ્યો છે તેની ટેઠે એક ફીરસ્તો દીઠો તે
ફીરસ્તાને પુછ્યું કહ્યું કે એ ફીરસ્તો અસરાફીલ છે તેના આંખમાંથી એક જુદ ધાણી
ની પડે છે તે જુદનો એક એક ફીરસ્તો થાય છે તે ફીરસ્તો દવા માગે છે કહે છે ઇયા ખુ
દાતાના મહંમદના ઉમતને બક્સો તે રોજ કયામત સુધી દવા માગે છે એમ કહે છે કે દોસ્તાની
આરાણી કહે ફરો તેને નમસ્કાર થઇ સલામ કર્યો તેને સલામનો જવાબ દીધો ને કહ્યું કે ઇયા મહંમદ
ખુદાતાલાએ મને પેદા કર્યો છે. તારનો મને હુકમ આજ ગયો છે તુંનો ને તુ તો છુ ખુદાની
આગળ તમારી ઉમતને બક્સાવું છું અસરાફીલ કહે છે મારો હુકમ થશે ત્યાંથી આગળ જાઓ
ફીરસ્તો આપ્યો તેને મારો હાથ જાલ્યો પોતાની પાંખે ચઢાવીને આગળ ચાલ્યો પતા
સાતેર હજાર પડદા આગળ લઈ ગયો તે ઠેકાણે મને એકલો મુક્યો ત્યાં ફીરસ્તાને
ઉતોર હોત્યા મારુ ઘણુ વાલાગ્યું એવામાં એક અવાજ આવ્યો કે ઇયા મહંમદ રસુલ
તને પરદા બીચ અંદર આવો મારા આગળ એક બસાતો આવ્યો છે તે મસાતા ઉપર આગળ
આવો તે બસાતો એરતે દુર ચાલ્યો કે જમાન આસમાન એટલા સુધી ચાલો મને ત્યાં તે કહ્યો

નૂર ક્યો મારા હાથમાં ફીકર પણ એક એક અવાજ આપ્યો કે ઇયા મહમદ તમે ક્યા
જાછાડગા ઉપર ઉભા છો ત્યારે કહ્યું કે હું કાણ જાડગુ આલમ પાદશાહ તું છે મને કહ
પાજર પડતા જ્યા ત્યારે કહ્યું કે ઇયા મહંમદ એ જાછાડગો તમારો કયામતને દીવસે
એ જાછાડગા ઉપર હું હીસાબ કરીશ ફરી હુકમ આપ્યો છે કે ઇયા મહંમદ જાજે
જાછાડગો છે તે રહેમતનો છે ત્યારે કહ્યું કે અરે ખુદા મારી ઉમતનો હીસાબ
ક્યા જાછાડગા પર કરસો તારે સાહેબનું ફરમાન આપ્યું કે તમારી ઉમતનો હી
સાબ રહેમતના જાછાડગા ઉપર કરાસ અગણ હુતાપામાં તેને સો હજાર ગુના
ક્યાં હસે તો પોતાના કરમથી હું માફ કરીશ ઇયા મહમદ તમે હલણુ ઊરાજો
પણ તમે કહેશો તે કરાસ પછા હુકમ આપ્યો અગણ ખપોત રહે આગળ ગયા।
મારે બે ખુદાતાલા પરસ્યે એક એક મીનના ઘોસાને છેરે રહો હરેકમાં ફીકર પણ
એમાં રહુ કહ્યું જો એમાં જાડગુ મારી જાન જય પણ રહી એક બુંદ પાણીની
ખુદનોમાંથી પડ્યો અંતરાણથી મોંમો આપી તે જૂદ રહેમતના કેપાકે જેપા
માહીસહેત અગર હું કરજો તો જેપા જાકને પાછી તો જેપા જરફ એ તે અપાછ
આપ્યો એ મારા ફજીજ મારી સાથે વાત કરો તમારે શાશ હોય તો કહો તમારા
રાષ્ટ હું કબુત કરૂ ત્યારે કહ્યું કે એ જરે ખુદાતાલાનો હું પણ તમારા હુકમને
આપ્યો આબાશ તોલી તોલી તારે પસાંત અત એ જાતો વેતાક સતામ
અતા કે ઇયાં હું નબી વૈહેર રહેમતે અતાતો વે જરકપત હુ એ સત મમાતીની

પેગંબર અબદલા સલાઈ નવેસઈદો અલા અલાઈ સે પેગંબર સદો અને મંહમદ રસુલ

અબદુલ ફે રસુલો ફુરી અપાષ આળો હયા મહંમદ રસુલલાઈ ઉપર ષાવ

નજર કરાતો એક સુરત દીઠી એવી જાણ કોઈ સુરત દીઠી નરતી ફુઅસકતે

સુરતનો પયો પણ તમારી નજરથી એગોજ પઈ પણી હુકમ આવ્યો હયા

મહંમદ જે સુરત દીઠી તે ફકીરી હતી તમે કોણે ચાહો છો દલમાં આપે તો

ફકીરી કબુલ કરો તમે કોને ચાહો છો દલમાં આવે તો ફકીરીને કબુલ કરો ત્યારે

મહમદ રસુલલાએ કહું કે અમને ફકીરી પણ જુઈએ છે પણ હુકમ આવ્યો હયા મહંમદ

મારે પાસે સો તો ફકીરી લાવ્યા છો ત્યારે કહું કે જરા ખુદા તમારી દરગામાં ચાર ચાલે

લાવ્યો છું આજ ગરાજા નેકી ગુણે પણ અપાર આવ્યો સર્વેને કબુલ કર્યું

કાંઈ ફકર ષત હોય તો કહો પોડુ કઈ સો તો વઘુ જકસાસ ત્યારે કહું કે ખુદાતાલાએ ત્યાં
સાસ

કઈ પાતો કરાયો એ જુદા ણા સાથે ગુંજ કરાકે પાકે છોકરજા પથ્થી નાચ્ચ કરીએ વા

પાતો ફકીરી તે પણ તે મહંમદ રસુલલાએ કહું કે હયા જરા ખુદા આદમને તે ખાક માંથી

પેદા કર્યા અગર ફોરસ્તાને મેં કહું છે સરદો કરો તમને મે મારા નુર માંથી પેદા કર્યા

કાઇરને મે કહ્યું કે તમ ઉપર દીમાણ માપસે અગર સરદો કરે સીસ પેગાંબરને

એક સરાફો આવ્યો તમં ને તો મે કુરાન આણુ નુર પેગંબરને તો ફરસ્તા ખુદાસી

દીધા મુસા પેગંબરને મેં સરમાંનો ફુરર આવ્યો તમને મે મારો નુરાજ આપ્યો

મારા પાસે તમને તેડાવ્યા જગસાજલ પેગાંબરને તમે કુવામાંથી જદાર કાઢ્યા મસરનો
પાદશાહ કર્યો તમને મેં દીન દુનીયાના પાદશાહ કર્યા તમને મેં દુનીયાની રેહમત કરી
એવા આઠ કોઈ પેગાંબરને ન આપ્યા આપ્યા તમને મેં અલદ્યાત આપી અગર રોજાનો મરીકો
આપ્યો તમને મેં જેહ દીધો આપ્યા અગર જમાનનો દેહડો આપ્યો અદર મહીના આપ્યા એવી ચીજ
કોઈ પેગાંબરને આપી ન્યા જો અલબત તમારી ઉંમતમાં કોઈ તોબા કરે છે તેને હું બક્ષું છું
યા મહંમદ અતાના નાઈલા તમારામાં જાણે મુકપાઈલા અગર તમને મેં મેરાજ આપી
સર્વે પેગાંબરના સરદાર કર્યા અગર તમારી ઉપર કોઈને બણુ પણ ન આપ્યા ત્યારે મહંમદ
રસુલતાલાની અરજી કરી ત્યારે હકતાલાનો હુકમ આવ્યો કે યા મહંમદ તમે સામા રૂપ
પર રંડાપો છે યા જરા ખુદા મને સરમ આવે છે કહ્યું હું જે અહલ જાહેરી ત્યારે હુકમ આવ્યો કે
યા મહંમદ તમે જે કહો તે કબુલ કરૂં એ ખરા ખુદા મારી ઉંમતનો ભાર છે તે હલકો કરો
મારી ઉંમતના લોક ગુનેગાર છે તે ઉપાડી નહીં શકે અગર મારી ઉંમતની ઉંમર ઘણી
થોડી છે પણ હુકમ આવ્યો યા મહંમદ જે લોકાંનાં ન મળ્યા હોય જેરીયો ડોસા ઓ
રંડાપો હોય તેને તમે નાગાઈ માં રાખજો અગર દરપસગરા જહાંપ મેં ઘણા દીજવ દેજો
અગર તમારા પાસે કોઈ દાણા યાઈ તેને મોર મેહ આપજો પણ હુકમ આવ્યો યા મહંમદ
જ્યાં સુધી તમારા ઉંમતની સતમાં નહીં આવે ત્યાં સુધી બીજા પેગાંબરની ઉંમત જદાર
ન થશે અને કહું કે યા મહંમદ તમને જ સારત છે ઉંમેં તમારી ઉંમત રહેસે જાસે
અગર તમને કામ પડે તો મને યાદ કરજો હું તમારા જ પણજ કહું છું અગર કોઈને હુજ

पहेलो मेंतो तेणी हवा सताजा फरास फरमतमे हुंणायणी फरी तनजफर सोंगरी सोपा
फहजराजओ णुशातर [illegible] जोरईजो खेपागसायत दइ णुदाताओ रफरुाहीधी त्यांथा
हुं याछो कर्यो त्यांथा इसराफील मेईकाइल अजराइलने परारयो अजराइलते [illegible] कहुं
केइया मंरमद तमेशे दीहुं तेतमे करो त्यारे मंरमद रसुलोगा को सांभळ्युं ते अजराइल
नेकहु के तमने जसारा छे फरार तमारी किंमतने जसारत छे णुदाताओ कहुं के तुंजा
णोसतमां तारे हुंलासतमां गयो साई जना फरमांनथी त्रीस हजार वर्ष सुधी उगमणो
फायमणो उड्यो तारे लासतआव्यो तारे मारा उपर जोत्या पजा त्रीसहजार वर्ष उड्यो
माराकुरना परइनीते पड्या त्यारे मे हवाकरी मारापर आव्या पजा त्रीसहजार वार उड्यो
पजाइकम पयो लासामांना कोरनां कांगरा उपर जइ जेठ्यो तारे मे हुराइ दीठी त्या उभो
इती त्यारे मे हुरावे पुछ्युं जे हु केरउं उड्यो तारे इसीने हुराये कह्युं के अजराइल ओकवात
केसतपात मंरमद रसुलोगा उपर पडे तो तुजेरतो उड्यो तेथा फहको सजा [illegible] पापरवार
जोइको हुं याछो इयाँ हजार वर्ष जो तु लासतमां उडतो थे पण ओक हइ हणा मरता जेनां
पडेथे जेम हुराये कह्युं त्यांथी याव्या ते [illegible] मुसा पेगांबर पासे गया मुसा पेगांबर
उभा छे कहुं के तमने मंईराज मुजारक छे तारे मुसा पेगांबरे [illegible] कहुं के तमे उभातने पासे
सुताव्या छे तारे कहुं के रात हराडानी पचास वार रनोमाजनतात्यो हु फरार छमईना
नारोजातात पोंहु तेमांथी आधा मनेज आछे मुसा पेगांबरे कहुं के इया मंरमद

રસુલોના અસીયા પાછા ફરો અને જાવા તો તમારી ઉમતથી નબી પાસે કે ખુદાવાલા તકાર।
ફરમાવ્યા એહ્યું કરે તમારા ઉમત ઘણી થઈ ગઈ છે ઉપાડી શકે નહી ત્યારે કહું કે અરે ખુદા
તમે સૌ જાણો છો મારા ઉમતના તાકાત નથી જે અપડો ભાર ઉપાડી સકે તમારા ફરમાવ્યા
પ્રમાણે રોજા કરો તારે સાઈજે ફરમાવ્યું ઇમામશાહ તમારો ઉમતપોનામા થ
એક દીવસમાં પાંચ વાર અગર જાર મહીનામાં એક વાર રોજા વતી ફરમ થયો ઇમામશાહ
જે કહ્યો તે સાંભળ્યું તારે મહમદે કહ્યું કે જુરાજુદા મને કહેતા કહેતા સરમ આવે છે પણી
ફરમાવ્યો તમને થોડું ફરમાવ્યું સજા જ્યારે કરશે જે જંહાં દીવસમાં પાંચ વાર નમાઝ
પડે છે જાર મહીનામાં એક મહીનો રોજા કરે છે તેને કાને સજાણ આપે તેને આપે તો દીજો
દીપતો ફુમાઈ ફરશાલ્લા સી આપાસ ત્યાંથી પાછા ફર્યા જઈને મુકરર હૈસ તો કોઈ કાગે પરશરીયા
તે કોઈ કાગે જુરાજ ખીલો રતો ત્યાં જુરાજ ઉપર અસવાર થયા પોતાને વતન મક્કે પોતાના
ઘેર આવ્યા ત્યાં જોઈ છાંડ્યું ગરમ છે જાગે રમજા ઉઠીયા તે વખત સપાસોરતી ત્યાં ત્યાં આસોવ।
સાથે આવ્યા નીમાય પડયા પછી જ્યારે આવ્યા ત્યારે મુરતુજા અલીએ ઉઠીને મહમદને કહ્યું
કે તમો મેરાજ ગુજાર કરી જે વાતો મહમદ રસુલ તારાએ દીઠો તે વાસ પરે મને કહો ત્યારે એક
કરીને હુપાને સાંભળ્યું ત્યારે મહમદ રસુલ તાલા એક પુકે જે અમે તો સાથે પંસાવ
આસમાન નબી આપ્યા તમે સાને વાસતે જુદુ જોતો છો પણ તમે સાચું કહો છો તમે
જઈતર મુકર હૈસ ગયા ત્યારે કેતાર તગાઈ હતા તારે કહ્યું કે અધારા તગાઈ હતા

ત્યારે દુલ્લાલ તણો જવાબ આવ્યો જ્યાં મહંમદ રસુલલા શેની સાથે પુછે તેમને
કહ્યો છે પુછે તેનો જવાબ મહંમદ રસુલલાએ કહ્યો ત્યાંથી શરદ ઉઠીયો બજાર માંગયો
એક મરઘો ખરીદી પોતાને ઘેર લઈ ગયો પોતાની ઓરતને આપ્યો કહ્યું કે એને રાંધજો
રાંધું પાણી લઈને આપું શરદ પાણી ભરવા ગયો પોતે નમાજ પઢીને પાણી માં ન્હાવા
પડ્યો ડુબકી મારી ઉંચો થયો તેની સુરત ઓરતની થઈ ત્યારે દીલમાં ફીકર થયો ત્યારે
નદી કીનારે ઉભો રહ્યો ત્યારે એક આદમી મરદ આવ્યો તેણે પુછ્યું ઓરત કઠી ઘણી
રૂપવતા દાઠી તેને દસ આવ્યો પોતાને ઘેર લઈ ગઈ નકો પડ્યો ચાર દીકરા થયા સાત
વર્ષ ઘરમાં રહી નદી કીનારે પાણી ભરવા ગઈ ત્યારે ગશ પાણી દીલ થયું નાહીને ડુબકી
મારી ઉંચો થઈ જુવે તો મરદ હતો તે પોતે થઈ ગયો એને જોવા ઘોડો શોતો તેવો તે છોકરાને
લુગડા નદી કીનારે પડેલા દીઠા તે મરદના લુગડા પહેરીને મારે ઘેર ગયો ત્યારે ઓરતને પુછ્યું
કે મરઘો રાંધ્યો તારે ઓરતે કહ્યું કે એટલા વારમાં શું રાંધું તારે શરદે કહ્યું આટલું કે તરત
મહંમદ રસુલલાને પાસે આવ્યો ત્યારે મહંમદ શરદે દીઠો સર્વે વાત પોતે મહંમદ રસુલલાને
કહી ત્યારે મહંમદ રસુલલા મહેરબાન થઈ આવ્યા તે વાત સાંભળી તે ઘણા ખુશી
નમારા દીનમાં આવ્યું ત્યારે કલમો કહ્યો કે ઈલલાહ મહંમદ રસુલલા
એ કલમો કહી પાક દીનમાં આવ્યો મહેરબાનના મુસલમાન તો જશો જાસે
જે સાંભળસે તેને પુણ્ય ઘણા જશો સરસે : કલમો
સાંભળસે
: નકુચ જંદાને સાહેબ જશો : :

श्रीसतगोरसईदेपाया=नपदानकता= सतगोरकईते शालनोकरोमिजपान्यार
दीपडुजेसरसरजपारे तेजमोकीरतारदुतममारे पेदाकर्या सुष्टाजगतसंसार=मेपी
मनपीजो धरातेतम मारेनारधार= मनमांजाण्युं जे भकत मोरा हु भकतआधीन=ओपी
मोरातज तमने आपा तेना कहु पीस्तार=जगतमाऽगे जे प्रभु मत्पो छे ओसरजनहार=
ओपदने कांइ माह चाले ते भकता तणो प्रताप=भकते मने लाड लडाव्या अने सेवा करी
अपार=जगतमां जाण कीधुं छे=ओवीसवाधर=पण पग राज्यो प्रभु तणो अने
कस पेठ पार अपार=पयने चाल्या अमतने तणो जाणा सर्पे पाल=ते मारे आधीन
कईपपी भकत तणो नारधार=भकत मारा मईरपा छो आहे अंतना छपार=आठ
लाज जे करण कहाओ संज्या तेना जे ई=तेतो सुणाये यंतधरी कहुं [illegible] लाजावे ई=
टाऽकरणआगोळमां जाछ रयणां जेई=तेतो अगणपरी गई तेनो लजवा ना आवे छे ई=
तेनो विस्तार पडो पुसवा लाजिने मांई=सर्पे जुनापार ओकमना आहे अंतेना मळशे
त्पारे=अमो आधीन कोइ ना कईवाय तेनो कहु पीस्तार=नपदामां नमार इपाते ना
आधीनसार नपधा केरा नाम सुणाये ओके अंते पार=तेनो वस्तार तो वरणपु
इये प्रकारी सधार=चरणसेपन दांब जाजात्रीज पुजा जाण चोपुं करी ओ नाम
स्मरण दास पणु पांचमुं जाण छठुं करशे अलापाद्दन सजा सातमुं जाण सपण
करावे आठमुं नपमां कीरतन जांन=ओनपदा भकता तेने करी ओ जे नप आयरण
पाले जे इ तेना अमो आधीन छुं=ओपारो ते करशे ते इ=कोई जुदर दानसांभळे
ओपा आयरण पाळो जेइ तेनी वातो कहु पीस्तारी शीने लाजाने ई=
पईलीभकता= चरणसेवन पीराकोडेकर्या सुरता राजा सुणापे सर्वे

સાધરે=તેકુળને ચરણ સેપન કરે તેને તાળ આપું શાપો શાપરે=લક્ષ્મીજી
કે ચરણ સેપા આદરા તેને અમે રાખ્યા ચરણની પાસે રે તે ત્યાં તો આંતર
અમે આણ્યા બઈ=સર્વે અમે સોંપું તેને શાપરે=ચરણ સેપા તેમને કેવા
રાતે કરી=ત્યાં તારા જીવ મનમાં પરમ પારરે=જ્યાર ઘડી રાત બાકી તે જાગતા સર્વે
કરતાં ઘર કેરા કામરે=પછી આવી અમને તે ઉઠાડતા=સામગ્રી સૌ કરીને તૈયાર રે=
હાતણ તોરાં પાક તેજ મરદન કરે પોતાના જાણે ઉગતા રણઝારે=પૂજા વાઘી
સર્વે ત્યાં તો તૈયાર કરે કરે ખાણ નાખે જેસવાને તાઈરે=ગાપંત્રીને સુધ્યા
અમે કરતા સઈ=તેનો કડી એ કુળ કેરા ધર્મરે=આ જે તમે સાંભળો
કુળ ધર્મ રાખી રાજા લજ્જો ભગવાનરે=સવા પહોર સુધી જ કરમ કરતાં તે તો
અમો તેના ત્યાં અનુ દનરે=ત્યારે ત્યાં તો નારી આરસોઈ કરા રાઈ જતી સીતે નાવા
વાઘાને ધ્યાઈ રે=ત્યાં જ પુરાને સર્વે તાપતા=પાપી જન કરતાં પળી ત્યાઈરે=
ત્યાર પછી સજપા સજ કરે=ચંદન ફુલે છાજ લઈને તાઈરે=જેવા રાતે જે સામગ્રી
સોળવી તે પારાવે તે કરતા નારધાર=ત્યાર પછી ચરણ અમારા ચાંપતા=
પછી નાદ અમને આવે તાઈરે=ત્યાર પછી લક્ષ્મી ઉઠીને ભોજન કરે=પછી
કરતા ઘરના સર્વે કામરે=વળી વહેતા સેવા મધે આપણા પાપી જન કરતા પળી
ત્યાઈરે=ચરણ તણાં રતે ઓરલે અમે જાગતા=શાસ્ત્ર વાદ કરતા અમસુ સાર
રે=જેવા રાતે ત્રીજો પહોર ત્યાં ધાતો=પછી અમે જઉ સભામાં સરરે=પહોર રાત જાય
ત્યારે આપતા સત્તા મંગી=નીત્ય અમો સારરે=ત્યાં સુધી તો સજ્જા ઉપર સુવે નઈ
જેઠા બેઠા ઘરે આ નાર ધ્યાન રે=વાળુ કરાવા સજ્જા સજ કરે=ચરણ તાપસે=સર્વે
જ

પાધાઓ ત્યાંઈ રે = એવા રાતે અમને રાજરાજતા આઠ રાતીઓ કૈપા ફરીઓ સાર
રે = ભોજન લર ધાર પઈ ઊકરે સરી = સ્વામી પઈતી સુવે સજાએ જઈ રે = કુપડ નાશ
રે તેતો જાડજો સતધર્મની જાડગાન ઈ રાત રે = પળી માંઈ સ્વામી સાજુ બોલતી = દુકારો
ને ગાળો દેવે આવે = શંખ ડગા નારી રે તેતો જાગજે = મહા હ્રમાં તો મોટી તેને
ઘાતરે = તાવા તું પાજ લેતેતો કાળસે = રાગાદે સે સરપના મોઢા માંઈ રે = તેમારે તો સતાપો
સર્પે સાંભળો = પરમેશ્વર ને ઘણા જરાજર જાગજો રે = એવા પીધા એ સેવા કરો ભસ્વારણા
= જેવા કીધા લક્ષ્મી જીઓ જેમ રે = અમરતા તારે ત્યારે મહાદસો = છત્ર છાંયા પસે મહાદેવ
માંઈ રે = મુનીજન સર્પ સતીઓ સાંભળો અમે સ્વામી તમારા નીરધાર રે = મારે તો ચરણ
~~આમ~~ અમારા સેવા એ = તેના પાધા સાંભળો નીરધાર રે = જર ઘડી રાત્રે સર્પ જાગજો
નરનારી સૌ નર રાજો ઘોજો ત્યાંઈ રે = દેવ પુજની સામગ્રી સૌ સજ કરો ઈત આગણા ઘો
ને સ્સોઈ રે = જાજા સાધ સર્પે પઈલા આવા એ કામ ધંધો કરીએ દેવનો ત્યાંઈ રે = દીઠા
તેવારે ત્યાં તો આરાધ્યા જે રે = ચરણ યાત્રા જાજે કાંઈ નહી રે = વર્ષ દશ છ દર્શન
કરવા આવા એ સમરો ત્યારે આપે દર્શ માંઈ રે = એવા રાતે વારાજો કરો ત્યારે
એક લક્ષ્મી કઈ પાપ રે = નવ આચરણ એવા પાપે સરી = નવ દાળ કતા ત્યારે કઈ પાપ રે =
ચરણ સેવન ના વાધી કડી ઈ વન્યા = તેનો કરે કોઈ મુનીજન રે = જો ત્યાં જુદ દાન એવા કોઈ
નહી = નવ દાળ કતા કોઈ પાન પધાપ રે = ૧૩ **જાળ લકતા** = જાળ લકતા નામ
સ્મરણ સરી તેતો જુગમાં પ્રકલાઈ આદરા જીયતા નામ સ્મરણ નો સ્વાસીધા

डग्या नरी लगार तांजसरसा वईरा दीधा तो पैना कीधा सार ॥ ४ ॥ वगपो पगना अंगा
भूकंपूं हरी धयों अवतार ॥ जाता स्मरण त्यार रहुं नाम लीधुं गर्भमां नीरधार ॥ पुरै मासे
अवतार्यो हरण्या कस्यप ने तांइ ॥ आम नरसांइ त्यां जपे चाता जाई नरी ॥ नीशाळे भणवा ने
मूक्या नाम जपे त्यां सही ॥ वळी जाणाने परमो दे करतां क्रोध करे मन नहीं ॥ नासाळ जधा त्यां
जंघमी जापगुरु जपे अवरसीर नाम सर्वने लगावे ना कंई तेणा सार के ॥ दैत्य पुत्र
लगवा आवे तेडंगे कही ॥ पाता ने सार नरसांइ नाम ओमनां लगुं ॥ त्यारे प्रह्लाद मारे मार ॥
तेवातो सर्व जाण कीधा ॥ हरणाकस्यप सही ॥ सुणतामां त्यां क्रोध चडयो प्रह्लाद ने जोलाव्या
वहा ॥ पुत्र मारा सुल कया करोने सभापात ॥ ४ ॥ लगो ते सत्युं जोतो नही तुं हमणा करा हुं
घाव ॥ प्रह्लाद प्राते वाडगा जोत्या लगुं नरसार नाम ते सार उछंगे पा ना जा दीधो
क्रोध करा ने त्यारे ॥ वळी रत्या यरडगल जेना ज्यो वळा नाख्यो वनमां आप ॥ धाडगमां धाती
पाल्यो ईसी मांडी म्यो त्याहे ॥ लात थंले त्यां लेयडयो वळी खडक जघने राप ॥ हीरस्या
कस्यपे मांडयो छेदवा त्यारे नरसार मगर थाना ॥ हरण्यकस्यप ने त्यां इण्यो
प्रह्लाद उगायो सरी ओधारी तेना जतो तो वारे तो मनान नरी ॥ वळी परत करा ओ ते
जय जय कार थया राज पुनर नारी मनमें । ॥ शुभ मांगते परताप सुं ॥
आल्पुं शास्त्र पुत्र गुसाव जड कलइने माड्यो छे ह्या मनुष्ये राप त्यारे सुणो जुगपर ओपा
मास्ते समरो श्री नाप ॥ पलक ना मन वासरने ॥ त्यारे ॥ ओपारा तेजा जम भक्ता
राते
जीव रीसात तोडवे पंणपे तेतो जुदरदा नग ष ॥ १५ ॥

श्री गुरुनकुताकुल त्राजतो तेकतो करशे दोनक करशे तोते तो सुजाणने कोई घरसे ॥
दानवो कोई करी घातनमन सपीज ॥ तो जणा राजाये जाुगुरु राज्या ॥ जगन आंरस
मोडी जेठा जणपवाज ॥ तो ओवे ब्रह्मदेश्या ब्रह्मण आव्योज ॥ ब्रह्मसेन राजा तमने
पुत्री परणावोज ॥ तो मनमानो तो परवा आवोज ॥ जगन मूकीने राजा परणवा आव्याज ॥
तो कन्या परणवा मंडपमां जेठाज ॥ तेवा मदपे अमे वृद्ध पाप्रपहणेज ॥ अमे आदे रंगा तातणा
तांईज ॥ पांचछ राजा पासे मागपुज ॥ तो परणा जेठा तेबार आपोज ॥ तातकुंडा गनारी
केरो रूपजात्योज ॥ तो रमारा रापमां दीघोज ॥ अने रंगा तातेनो घीसजी पाज ॥ जे दाने
छपरी केवो करशेज ॥ तेतो शामारे तेकु करश सुणावेज ॥ तो जणा राजा पीजणत्याते ज
॥ घारजवाण कुमा पापा सारोज ॥ तो सर्वे पापे कसौ सारोज ॥ मारे वीर्यापु ओपी
या वेडु पूरण सारो
जायानेज कुज ॥ तो ओंपु पारी करण मागपुज ॥ करण मागपु पण तेने सईत्याते
सरजुज ॥ अने इस्ताकराने जोत्यातां ईज ॥ वृद्ध विप्र अमे कन्या सुकरीयेज ॥ तो घीरज
तेपाने अमे मागपुज ॥ धन्य घारज राजा करीये तमारुज ॥ तो जाजेन दीया ऋगमांतमे
तोतेज ॥ जुपो जुना जुनापर पूर्वे तेडो कीधाज ॥ तो परडिपग जाहि बाहदांधाज ॥ अमे तो
सृष्टीना गुरु आदे सर्वेनाज ॥ तो मागी मणीने तमथा पाकुयाज ॥ परणनारा ने तेडो
पगमना राजीज ॥ तो मनना मेता तो आजना पाक्याज ॥ रणा परणावे राजा जणा
घेर आव्याज ॥ तो पुरपासाने मनेलात्याज ॥ जगन साम्रा त्याती तजर घायोज ॥
तो ई हासनदेवा राजा घायोज ॥ नपाडुजगन त्यां तो पुरा जोपयाज ॥ तारेनारद

અરણ્યા પાસે જાપજી= પુત્ર નમારો કરાએ ઇંદ્ર રાજનજી= તો રાજ સેવાને જળે જગન માંડ્યોજી
પજ્ઞ રંગુ જગન ત્યાંતો પુરો જો કીધાજી= તો સો માંના આરંભ ત્યાંતો માંડ્યોજી= ૪૬
કસ્યપ રૂષી આવ્યાં તો સ્તુતિ જો માંડાજી= ત્યારે વામન વેગે આવે પ્રગટ આવ્યાજી=
જળને દ્વારે વેગે જતા ચાલ્યાજી= એક જણ આવે ચારે વેદ જોલ્યાજી= તે શબ્દ થકી ગ
તે રાજા જગન જો આટ્યોજી= તો અરે જાળ કરે તું શું માગેજી= વામન જોલ્યા
માગુ પ્રણ પદ અવનીજી= તો મઠી જાંઘાને સિંહાલ ગુજી= શુક્રાચાર્યે ત્યાંતો
પંડિત જોલ્યાજી= એ ત્રિભુવન ધણી રે પીછડું ~~માંગુ~~ માગેજી= જળ રાજા જોલ્યા
એપા રૂડું રૂડું કરીયેજી= ત્યારે તો જુધ્ધ ~~સાર~~ એ કરાયેજી= જુધ્ધ કરતા રે
એપાન પજાતા પજી= તો તેન તેતાને એ એ માર્યોજી= પૃથ્વી પાતારે કરણ્યા
કરપપા કશ્યપ પણે ત્યાઇજી= પળા જાણો કરણ્યા ક્ષિત્યાં કેજી= મધુ કટક આદે તેન
તેતા માર્યોજી= તો તે પક્ષી જળ અમારે સાંતુજી= સુણો ગુરૂજી એને દાંને
ધાજી ઉંઘુજી= તો જાણ જોઇને દાન દીધુજી= શુક્ર જોલ્યા તારૂ સર્પસ્વ
લેશેજી= ત્યારે જળ જોલ્યા રે સઘળે દેસેજી= સાંભળો પારા આગતમ કુને દેવુંજી
તો આંનત ઘણું રે તમને આપુંજી= જુવો જળે આરંપુ તેને કેંપું જો દીધુંજી= તો તેરે
વેણાને તેતો ઘડાયોજી= તે પાતો રાંડગા આજ આપીને પરોરયાજી= તમે જળ
ના પેહેરે દાંન દેજોજી= ત્રણ પદ તો માર્કે કરણ ત્યાં દીધુંજી= તો તેરે વેણાને તે
તો ઘડાયોજી= તે વાતો રાણાં આજ આપાને પરાં રપાજી= તો જળના પહેરે

દાન દેજોજી = ત્રણ પદલો માંહે ઈશ્વર ત્યાં દીધુંજી = પછી અડધું પગલું દક્ષીણ
માં લીધુંજી = સરગ મરત ત્યાં તો પાતાળ કરી પેજી = તો ત્રણ પેગાંજ રે ત્રીલોકપને લીધાજી
= અડધા પગલા રે માટે તરતા પે બાંધ્યોજી = તો એ પાતાળ રાજ મોં નાખ્યજી =
સર્વસ્વ લેતા સુધામ ઈરણ આવ્યેજી = તો જો જો જનણી રાજ કેરા ઓઠાજી = પ્રેમ
સેવા રે ત્યાં તો છોડાવા આવ્યાજી = તો નારદે પ્રથમ કરીતા પાતોજી = પ્રેમ
પ્રમાણ ત્યાં તો પ્રેમદા કેરાજી = તો મધુરે કહેરે મીઠું જોય્યાજી = દાન આપે રે
તેને બાંધ્યો શા માટેજી = તો સાડા ત્રણ પગલા સાદ માગ્યાજી = ત્રણ ગઈ ત્યારે
તેતો ત્રીલોકપને લીધાજી = તો એવા ઘરે રે સ્વામી તમને જી = સામા જોત્યારે
એનું ઠામ દેજાઉંજી = તો જમણું અંગ રાજા આપેજી = અડધું અંગ તેતો તમ
તણું કરી પેજી = તો ઠામ રવુ રે ત્યારે માગ્યુંજી = જમણા અંગ ઉપર અડધો
પગ ભર્યોજી = તો જનને પાતાળે જો તાંચ્યા રપોજી = બળના પેઠે રે તમે દાન જો
પગ આપ્યાજી = તો રૂપે તો પાસે કંઈ નારણજી = સરજંદી સુરા આપો કાઈ ર
બે કરી પેજી = તો દસું દપુજારે રણ જાબ કીજી = તેમાટે દળીદળ આવ્યાં દાનવ
રાતપાજી = તો જળી રાજાએ કે રેપા આપ્યાજી = અડધા પગલાને કાજે તેને જો
પાતાજી = તો તેના જો જો તમે ઓઠાંજી = અંત આવ્યા ત્યારે ત્યારે સર્વસ્વ લીધાજી =
તો જાણતો અંત વેળા જાણોજી = જેમ તેમ કરાવે તાને ફરીને મનાવોજી = તો સંપ
સાઉ સર્વે દીજો = અમે આમારૂ કામ જુદરપા કીધુંજી = તેતો જુદરત કોઈ ણાં
જાણોજી = અમે પર વર્પા રૂપે તમે પરવારોજી = મધુરાણી પેઠે રૂપે પાસેજી
સાતર પાર જર સરણ ઈરાવ્યોજી = તો અઠાર આવા રે પેશ કરાડ પોજી = તેબા

પેહેરે કપડે ઓ રાત પાસે જી = તો આપે તો અંબ આવ્યા પુરખજી = ચારે દીશા
ફરવે સૌ પુછવા આવે જી = તો જંબુદીપમાં જગડા જાજા જી = જોયા કુરાસે તે તો દુનીયા
માજા સે જી = તો કેવા તો દાંડગ કેડો કીધા જી = સર્વે મનાને તમે પન રસ કરજો જી =
તો દાનવ નાદોરા તાંજા જાડગો જી = જના રાજને દાન માર મારે જો આરપા જી
= તો જલપ પહલ પન રાકો દાનો જી = પાંમજી તેને દવારે પડોળા યા પોતે જી
= તો સદાનાર તાર રહે છે તાંઇ જી = તેના પેહેરે આજ દાન જે આપો જી = તો અમે
તેને દવારે ઉલાર કીપે જી = દવારપાળ અમે તેના જો પછુ એ જી = તો દેવ
દાનવ પાવડી આપે જી = તો તો કુદરત રુપા મોકે પાદે જાડે જી = જેમ પાંમને
રાપડગને દેજાડી જી = સંશ્રેપે માત્ર તે તો તમને સંભળાવું જી = તો લજતા તો ત
ઇરો [illegible] યાને પુરાજી = પાંમને પુછપું પાતો રાપડગને પાંઇ જી = શા અર્થે
આવ્યા પાતાળ માં પજી = કુદ્ધ કરપાને આવ્યો જના રાજા સત્યે જી = ત્યારે પામ
જી રાપ જાત્યા જી = જર માસ સુધા જાંધા જો [illegible] મુકયો જી = તો ઇકડા આગળ
ત્યાં તો નાચ્યો જી = એ હું ખાઇને દરડા જો કાઠ્યા જી = તો એ પાખુ દરત ત્યાં તો
કીધા જી = આજ રૂપીના ઘરમાં દૈત્ય જો આપે જી = તે તો જંઘણ માં કેવો પડસે જી
જો ત્યાં જુદ રહાન આજ જે ઓરાતે કરાર કું જી = તો ત્રીજા નકલા રે એ તો જાગો જી = ૭૬
ચોપાળ કતા [illegible] ચોપાળ કતા પુજા કેરા [illegible] કરા = તે તો સર્વ સુણો મુની
જન રે સાંભળાને તે પારાતે જે કરો તો તેને સુખ સમૃદ્ધી થાપરે = ઓંચાતા =
પુજા કરો તમે પ્રેમ રંગ = પુજાણી પાધી પસ્પુ એ પુરા કરા = તે પાતો કોદણ રપા
નાથા પરે = તેના વિસ્તાર તમે સાંભળો સુરતા રાજા સર્વે જન આજરે = નમા

नमानरस्या राजवो= पेन अपागत जपारे नरगचाया= आप दीघो रुपीओ जपारे
तीहीरे= पगलु जुड्या पाना प्रभु उठया= त्यारे तो त्यां तो मल्या सर्वे देव रे= नमा
नाथेनरने राजवो= जझा शाप दसी गुणी सापे सही= पशाछ आई सर्वे जनरे= सुपर
देशपा आपा सुपरन्या= जेनो वापार थयो पेन सापे रे= नमाणमानरने राजवो
= सर्वे ते जोग मल्या ओकठा= सजसत्पे परगापीते त्याहे रे= मापुर संगम तेपाणी
त्यां कर्षु तेथा ओछरे गर्भ रहीयो तो त्यां ईरे= नमाणमानरने राजवो= पईतो पुत्रनो
सवर त्यां थयो= जाणपया परपुरुष्पया तांहीरे= सतरुपा तोप्पन जाष्कुलांग
सही= तेतो जाओ विस्कुंरुस्प रुपेरे= नमाणमाने नरने राजवो= त्यार पछी तेज
गंपुरा जताडगुवण मधे पहराव्यु ते सहीरे= त्यार पछी प्रभु पार जेसाठ्या=
अला शोक कीधो सर्वे त्यांई रे= नमाणमानरने राजवो= त्यां सुधी देव सर्वे रही
रवां= तेडो त्यां तो माडकुं रहुं स्मरडगरे= स्मरणथी सर्वे सारु णीपजे= पंचेतव
समरे पुरा पायरे= नमाणमानरने राजवो= त्यांर पछी परपुं राजा जोत्यारस
कसनाठो पूवपीपाकेमरे= प्रधान कहे इसा केश आपपा तारे तेनो मांड्यो उपायरे=
नमाणमानरने राजवो= परपुरा जाओ त्यां तो शुकर्पु पुंजा केरा सामग्री
सहु त्यां हीरे= रुषी देव जझा सापनेअर आयां मुनी आदे सर्वे साप सहीरे=
नमाणमानरने राजवो= पुजा करावे परसुं ठिला रहा= हाथ जोडा स्तुता मांडी त्याहीरे
= करजडरावे सत्पे अता घणो= आमारो पगओमने राज्यो सही रे= नमाणमानर
ने राजवो= हाथ जोडी स्तुता त्यां करे तमे सर्वे मोटा महा मुनीरे= तम सरखा
पृथ्वी उपर जु गोष्कुगोर हेजो तमे इसा केरा हारे रे= नमाणमानरने राजवो=

६५१

~~...યો રે તમે પ્રભુ કેરો સર્વે વાત સમજુ તમે પાસે રે = પૂછ્યા પાપ સ્વામી આપ પધા~~
~~તેનો તમે કહો સો ઉપાય રે = નમો નમો નેનર નમો રઇયા = દેવ સર્વે દેવા કરી ઉઠીયા પૂછવા~~
~~આવ્યા તે દેવ આવ્યા ત્યાં હી રે = આપને રૂપ તેને ત્યાં ધર્યું = જગ્ઞ માં પયા વાછ રહ્યું તે ત્યાં હી રે~~
~~= નમો નમો નર રે [struck] નમો રઇયા = સર્વે તે રસ દીઠા કાઢ્યો સહી =~~
સર્વે દેવના ભાડને આશા પરશુરામ દીઠા જેઠા
~~સાર રે = સર્વે તે દીઠા કાઢ્યો સહી = પછા પછ ... ઈશ્વર ત્યાં રે = નમો નમો નેનર રે~~
~~પાવવો = આજ જેમ પૂજા કરે જે નર તેને તો ... પાય રે = પરંપુજે પુજા સ્વત પુજા~~
~~કરા = તે તો કરાવે રાષ સોઇ માંહી રે = નમો નમો નરને પાવવો = છાજા સામગ્રી ...~~
~~ના તે માંહે વડા પા હીરા રતન સાર રે = તે લગાવે સામગ્રી સૌ લાવ્યા = જપ્યા સતા સર્વે~~
~~જેઠી મંડપ માંહી રે = નમો નમો ને જોત્યા નર પતી = પહેલા પૂજા કો ઙોકરી એ જા સમે~~
~~તે તો વલે કરો જુગાજન રે = દાદા ગુરુ પદ જે ત્યાં તો ~~જોત્યા~~ નહી ત્યારે પછી સહદેવ~~
જોત્યા
~~જોત્યા ત્યાં હી રે = નમો નમો નેનર ને પાવવો = પુજા કીધે ... = આ સમે જે આધારે~~
~~રહ્યા ... = સાંભળતાં માં જુગ કરતે પુજ્યા હેતા ... રયા શ્રી ... પાવનરે~~
~~નમો નમો નેનર જે પાવવો = પાધા પાધ પુંજા તેનો ત્યાં કરી તેની પેઠે = તમે કરો તો સાર રે~~
~~દેવ પુજાની ... તરતાપ રાજા તેના તમે કહ્યો પાવ્યા રે = નમો નમો નેનર ને પાવવો~~
~~= અસ્તાર ચંદન ... દેવને ફુલ ... = અગર કપુર કેરો~~
~~આરતી ... પુંજા કેરા એ વારા તે = નમો નમો નર ને પાવવો = જો ત્યાં ... હરદાન~~
~~કે ક્રોધ પુંજા કરે દેવ જુગ તેના તે સાઇ રે = તેને ... અતી ઘણા પુત્ર~~
પુત્ર
~~પુત્રી ... સ... અપાર રે = સાચુ મનો નર કરે ... સે સહી = તેને કહ્યા પાધા~~

आपेवडी= तेनो जसकुळमां पळाजगतमांरे= तेतो करीपे सदाकाळसशरे= साचु
मानोनर कईछेनस्पे सरी= पांचमीलकताजुगं पांचमालकतानीवातो तेतो
23
सुणापे सौसाध दासपडुं दलआगाये जन्मजोडाने इपि दासपडुं कोने दाणवुं=
हनुमाने हठलाला पराध्यया दासना दास इथ जोडीनमा रहे करीने करापे ईनाप=
दासपडुंतेने दाणवुं= सातानी सुध्य आंगवा स्वेतु ओळग्यो त्यांई मरपुंजासे
कराहुंदयाजाडपुं कुधा ओवडी= दासपडुं तेने दाणवुं= जाडपु सो जोजन कुलीवरी सांकु
पडुं ऊधपरयबतडी= पाडगामांहुजामइ ओमां रांदेर वडी= दासपडुं तेने दाणवुं
ओम मरडाइ सोजोमांहु देशे पौंहुठरामे= झणनो मार्यो झाणदेवेगयो परलंकाठाम
तेडे दासपडुं दाणवुं= पाछाफरी लंकामां आव्या लाधा सातानी सोध= सर्पे
पूतात ते त्यां कइहुं ओवा सागर जुध्य दासपडुं तेने दाणवुं= वळी रामलक्षमण
नेइरीगयो अहीमही रावणता ओशी= पाताळ महीये लइगयेते कोडी त्यांई दास
पडुं तेने दाणवुं= बरमेद जगनना माडायो इमेपाताळ झणने रांमे= ओवे ओजनी
सुखआपी पाछे कुडगणनाम= दासपडुं तेने दाणवुं= अहीरावण महीरावण
रोमापा= तेतो जगनें मलु= तेतो रावणना सहोदर सही= तेने मार्या रेताही= दास
पडुं तेने दाणवुं= पळा दैवणापे ऊलारडा भ्रीगना जेसे लगार= नीच्याउग्या
कामणकुर्पा ओमनो आरापो आपरार= दासपडुं तेने दाणवुं= पनइळजाध केते
रहे पगार मसारे सहेर केतातीकपातो घडगपुं= तेनो सांच्यारेनर है दासपडुं तेने
दाणवुं= आजतो ओवारे कोधाणडी कोडगे पुछुं रे वात= हनुमान सरखा कोड
छे= तेतो वात अधात= दासपडुं तेने दाणवुं= आजे काज जेने सांपाओ

હુવા પાસે ના આવે કોઇ ના આગણ કરણાઇ = અમને અળગા ન લાવે = દાસપણું તે જો દાજવ્યું
= દાસપણું કેમના પુછે તેના સાઇબા કહાવે = અમ પાસે છે કોઇ ખબર રહે = આદે અંતે તઇએ
= દાસપણું તેને દાજવ્યું = કામ ફરમાવ્યું તે ખરકરે ઘડી છે પેનદા = દુઃખ સુખ ના જાણે પારતા
બાજ દાસ થી સહી = દાસપણું તેવે દાજવ્યું = દાસપણું આજે અમે કહ્યું = અમારૂ તમારૂ દૈત્ય
દાખવે ઘેર = અમે કહ્યું તે તો તમારે સારૂ = દાસપણું કોઇને ન પકર્યું = મનમાં સમજને અમે રહ્યા
= કોઇ આગળ નાં કીધું સર્વે સ્વાર્થી અડી મળ્યા = અમે દુઃખ માપે લોદ્યું દાસપણું કોઇ
બહુ કરે = જોત્યા જુદર દીન જાણું ઘણું રૂપે શું કરીયે દાસપણું એવી રીત છતુ ન હોય =
૫ ના થયે દાસપણું કરી દાજવો = ૪૨ છડીતકતાપણું તકતા અલાપદન તઝ્યા
છડી એ જળવાણ તેતો કોઇના કરારાકે = સર્વેના જુદા રે દર્પણ અલામાત્ર કોઇ ગરીબ =
અલાપદન અકરૂ કરી તેતો કોઇથી નાપાપ ૧૫ = અલામાત્ર ના પાતાં જાણે તેને કઇ પાપ =
અલામાત્ર તો તે સઇ = અકરૂ જ જાએ કૈયો કરી થયા કસ્માસ રી = પાસુ દેવની જ જરો તે =
ઉંદીજાબેરે તરી અલામાત્ર તો તે સરી = તે ફુસ જાણે ન રાવાળો = પાપા તેના પ્રધાન
પાસુ દેવને ગાંડા કહે = ત્યારે કૈસ દેમાન અલામાત્ર તો તે સરી = લાવે તે પુતેલો જોવા
સભા સૌને તેલાપ જેઠા જેઠા ચલાવતા = સર્વે લગતગુનાપ અલામાત્ર તો તે સરી =
ત્યો જેઠા કરતા હુ સાહરી = પૈસા આવે તે પાસ = ગામો ગામથી સર્વેના પુરતા = પાસુ
દેવના આસ અલામાત્ર તો તે સરી = પૈસા આપા પશ્ચાત કર્યા યો કીહાર તેસ સ = નાત રાત્રે
અકરૂ જતા = પાસુ દેવના પાસ = અલામાત્ર તો તે સરી = સર્વે પાતો ગુજરાતા = જે કર્યો
મોઇ = પછ મરણ પારે આવતા તેમના દર્શન કરવાને તાઇ અલામાત્ર તો તે સરી = કોઇ
આવ્યો જાણે જે કીસરાઇ = મથુરા ગામની માંઇ = તેને મરણ પમાડે સરી = કોઇથી

જોતાપનશી=અલીમાત્રતોતેસશી=જેકોઇઆવેમુઆવરસશી=તેતોઅકરૂડનેઘેરે
તેતોછાનાત્યાં રાખતાએવોપરતાપ્યોફેર=અલીમાત્રતોતેસશી=કૈસેકારણ
ત્યાંશુકર્યુજાદવસર્વેરેસાધ=તેનેમાર્યારેછેદ્યાત્યારેઅકરૂડેજોડ્યારેશાધ=
અલીમાત્રતોતેસશી=દેશનીકાલરેદીધાએજ્યાં સુધીઆપણીઆંણ=એવું
સમજાવીનેકાઢ્યાસર્વેનગરનો=અલીમાત્રતોતેસશી=કોઇનેતજનીમોકલ્યા
જરાર
=કોઇનેઇસ્તાનાપુરમાઇ=એમઆપ્યાસર્વેઆશી=ખજરોકશપત્રો[illegible]શી=અલી
માત્રતોતેસશી=અવળાઆપેઠિગાસ્તા=એપગુંડાગોળાર સર્વેપાતોરામરથસશી=
એપાજુદ્ધાવાધારઅલીમાત્રતોતેસશી=ગોકુળરોહીણાજેરતા=તેણીખબરજ
તેસાતમોગર્ભજાદવપનોતેપાસુદેવઅકરૂડનેકહે=અલીમાત્રતોતેસશીઅવળાછાના
ક્રષ્ણનેમોકલ્યો=તેગર્ભગોકુળમાંમોકલ્યો=જોગમાયાનોસાધ=મુકયોકુંવેરશીણી
તણોએવીઅગોપેવાત=અલીમાત્રતોતેસશી=પળાછાના ક્રષ્ણનેમોકલ્યાતેતો
પાસુદેવસાધઅકરૂડેપ્રપંચત્યાંકર્યા=દ્વારપાળજાડગેરેપાત=અલીમાત્રતોતેસશી
=એવાતોઆપેઇતાસશીસંક્ષેપેધર્ણપા=ત્યારેમુસાફરા મુસ્કેલસશીએપીકરો
તોસાર=અલીમાત્રતોતેસશી=ચાલીસવર્ષચલાવ્યું=મુસાફરાણોમર્મ=તેતોઅક
રૂડેલડાવ્યા=આજતો[illegible]વેછેઘરઅલીમાત્રતોતેસશી=કૈસેઅકરૂડેમોકલ્યાતાપો
રામતેક્રષ્ણતેવાતોપાસુદેવનેપાવવાતેડીઆવોરે=પૂર્સ્ય અલીમાત્રતોતે
સશી=અકરૂડગોકુળમાંગયાલાવ્યારામક્રષ્ણતેચરણ=ક્રષ્ણપળતારેજોત્યા
તમજૈવાપોડારેઘરણઅલીમાત્રતોતેસશી=જારવર્ષસુધાસશીઅમનેલડાવ્યા
લાડદૈત્યદાનવજેઆપતા=ખજરોકશાવાતોસારૂ=અલીમાત્રતોતેસશી=

ખાનાની સર્વે વસ્તુ પરો ખ્યાડતા સર્વે રૂપાને સાર જોઈએ તે જબરે તને કરાવતા તે
ખરીલાવવારે=ત્યારે અલામાત્ર તો તે સરા=રૂપે ખાતા કરશો નઈ=ખાપું તમારી સાથે
જોતા માગાબે મારશું=તે તો ઝાતાને રાપે=અલામાત્ર તો તે સરા=અકરૂડ સાથે રે
ખાવાપાર અને કૃષ્ણ તે સરા=અકરૂડ સાર્કે તાકરે=જાલકજાત સેનરી=અલામા
ત્ર તે સરી=તેવાતો કૃષ્ણ સર્વે લઈ=પછી જુમનાપુર તાંઈ=સંદપાક રવારે ઉતરા=અકરૂડ
જમનામાં નાડાયે=અલામાત્ર તે સરી=જલમાં ઠુદરા દાણવા [illegible] મારો દીઠો ત્યાં કરી
ખંગત ચરીત્ર દાળવ્યા=દીઠા ઉતાર્યા સંત=અલામાત્ર તે સરી=અકરૂડ જમનાં રે રૂડા
ખાવા પૂરણ પતાજ=વાતે મથુરાની વારતા=ત્યાંના જતા વારીત=અલામાત્ર તે સરી=
ખાવી કંસને માર્યો મલ્યા દેવકી વાસુદેવ=રાજ આપુ ઉગ્રસેનને=સર્વે નીકરવાં
ત્યાંસેપ=અલામાત્ર તે સરી=પછી મુસાફરી મોકલ્યા રસવા પુરે અકરૂડ કહેતા તત
ક્ષણ ચાલ્યા=સર્વે વાત તે સુર=અલામાત્ર તે સરી=ઘતા સુરને સમજાવીયા
તમારે સરજાજે પુત્ર કુરજોધન કુજ સ્વાદ સરી=મતીબે ચલાવો સુત્ર અલામાત્ર
તે સરી=અકરૂડ સરજાતો કોઈ નઈ=સહુને સમજાવે સરી=કૈરતાક વાતો તેની
પડગપું=તણતા પારતો નઈ આવે=અલાપાદન=અલાપદના લકતી તે એમ નાપછે
=તેતો મુસાફરને કરી=સર્વે વાતે સંભળાવ્યું=કડવું જો તંપુ નઈ=અલામાત્ર=એતો
કોમકેપું સરા=એમ જરાળ રોમાગ=કરાયે સમસમાં વાતો=ચઉરાઈ ખાગોમન મોઈ
=અલાપદન કોઈ જનવ કરે=સર્વે ગામની વારતા=તેના રૂ કીક્તા સરી=જે કોઈ વારતા
નાપછે=તેમ અને કહેવારે એંડી=અલાપાદન કોઈ ના [illegible] કરે=જુવો અકરૂડે કેવા કરી
તે પાકરો તો રે સાર=ખાજ એ વાતો કોઈ નઈ=કોજે રે કરાયે રે ત્યારે=અલાપાદન=

=જો ત્યાં જુદર દાન પાળતા = આપા જો ત્યારે સહી = તે ગો સર્વે દદીના પાંવતા = આપો
વેલા રે સહી = તે પાસુધ જુદ ગઇ = અળી વંદન કોઇ ન પકરે = સાતમા લકતી
સાતમા લકતીના વાર્તા રે = તે તો મિત્ર પગુ સર્વ સાથ = કોના આગળ કરૂ વાર્તા રે = તે તો
અને જુદર દાન નાથ = મિત્ર પગુ કોને કર્યું રે = તે તો સુગો સર્વે સાથ = માત્ર મારા અર્જુન
સહી રે = જા કી જાષા જા રે વાર = કરણ માંય ઇતા પઇ વાર્તા રે = ત્યારે નારાયણ તહી
= દૈપ સાથે ત્યાં તો શુધ્ધ કર્યું રે = તે તો કોઇ ન્યા ઇ હારે નહી = પૂર્વે તે ગો તપ કર્યું રે = ભોલા
સંકરનુ તે ગે ત્યાં ઇ = પ્રસંન થઇને શીવ જો ત્યારે = પરમા ગોજાલક યાંઇ રે = અમર
કરો મને આ સમે રે = મારુ કોઇ ન્યા મરણ ના હોય = શંકર કહે કોઇ અમર નહી રે =
ગુતો મન વાચા રાજ્ય = મન સુજો કરા તેને માગ્યું રે મુજને કુપચ આપો સાથે = દશ હજાર
વર્ષ તપ કરે રે = તેનું પુન્ય કહાવે ત્યાં ઇ = જાંગવે આગ મૂકે સહી રે = તે તો જાગ મારે
સહી = એક કડી ગુરે કપચ નારે તે વા જાણ ગુરે નહી = અસઠુ જો ત્યા શંકર તે સમે રે =
પર લઇ આલ્યો તે સહી રે = પિંગુને આલ્યો સોધતો રે = કાંમ જાણ્યો તો નહી = નારા
યણ ત્યાં થી સાત પા પરે આલ્યા નર હતા ત્યાં હી = નર નામ જ હતા ગુરે = અર્જુન નર
કહાવે સહી = નારાયણ ગે નરને કહ્યું રે = દૈપ પર લઇ આલ્યો સહી = પરલાવ્યો તે કહી
પાર તારે = બે એ પા આપણે આલેન રહી = તપ કરવા જેને જે સાયે = ત્યારે નર ગાય મો
સહી = કોઇને ઉપાય સો કહો પેરે = તે ગાપેર જ તાવો આશ = નર કહે યાંતા કસારે
તમે તપ કરો બે સાર = દશ હજાર વર્ષ શુધ્ધ કરૂ રે = તમે પર હારે આવો ત્યારે = એ પારાતે
ત્યાં તો આદ કરે = દૈપ તો નસ્પા ઇ હારે ગઇ = પુન આપે દશા સહે ત્ર ગુનુ રે = નારાયણ

તપંગુ કરાપેષેઈ = તે પુબેકરાબર છે હતારે = તારે એક કડી ગુરે તેઈ = એમણ પાગુ કપચ્ય
છે હીપારે = ત્યારે દૈપણા ઠોસાઈ = સુરખને સાર ગોરડીરે = ષાગુ ષપતો ક્રુકે નરી =
ત્યારે પિછગુ જોલ્યા બરસાંપ્યરો રે = તમે તો સુરપતને તાઈ રે = સપેં દૈપણા અઘાપ તારે
= તે પીસુરષ જો લાપા ણઈ = કારષ કરશો આપણું રે = તારે પેરીષ તારો સેરી = તારે નારાપડ્ગ
ગયા મધુઆકને રે = પરતાંત માડીને કહ્યુ હરી = તારે સુરપતા રે ચીતા કરી રે = તમો
કડ્ડુ
રહો જમલોપ કચ્ચોર તમારો સુરષ પાસે રે = તે તમને આપાપું એક દૈન = તે તો પારતા
તારરડી = રાપે જાષ તે સુ પાપ = દ્વાપર જુગમાં રાજા સઈ રે = તેને તણા પાપ્રગટ્યા
ર
ટપાંઈ = તે તો આપા કુંતા લોષને રે = આપે કહુ આકરાને દપાળ = અપુત્રવાન રાજા
કુંવોરે = ભારે આપ્યા નાંણી જાળ = પાતા પો થીને મોરા કરી રે = તેનું કુંતા રાખ્યું નાવ
તે તો પુત્રી અપતાર પાત્રની રે = મરાજુછ્યા પાણ ગુરુ ગરાર = એક સમે દુરપાસા
રૂષી રે = આવ્યા કુંતા લોષણાં પુરમાંઈ = રાજાએ દીધું નોતરુ રે = જમવા આવો મુષ
લોપણ = રૂષી જો ત્યા આવો આધા પેરે = જો એક પાક કરે જતીસ પાપ = એક શાક
જતીસ શાક કરો = એવા રાતે કરશો સાર = રાજા મનમાં કપાયા રે = આતો
પાપરાત કીધા વાત = ઘેર આવા રાય સોસ ઘરે રે = તારે કુંતા પુછે વાત =
પાતાજ મનમાં ચીતા કરારે = આપડા પીમારા સનસોરીપ = પુત્રીને કીસ પેં
પારતારે = જે રૂષી દુરપાસા એક રહી = કુંતા જો ત્યા ચ્યાતા ણા કરો રે = એર સો હળી
ભાજું સર્વે પેર = દુધ પાકને અંદર ક્યારે એ તો શાકને પાક રીય = એ પણ
પછાને રૂષી જો લ્યા રે = પરમાગો કુંતા સાર = કુંતા જો લ્યા સ્વામી આપા પેરે =
જા
જેણી આગળ પડે જોર = ગણીને દર્જે રૂષી જેઈ પત્યાઈ = એવે પરસે આગળ

पुत्रनाणोरे = संतान मंत्र पाँम्यापोरे = पांच मंत्र आपा रे त्यांई = धर्मनो मंत्र =
पा पुनारे मंत्र = पतात्रीसो इश्वरनो कईवाय = जानजे आप्या = शतकुमरनारे =
एम मंत्र आपा पांच = इषी जोत्या कुंता सांभळोरे = तमारे पुत्रनो थयारे पडे आप
= आ मंत्र गुजरा पन करोरे = तेथी पुत्र तमारे थाय = एम कही इषी चाल्यारे = तारे कुंता
पाम्यारे मनमांय = ए मंत्र अरा कै जोराइ शुं = एनुं नामे करायेसारा = थमनाथ लक्षवा
गपारे = त्यांनो मंत्र थप्यो मनमाई = सुरजे थपता भाणपुरे = ततखीण आल्या कुंता
पास = सुने थयो छो साछे पातारे = तो तो अमे कशाये आश = मंत्र दुर्वासानीसे कहरे =
मारा प्रभु राणी लाश = सुरज जो त्या तमे गरु करोरे = त्यारे मंत्र पांसळ पाय =
त्यां कुंता कईते मंत्र आपाये रे = त्यारे सुरजे शु कीधुं काम = कान कुंता कीर आई पुरे
= पेतासो कपंच्याने त्यांई = कननी पारे प्रवेस्यो रे = तेने तो कर्यो दिहरनी पार = आकुल
पाकुल तन जण पथारे = कुंता रुदन करे अपार = सुरज नाम डात्यां पीनतारे = मारी
केम रेसे रे लाज = कन्यातो कुमार कारे गर्ल तो हासे यो हर मांजर = तो कतणा मईश ॥
होशतारे = पाताने सोदय शाखवाज = सुरज जोत्या धार थघरोरे = एना कोहाणरी
जाडेवात = आर घडाये प्रसव थयोरे = कुंताना करण थकी ते त्यांई = स्वाके तेनुं
नामधर्युं रे = करणेथी परगट्यो नारे करण = पेरा मंगापा सासमतगारे = सुरज मं[illegible]
था तत क्षण [illegible] पेरी मांकरण पधरावा पारे = अमर तलवरी
नेतत[illegible] = पईता [illegible] वाजेरे = तेतो तरती तरता जाय = स्वा जोत्या कुंता
सांभळोरे = तमे तो पधारो ने घेर = पांच मंत्र छे तम तणारे = तेनु आगळ पडशे काम
= स्वामी तमारा नो [illegible] आशारे = तमे तो मंत्र ४५ जो सार = जो आशा
पाना मंत्र थयो तमेरे = तो नीस्वाय तमारो काज = घेर पधारो यां तातणारे

પ્રભુ એ રાણી તમારી લાજ = જો નહીં કુદરતી નમ આગળ ખેલ કર્યો રે = એવા ખેલ કરે છે
જદુ આજ = તે તો ચરીત્ર કોઈ ન વખાણઈ રે = સર્વે વેદ એ પ્રગટ થયા = પાણ કરી છે
સો કવીયા તો એ વારા તે પ્રગટ થયો = તેનું પાડ્યું કરણગરવા એ નામ રે = તેને કૃપા જમ
નાજ માનઈ તો સહી = પેરી સહી તસો પોજ ગુણ ગાઈ રે = તારપછી રવાઈ દેપચા ન્યા
તે તો ગયાં સ્વરગ મંડળ માંહ્યરે = પેરાયા ના કુમ્ભ રાજ માપઈ તા સહી = તે તો આપ
ઇસ્તાબા પુરષે જ પાડ્યા રે = તેમા મધે દુરજોધન સાથ સર્પે = આવ્યા છે જમ નાકે રે તારે રે
જાળવા પડ્યા છે સર્પ તે સમે = પેરી પેતી નજરે દાઢી લ્યાઈ રે = પેરા કાઠી જાળ
માંહે દીઠો સહી = સોળમાન દાઠો સર્પે લ્યાઈ રે = કાઢ્યો તેણો સર્પે પુત્ર લ્યાં કર્યા
દુરજોધનને કીધો પ્રધાન રે = રાજસભામાં નીત આવે સહી = દવહવા વાઘે ઓપતાં
અપાર રે = કરણ તો સો એ કુપચા દેપ સહી = નકતા ગાય કીધો તે સામાટે રે = સ્વરસે
સમજાવ્યો તેને વાઘાએ કરી = પરમોહી દાબો પારમ પાર રે = પાંડુ એતો એક દેપ
જદુ ઇશારા = તેના અવળ તમે કોણ માત્ર રે = ન્મ કતી લાવે રાણે ગુણ પજ = ન પર જંપન
છુટે ગર્ભ પાસ રે = પાંડુ ઉપર થાપે મરી ગયું = નર ઉપર પેર રહું સહી રે = એ જે
જાણ જદુ માર્યા = અંગો એ ગવે દયા છે અપાર રે = નવા ગુણ તો કવચ એને છે દીઠાં =
જાંણ એનાં સાલે છે અપાર રે = ખડગો ગુણી પર તમે આપ બાર = પેર લાવ કૃકે નહી
નીરધાર રે = તે માટે તો પેરા નમો રાણો નહી = પેર માટે અપસર કુ નીરધાર રે = સો એમ
કપચ તો કરણ મઈ અપતા યો = પેર માતે લીધો સહી અપતાર રે = પેર માટે નર પોતે
અપતાર્યા = રહા ઇતા છન્દને ઘેર સહી રે = પૃથ્વા ઉપર તો તે કેમ પરગટ થયા = તેના
ખડગો ને તમે વાચા રે = કુંતાને મંત્ર આપ્યા દરવાસા એ = તે તો પર ણ્યા પાંડુ ને નાર
~~નાર~~ ધાર રે = સ્ત્રી સાથે તમે સંગ ન સેજ પારે કરો = તારે નીસે તમારે મરણ થાય રે =
તે માટે પાંડુરાજ વનમાં ગયાં = ગંગા તીરે કીધો છે આશ્રમ રે = કુંતાને માહરી

सामेसभामारादी=घोळापस्त्र पहेरीनीरधाररे=राज सोंपुं रकुं पांडुने रावे
घ्रूत्या रूरे=तेने धयासो पुत्रोनीरधाररे=तेनी खजर पांडुपासे आवी रावी
=साळजतामां द्रुज पाम्या रापरे=ओक पुत्र आपण जेहोरे पिस री=[illegible] घो [illegible]
राजतेनीरधाररे=मनमां इरे रोसआपो सही=द्रुज [illegible] करमा पुछे मुजरे= पाम्या
कुंता [illegible] ओ मननी इरछापरती सही=द्रुज घरो सामातेसामारे=पांडुराजा मननी
तां कहेता सर्वे वात=पुत्र वीना रूनो सौ संसाररे=कुंता कहे छे स्वामी सर्वे सही.
पासे=पुत्र मंत्र मारी पासे पांचरे=तेतो ऋषी दुर्वासा ओ आपीया=सर्वे कह्युं
पूर्व तडगु पास तारवे=सांभळता मां पांडु राजा हरखीया=मारपुं ळां तमे मंकुर
[illegible] रूजा गोरे=मंत्र भणो हवे पुत्र प्रगट करो आसा पुरे स्वामी वारू पाधाररे=
सांभळता मां धर्म [illegible] जर्यासही=म्हुरतमां ईप्रग[illegible]र्यो ओक तवरे=पांडुराजा
पासे जापाइणपो=तेने जोइ घुणा पुछे सारे=धर्म स्वरूप जो ओतो धर्म प्रगट्यो
=ओपकी तो वेरा नजतापरे=जुजुस्वरणाम तेनु पाड्युं ओतो पासे जुद्धावाव
लोकसुरे=जाजे मंत्र पापुके रो त्यां भण्या=म्हुरत मांतो प्रगट्यो तेतो तवरे=तेने
तेने लात पारा जाज पासे सही रे=सुर पीर लतो समरथ रही भइ रखा तेओने.
नाजता परे=नाम लंडनाम तेनु त्यां धर्युं=ओपी अखे तालनाता कुपरे=त्यारे कुंता
छन्द मंत्र तां जप्या=त्यारे त्यां तो नर प्रगट्यो छे सही रे=पांडु पासे तेने प्रीते
लापापा=वजां वृदवहपो पांडुने आपारे=देणतामां [illegible] मन पछ गया=काती
जोता [illegible] कद रूप तेत्र सही रे=घणुं रूप आकार आगळाये=पडपा हाठा पांडुरावे
सहीरे=प्रसन्न थया छे राजा जोत्या=म्हार थी नेओ जतासे सहीरे=जाणा वकी
जाता पो रूज रखोलता=राज करशे नव खंड नु ओहरे=त्रपत थया पांडुराजा

પુત્રપાઃ ત્યારે માહરા જોતા છે ત્યાંઇ રે = જે મંત્ર જેણ મુનેં આપાં છે = ત્યારે તેને આપ્યા છે
ત્યાંઇ રે = નાકુળ રાઇ હે પતેને પરગટ્યા = અસણી કુમાર ડેરે મત્રે રે = કુણોવાર જોવા
રા તેણ રકુંઆ = પૂરપાંડુપર પ્રગટ્યા પેર માંરે = છ બ્રહ્મને ઘેરુન ર રક્યા રતા =
હૈયપ ઇંગ વાઘ્યાં છે અવતાર = મંત્ર અમારા તો તે લાના = તે કોકુવો કેવા કીધા કામેરે
= દુહજ પડયા તે તે કરે સરવે સરા = ડગ્યા ગરી પરરાખ્યા મનરે = આરતો જેવા
મુના કોઇ નઇ = અમ દુખ કોઇ ધ્યાના લેવા પરે = અમ દુખ અર્જુને લીધું સરી = તેતો
દુરપાંપન પણ કાટરે = ત્યાર પછી લાર તર યુ પુત્ર દમાં = અમારે તો ઉતાર વેળા રે
અર્જુન કહે સ્વામા કુ ધ્યાન રીકરુ = એ તો મારો કુટુંબ પરીવાર રે = દ્રોણ ગુરૂને પાતા મેર
= તે તો જાણુ પાતા સમાન રે = રમા ઇપણ તેને કેમ મારીયે ત્યારે ત્યાંતો જોલ્યા શ્રી
લગાવણરે = આદ ગુરૂ પાતાળ રા અમે સરા = ત્યારે અર્જુન જોલ્યા ત્યાંઇ રે = તમો
કહો છો આદ અમે નાથજ = ડ પડે તમે ધર્યા છે અવતાર રે = તે સ્વરૂપ જાણતો
પાર અમારો ન પડઇ = તેને અમે કીધો પ્રતો જોધ રે અવતાર ના જાતે સર્વે
કરી = તો પણ મને જીની રધાર રે = તારે તેને વી[…] ઘરૂપ દેખાડ્યું = તેનો
ભેદ ગાવા માં સાર રે = મુખમાંઇ વિશ્વરૂપ દાખવ્યું = આદ અંતની લીલા સર્વે
સાપુરે = મુખ દીઠા સર્વે જરુધ્ધ વાળે = કૌરવ કેરુ સર્વે ત્યાંઇ રે = ઘડગા લીલા છે
ત્યાંઇરે
તે કોઇ દીઠી દીસમે = ત્યારે અર્જુન ગલીયા છે ત્યાંઇ રે = ચ ચરણ લાગ્યા કુછગાજ
નો તેરમે = આદ નારાયણ તમે દેવરે = ગુરૂને પાતા આદ સર્વેના = તમે ગુરૂ જગત
સંસાર રે = સુગ્ગ ગોમનીપર તમે સાપના = સજિ મારા અર્જુન સરજા પારે = નારાય
પણ રસીલો તેને જાગ્યા નઇ = જાજા વલી કરી પેજોગ મંત્ર રે = સાચ મુની પુરા અમે
નપલઇ = પરમેશ્વર જાણો નરીના રધાર રે = અનંત ચંસતર તેમાં ભુલે સરી =

પુરાઈસે તેતો જાઈગે પેરરે = અર્જુને જાઈગીસપે વારતા = ત્યારે તેઈગે જાઈ દીપાં ત્યાં
રૂપા પારરે = સાજા અમારા તો તે સરી = જે કરાતે કીધા સૈ કામરે = તારે તે ...યા।
સારથો અમે પાપ = સપને આધારા પાછે ત્યાં ઈરે = સોક પયા તો દૈત્ય પૂર્વે
રૂતો ... = તેતો કરીપે કરણ ગીર ધારરે = ભારથ માં ભાત ભાત મળ્યા સરી = તેમાં
કરીપે કરણ મડા જુજારે = ત્રણ દિરડા દારૂ તતે જુદ્ધ કર્યું = તેની સાથે નડી
કોઈ પૂરે = અર્જુન એક એક સર સાધે સરી = તારે રથ ... જોજન ચારરે = કરણ
સર એક જ પારે સાંધે તો = અર્જુનનો રથ રડ્યો જોજન એકરે = કૃષ્ણ કઈ છે કરણને
ભલો સરી = તારે અર્જુન આકળ પાકળ થ્યા પરે = કૃષ્ણ કઈ છે આકુળ પાકળ સા પકી =
થઆો છો મન માં સામારે = તમે જાણો વધતો રથ ... સપું = તમે કાઈ ન પતો બારધારરે
= ચૌદ બ્રહ્માંડનો ભાર અમે ગ્રહીને જેઠ = કોઈ ન્યા તત એક ઘસે નડી = તો રથ એ
ચારણ ... ખેસવે = નહી તો બાણે સાત સમુદ્ર પારરે = અર્જુનનો ગર્વ તાં તો ઉતાર્યો
= સમરથ શ્રી ભગવાનરે = તમ સરખા સાઈ મારો મંત્રી પેસરી = રાપે માર ગુણસાં ભળી
રોપરે = સેમસ્ય પછે જુદ્ધ કરો તો રથે = સોક પયા કરણ સાથે ત્યાં ઈરે =
જુદ્ધ કરાને કરણને પરાજય કર્યો = જય જય કાર વર્તાયો ત્યાં ઈરે = એવા રાવ તે કાળ આવે
માર્યું = જય જય કાર વરતે નવે ખંડ માંરે = સુરગો ... માત્ર મારા સરી = અર્જુન
કેવા કીધા કામરે = આ જતો એપો કોઈ ન ... સેતો કોઈ નાતે સરપર ભારરે
= સખાને માત્ર તેતો એક સરી = તેતો જાણો અર્જુન પારરે = જગત કતા તો અર્જુન જાણો =
જગત કર્તા એ કીધું જે કુ કામરે = સુદરીના મંડાણ એણે કર્યા સરી = તેની કરી પેરની
ગુજમ પાત રે = સખા મિત્ર સાથે અંતર ન પરે = અર... પરસ્ત કરે એવા કામરે = આમે
આધાન તેના કેવા પયા = દાસની પયા અમે દાસરે = નીચા ઉંચા કામ જે કર્યા
= પાંડવ ઉપર પ્રીત આણી સારરે = પખવાડું ભાળા ધોરયા ઉગાર્યા = દ્રૂપતી
ને ચીર પૂર્યા સારરે = કાળ મારે ... તે ઉગાર્યા = અનેક કષ્ટ ભાગ્યા તેના

સહીરે ॥ ભાર ભાંતના રાવે સાચલા ॥ અંધ મેઘમાં ઉઆપાં નીરધારરે ॥ અંધ
મેઘમા અરજુન મરણ પામ્યા હતા ॥ તેને સાજવન કર્યાં નીરધારરે ॥ રાજસોરીઆ
અને આદર્પું ॥ એઠા પાત્ર અને કાડ્યા નાપરે ॥ કેરતી કવાતો પારા પાનપું ॥ સંપે
કરી સર્વે વાતરે ॥ માત્ર સરણાના વાતો પારા એવા સહી ॥ અરસ પરસ સનકરે
કાંમરે ॥ આજના અમારા જે કોધ કામ કરે ॥ તેના પધ એ વીરા દાસરે ॥ સના પકડું
આહ કોધા કરે નહી ॥ માત્ર મરા અરજુન કેવા સારરે ॥ આજ તો એવા મીત્ર કોધ
નહી ॥ કાંમ દેખા દુરલાગે સારરે ॥ પોતાના તો કામ કેવી રાતે કરે ॥ અમ કાંમે તો
નજરો આરે આજરે ॥ સુણો મુનાપર તમે સમજયા નહી ॥ અને તમને કીધા માત્ર
સહારે ॥ તમ ઉપર તો મેર અને ઘણા હેરુ ॥ એવી મહેર કોઈને કીધા નહીરે ॥ સાળા
નો માર્ગ તમે રાખ્યો નહી ॥ લોભ સ્વાર્થે તાગ્યા તમે વારરે ॥ અર્જુને કેવું પૂર્વે જુધ
કર્યું ॥ અને કેવો તપ કીધો સારરે ॥ તારે તો સો ક વરસાને માર્યો સહી ॥ આજ કરવો
કલીગા નો ન સ્તરે ॥ માત્ર પ પાલો તમે જપ તપ કરો ॥ અને તો લડી શું નીરધારરે ॥
તમ ચ્યાર શો તે અમ સાથે ચ હે ॥ જુધ કરતા હારે તે તો નહીરે ॥ તે મારે તો મિત્ર પકડું
પુરુ કરો ॥ સાત માળ કૃતા સજા જાગોરે ॥ માત્ર પ્રાણી વાતો પાળવા ॥ તે તો
આજ કોધ પાળવા પરે ॥ કરસે તે કરણ આગળ દેખસે ॥ નહી કરે તે પસતાસે નીરધારરે
॥ સાત માળ કૃતા સુરા સમજો આ રામે ॥ હવે આવ્યા અંત પાપ રાત કાળરે ॥ તે સેના
સમજો વારા આ સમે ॥ હવે આવ્યા અંત પાપ રાત કાળરે ॥ દાંન તો ઉઠ્યા દાંમ
દીધે ઇર્ષા ॥ હવે કરો દાન લક્ષણ નીરધારરે ॥ જો લ્યા જુહર દાન અંત આવ્યા
સહી ॥ મારે તમે પાજો સાવધાનરે ॥ સાત લક્ષ્મી ભારતી રોત વર્ણવા ॥ હવે જાકી
જેકા સાસારરે ॥ **૨૦ આઠમા માળ કૃતા પં** ॥ કૃતી કીર્તન કોણે કરારે ॥
તેતો વેગ તે ડાઇપ ॥ આચલ ॥ આજ કર્યા તેમ આજ કરોરે ॥ તેના કેરતી
વાધા સાંભળો ॥ સુણજો ગત એ પૂર્વે કીધા તપ ॥ સુરેસ કંદ તેનુ નામ હતુરે ॥

તેને જડુ વિષ્ણુનો જપ્યો જાપ પારાશર આદે કર્યા = તે જાપે પાપી સુરપાપી ઘરૂ જ્યારે
= તે તો ગયો ઉમાયા પાસ = તે તો અપછરા જડુ મોકલા રે = તે તો કર્યો નશાકાર = પારા
શર આદે કર્યા = ત્યારે ઉમાયાજી એ એક શ્રાપ આપ્યા રે = તતખણ પેરેશી નારનકાળ રે = તેને
સુરસુંદર ને મુકલ્યો રે = તે તો રૂપ કરે અપાર = પારાશર આદે કર્યા = ત્યાં તો વિષ્ણુ
કરી પોકારતો રે = સામા સાતે દીધી મને ઘાત = સુરસુંદર નાર શરણે રે = તપ
ખાંડ્યું છે મેં તપ = [illegible] પારાશર આદે કર્યા = એમ હુ જ ઘરે ને રૂપ કરે રે = એવે મહા
વિષ્ણુ કીરતાર = તે તો સુરસુંદર પાસે આવ્યો = પોતે તેના રૂપ ધરી સાર = પારાશર આદે
પર વિષ્ણુએ તેને આપ્યો = તમે ફરી ઘરો ને અવતાર = ઘેર પાછો રહ્યા સંતોષ રે =
તમારી ચાકરી સુસાર = પારાશર આદે = ત્યાં તો એમ ફરી વિષ્ણુ વળ્યા રે = પેલો
સુરસુંદર નાર = તે તો વ્યાસને ઘેર નાર જાય રે = તેને થયા પાંચ માસ સધાર =
પારાશર આદે કર્યા = તેના ઉદરમાં નાપાક કર્યો રે = જાતા સમરણ રહ્યું છે =
તેને મન બાંધ્યું પરીક્ષા સુરે = તેનું ચીત જાણી તો કાંઈ નહી = પારાશર આદે = દસ
માસ થયે નવ અવતર્યો રે = વાલ્યા વર્ષ પાંચ ને વળી સાત = ત્યારે વિદુર વ્યાસ
જડ કર્યો રે = ગુરુ વ્યાસ ભ્યા તે વાર = પારાશર આદે = એમ બાર વર્ષ ત્યાં વહી
ગયા રે. = ત્યાં જતો ભારણ પામ્યા રે દુઃખ. ત્યારે વ્યાસ કૃષ્ણ પાસે
ગયા રે. સ્વામી કૃષ્ણને દાવે સુખ = વીસ આદે. ૧૧ - ત્યાં તો વ્યાસના
વ્યાકુળ થયા રે - ગદગદ કંઠે ધ્યાનો ધાર = ત્યારે કૃષ્ણના
વાણી વદ્યા રે - મન ભટકો ભગવત લીલા સાર - વીરસ આદે.
૧૨ : ત્યારે વ્યાસ વળ્યા મનહર ત્યારે. આવ્યા ઘેર પોતાને
સહી - અવતાર લીલા હરી તણી રે - કહેવા માંડી પોતે સહી -
વળી વામનનો ભારગવ રામની રે. વળી તો રામ કાનની રહી - વારા
આદે ૧૩ - પછી કૃષ્ણ ચરીત્ર વર્ણવ્યા રે - તે છે પરનામ આગુળ
માંહે - ત્યારે સુરસુંદર ત્યાં બોલ્યા રે - તેને તેડી લાવો
ચરી ? વારા આદે. ૧૪ - તેમણે ઉદરમાંથી બોલ્યો રે તેણે તેડી
લાવો સહી = વારા આદે = તે તો ઉદરમાંથી બોલ્યો રે = કુતો સહી [illegible]

સાર = તેણા વો મુજ માતા પાસે રે = તારે તો અવતરણી રધાર = પીરા આદે = ત્યારે ૫૫
પીર ત્યાં સર્વે દેસંચર્યા રે = તે તો આવ્યા ક્રીષ્ણને પાસ = ત્યાં તો માંડીને કરી
વાતો રે = તમે તો ચાલો મારે સાથ = આદે પીરા = ત્યાસ ક્રીષ્ણ જે તેડી આવ્યા રે
ઘેર પોતાને સુજધામ = તે તો સુરકુંદે દીઠા આવતા રે = છે વલી પૂરવા તણે મહારાજ
પીર આ આદે = તે તો સામા રે આવતા રે = જા ર વર્ષ લાગ ગારધાર = કરી હું દર્શન
કરવું લાગવાનું રે = ઘણા રતો દર્શન નરી મને સાર = પીરા આદે = જ્યારે ત્યાસે
લાલા કરી અવતાર લડગો રે = વાલા ક્રીષ્ણને લાવ્યા ઘેર = પીરા આદે = તમને
દર્શન પસે લગવાનવા રે એને તમે દેખો ઉદર માંજાર = તે તો પૂરવા ઉપર ફરતા
છે રે = તે તો જોતે તમારી સાથ = પીરા આદે = તારે ગર્ભ થી છુટ્યો રે તેસમે રે =
તારે ક્રીષ્ણ આવ્યા તતખેવ = પછી ત્યાસને ઘેર આવ્યા રે = તેની કાંતી કાદર પતાલ
= પીરા આદે = તેનું ગુણ નરજે માતા સહીરે = તે તો જુવે ક્રીષ્ણને સાર = કરી આવ્યા
ફેરા તે કર્યાં ગયા રે = તે કોઈ દીઠા નહી ગારધાર = પીરા આદે = ત્યારે ક્રીષ્ણ ક્રીષ્ણ કરે
તો ચાલ્યો રે = તારે માતા પાછળ ધાય = તારું મુજ દીઠે સુજ ઉપજે રે = માટે
સુજ સુજ કરીને ધાય = પીરા આદે = માટે સુજ નામે પડ્યું સહીરે = જેને મતે
તેને સુજ થાય = કાજ જુવો એવા સહીરે = તેના દર્શનથી દુઃખ જાય = પીરા
આદે = પછા ત્યાસ કરે ગારી પાલ્યો રે = અમે જ ઉપુત્ર પાછળ સહી = પુત્ર
વણસે તો અમે પણ મરું રે = અમે તેની સાથે રહીસું તહી = પીરા આદે = પછી વેદ
વ્યાસ પાછળ થયા રે = સુજ કરી જોતા ત્યાં વેદે ત્યાંઈ = પીરા આદે = ત્યાસ
સંસાર સુજ ઘણું પણ પે રે = સુખ થી પણ પે જે ગુરુ આધાર = પણ કોઈ ધ્યાનસે
ગુરુના પાસે
કોઈ ફારે નહી રે = પુત્ર પાતા ચતુર સુજાણ = પીરા આદે = ત્યારે સુજ જ કરે તમે
સાંભળો રે = તમે તો કરો ક કરો ઉપાય = મારે તમ મંદીર નથી આવવું રે = તે તો
જાડગોની રધાર = પીરા આદે = ત્યારે ત્યાસ વસતા વન રહ્યા રે = મનને કરાણે ગારધાર
ત્યાં તો સુજ સમરે લગવાને રે = ફરતા ફરતા ફરી ગુણ ગાય = પીરા આદે પરસરજ
કીર્તન લકતા રે તે કોડ ગે કરી પે રે = તેના સુગોને પાચાર = જે કૃપા અવસે

સાંભળારે = તેતો ગુજથી કહેશીર ધાર = વારા આદે = તેમાં ચુકતો પડેનશરે = પુછે
તેને કહેસે પલેહ = વારા આદે = વારા કીર્તન લકતી તેને કશ પેરે = તેતો કરી ગુજ એસાર
= તેને મળા ઓદરમાં સાંભળ્યું રે = અવતાર નાનાતપ સાર = વારા આદે = તેને રોમે રોમે
લાધારશ પોરે = સર્વે સાક્ષી કરેતો લેહ = તેને પુસ્તક પાનતો જપન જરે = જળ અંગારે
સર્વે સાર = વારા આદે = નાઈ આજ એવા ગુણી સઈરે = તેનાં ગુણ પાર = તેતો ણ કુથપ
ગમા રદશ પારે = તેનો જાણ્યો ઇષ = વારા આદે = પણ ગુજ સરખા આવે તે નઈરે = ગુખે તો
માયા તજ છે સાર એ આવે આજ નાપ ભોપ માંબાપ ગાર ત્યારે = તેહ કુંઘ ગુઘ ગઈ છે
~~સાર~~ ઈશર = વારા આદે = કહોને ગુજ એ કીર્તન કહયું રે = તેતો સુજ સપ સાધ =
ત્યા તેને પરીક્ષીતને પરમોદયા પારે = તેનો જાણ્યો ગુજ એ ઇષ = વારા આદે = તેને અવતાર
નાના સર્વે કશીરે = તેને કીધો તત્વ બોધ એ કહે માતાના ઓદરમાં સાંભળ્યું રે =
નાના અવતાર પાત્રના સોધ = વારા આદે = વારા કીર્તન લકતા ગુજ લગારે
= તેવી આજ ક્રોધ ધ્યાન વ પાપ = આજ ગુણી દુનીયામાં ઉંઘાઈ પડેરે = ત્યારે સપતો ક
પાછળ ઘ ઇષ = વારા આદે = જો ત્યા ગુદર હાણ કરે સાંભળતો રે = આજ એવો ભાવ
ક્રોડ પાર = તે સાસીક શાસન મુજ લેડેરે = આરેવાર આગળ લડતા સાસ્ત્ર થા સાર = વારા
ગુરાસમ બો ક્રોધ નાળ ડેરે = ઈડે ઘરે પુરી ધાર = તેથી દુનીયા દોઈ સનાસતીરે = રાજા રાંક જોડે ઇષ =
વારા આદે = એતો કીર્તન લકતા કરી વત્યારે = પઘ એ આઠ પુરાણો જાન = વેસ પગ
લકતી વરણાવું રે = તેતો નરકો ગુદરદીન પ્રમાણ = વારા આદે કર્યા તેના
કરોરે = નવમા લક્ષ્તાક્ષુ ભક્તિ અવણની ક્રોણ કરી = તે સંભળતા પુપાર = સુરતા
રાજા સાંભળો = કુમર જાધો સધાર = આંખ્યાતી = સુરા સોઈ ગી પુરા પષે = પરીક્ષીત
સમ પરાક્રમ = કીધી પરખા અપાર = માના ઓદરમાં સર્વે સઈ = કરી હિંગારે સાર
= સુરા સોઈ ... કૌરવ સર્વે સંહારીયા = તેતો પાંડવે સાર = ~~દ્રોણ~~ દ્રોણ ગુરને
પતન કર્યા કીર્યા અશ્વસ્થંભ આજ = સુરાસોઈગી = ન પાંડવા પૃથ્વા કર્યા

લાધુ સધાર = જ્યાં દશરા સાઈજ ત્યાં સુધુરે = ત્યાંતો ઉગારવા પરિ = સુરા સોહાગી = અર્જુનનો
અભીમાન વેરે = બાસ્યો તાર્યો ફેઈ = તે પેર ગલે રશે માંડ્યો છેદ્યા તે = સુરા સોહાગી
અશ્વથામે મુવા સુનડી = પીડપ સાપે સરી = જાણ જૂકી માંડ્યો છેદવા = પેજાર કરી
= સુરો સુહાગી = ત્યાં તરક્ષા કાધા સીઈશ્રી = રાખ્યો પાંડવ પરીવાર = તેને ઉદર માંપ રાખ કરી =
દરી કરેંઈ છે આડી સાર = સુરા સોહાગી = પરીક્ષાત નામ મારે ધર્યું = પરજ્યા ઉદર
મોજાર = તેને રાજ આસણ બેસાડ્યા = પાંચે પાંડવ સાર = સુરા સુહાગી = રાજ બેસાડી
હીમાલે ગયા = વરત્યો ઇકરાર = ત્યાર પછી તો રાજ કર્યું = રાજ પરીક્ષાત સાર =
સુરા સોહગી = રાજ કરે દન ઘણા ગમે ત્યાં તો વનમાં ઝંખાપ = એક દન સૈન્ય સર્વ લઈ =
દવાર કાછીપ = સુરા સુહાગી = વારે કૌતક પારતા ન્યા પશે = જેઠા તપ કરે મુની = સમાધી
દયાન તે ધર્યું = ધરે રશી સાથે ધુન = સુરા સોહાગી = તેતો આશ્રમ રાજા જઈ ~~સુ~~ અરુપા
= દીઠી અચરત વાત = જે ઉંસી ધરતે પાણી સે = જે રુષી નો ધાર = સુરા સુહાગી =
રાયે નાગ પાસે જાણ મેલ્યું = સામો મેલે જે નાગ = તેને ગ્રહીને લાવજે = જે રુષી નાણી
નાગ = સુરા સુહાગી = તે જાણતો તક્ષક નાગ બાળ્યું = મસ્યો તારસંત્રસરી = તે રાજા
એ ~~સાપ ગ્રહી~~ નાગ ઢાપે ગ્રહી = નાખ્યો મુની કોટે તડી = સુરા સુહાગી = તે મુનીને તો સા દરની સુધ
નડી = ધ્યાન સમાપી ધ્યાન = સૈન્ય સર્વે ત્રસ ઇકરે = ગયું રાજા નું માંણ = સુરા સોહાગી
= મન લેંગ રાજા પાછો = આવ્યો ઇસ્તાપુર માંહે = ત્યાર પછી સુની પરપુ = પેલા
મુનીને ટપાડે = સુરા સુહાગી = તેનો પાચો પછી આવા પો = દીઠી કૌતક વાત
= સરાપ દાધો તેને ક્રોધ કરી = મરજો ધાસ્યો જે જોસત પાત = સુરા સુહાગી =
તેરે પાછ તે નાગ ને કાઢ્યો = ક્રોધે મુની ને બીજ ઢર = સાત દાવસે ત મેં જઈ ડસો =
રાજા પરીક્ષાત ને સાર = સુરા સુહાગી = સાત દાવસે મરણ પામજો = રાયે
તાઢ ફેર સાઈ = વાધ્યા તમારી રુષ્ણ પજો = જાત ચાલ સે નડી = સુરા સુહાગી

=એવેજાપ્યા જુગાસજાધ્યાપકી=કહુ સર્વે વાર્તાત=જુગાપર સાંભળા કોપીયા=સાંભે
દોધાસરાયફીમંત=રકુરારકુરગ=અમને તોબાગડસેનફી=સાંભે જોરુ નેમાગ રક્ષા
નેહ સર્વે કહે=તેને કરોને ઝાંઝા રાજ સાધન કપાણુ કરો=જુગાવચને તેતો આપાપો
=રાજસલાછેજપાંઈ=સર્વ વાયકુની કહીવારતા=રાજાને પોઈ=રાજા સાધન કરો જપંવુ
=પરીક્ષાતનાગાતમને ડસે=સાતદીપ સોતે સહી=મારે કાસમ્મો દાંન પુન કરો=સરાપ
જારસેનફી=સાધન કરો=એમ કરાતે આવ્યો=સોધ કરે છેરાપ=પુન દાંન પાં કર્યા=
જુગાપાજવાજાપ=રાજ સ્મરણ કરે કૃષ્ણ=રાધા પીળાલાલા ફાર્યા=સુર્ણો જુગાપર
પાર=તમે સર્વે ઇંસામાં કહ્યું=વેલા આવી સધીર=રાયે કરાતે તમે કરો=રાજાએ
કર્યા
પાતમાનીસહી=તેતો ચેલા પાસ હુર=શાન સાસ્ત્ર એમે જઈ કથ્યા=સુણ નાપયા સુર
=ઉધ્ધે અઘોરી આજના=તમે ચેતો તો સારરે=કરો જપ તપ દાંન=ઇંદ્રદન વેલા પાંધરી
=તમને નાઆવી સાન=સ્મરણ કરો તો સુખ પાસે=પરીક્ષીત રાજા આવ્યા=ગંગાને
તીર જઈને બેસાડ્યા=રાજ આસન સધીર=રાય આવ્યા જુક્તી કારણે=ગંગા મઠ
કુટાપવપ્યા=જોયા જુગામોરારાપ=તે સૌને પુછ્યું=કરો જુક્તી કેમ પાયે=ઠરાણા
ચરણ કેમ પામાયે=જુક્તી મારે અમે તપ કર્યું=સમ જોઈ ઠાણ નદી નાપ=તો તમે
જુક્તી કંપકી=ડાલા આપડાવો સાજા પાત=રક મેલો ઠરાણે લાગો=રાજાને
પરાતાજ જરુપ પો=બાણુ એલે કુંજ છસ=સાત દીપ સતો જરો સાશ=કોનો પાળપ
સાક્ષીસ=મનમાં વામાસણ જડુ કરે=તેના પૂર્વના પુણ્ય=કરતા મળ્યા સુખદેવ=રાજાને
ધારજ દાધા સર=જુક્તી પાળો તત જેપ=ઠાવે આંજા તમે નવ કરો=ચરણે નમ્યા
કરસાપુછ કરા=સાંભળો ગીધારોનાથ=જનમ મરણ જે એ રાતા પે=મારો જાતો ને
રાપ=સુણજ કહે સાધ તમે પસો=ખંડવીગ રાજા પામ્યો જોક મુસા માંઈ=ઠરી
પદ ચરણે તે ગયો=તમે જેસો ને સહી=મનની સેક્રી=ભગવાન ચરિત્ર તમને
કહું=તે પા છુટ્યો ગણપાસ=જેશાસ્ત્ર કહે તે મીઠો=તારે તરસો રે દાસ=એ સતવ

चनतमे सरधरो = कर्म धर्म आचारनासते = नपी आइंदु जगार = तमो तेमी जो कीओ ५८

आंडगसो = नाग डससे तेसार = इशने करतो तोपे नही = परीक्षीत नाग डसे नही = तेतु

नहीं चडे झेर = जो झेर तमारु राज करो = पेला जताया पेर = ओ सत वचन = सुणी

समरथ मोरा सही = कई कापत चरीत्र मांणा कोइर मां वेसाडयुं = कडुं पासे पण =

तेतो हील राजाने कडुं आइ करण धंधु कारयो = कलपक्षगाने रे अंत अपतार ताला

त्यां कहीं = माडीने संत तत्प जोध सुणज करे = मस्छ, कीरय प्रहारा सही मर

सांइ पाखन छेइ = इसकुं राजने राजज्ञ आले प्रगट पाछो = तेना चरीत्र सर्व करा =

पछी कृष्ण चरीत्र पवर्ट्या = आयागो पानीयाल = पहार चरीत्र सांभलया = तेमां

जाचा छे धात = झेर राजाने त्यां आव्युं = कृष्ण कर्ता इर्ता देवता = तेजोर कीधु

कल = ओतो अणानग णतकरा = सुंसमजने सांम = राजा नुमन करीगयु = सुणी

कई कपा जुकयो = तने पारो तोपार = परीक्षीत नाग डसे सही = झेर प्रगट्युं सधार =

तेतो झेर पानेरो = सुणज कई कपां चेलायो = तेने लेहवी करम = कर्म तेसे तेनरके

छे = साचो कडुं छुं कुमर्म = चरात्र मां धणु चुकपा = आंज च अंतर कमे कडू = धणां

आडो छे लंरात = तेनी हुरोई पातणा = ओपा आइ अमे करत = काचाने काया ओ

कामर्युं = सुणज ओ तेने समझाव्यो = अधा चरीत्र जंध = आलनो वासार माड्यो =

करईता आवा त्यां संघ = सही समांन अड्या सही = देव पाने तेने हाथ ल्युं = अपतार
राजे

पात्र मोरार = सव पवालकता तो तेतणा अवगे मान्युं तेसार = अपवालकता तेजे

करुणा = परीक्षीत नाग तेने डस्यो = दीपस सात में सार = हरी पद पाम्यां तेसरो

पहोच्या लवचार = अवण = सात दीवस तेणे सांभल्युं तेपा सांहपां छेकाज
ल ही

= तमने सांभलतां लपगपा = तो जे पाइपा नही आज = कपाकथी अमोपापपा

अपवालकतीकरो तेनी जताव्युं पेर = तेकुणी नेछे करे = प्यारे जाताल छे रे

એવાકકુતેહલચરો=પેદશાસ્ત્રઅને ક્યપું=તેતો સાંભળ્યું કાન=તેસુણીને
પાળવું કરીને રાજવું પ્રાન=અપગલકતી=જોન્યાળકુદરદીનલાયક=નવધા
ભક્તીનારાત્રીનાભૌચ્ય કરેસરી=કરસે આંઠગી પ્રીત=તેમાઆધારઅનેસરી=
એશ્રસગલકતી પર્ણાયા=નવે પુરાપછેદસધાયાચરઝાપર્ણાયું=તેમાંસુખ
લાગતાંઈ=નાઠપકરેતેનાગાકરે=એ અપગલભક્તીનાપારતા=રીધુગાપામીં
આઠસાતદાવસુલાગાપતકઈ=રૂડાકરે સર્વે કાછ=તમે સૂગાને નઠોરપાયા ૧૪
પછીકૂરાછે પુંગ નવધાભક્તીનેપાળો=આતીમેળાપરવારો=જાંઆ
દાનઅનેક=ભલેતોકરોપાવેક=દરૂદુદેવારે કરા=તેતો પુરીનાભરી=સંસારનું
જુકરેકર્યું=ધર્મકુંબાપનળયું=તેતોદેવુરેરંઈ=પગારરાગુંનામેદદુ=તેમાં
દસ્પનાજોયો=સૌનેસં ગૌડકું ખોદપે=નામનો મદીમામોરી=ગાગાપાપનો
સોરી=કોટકોટગયું પામકયાએ=તેતોનામનાજાપ=કોરપાધનતોરેદુર
=જોવાંમજપાપે લરપુર=પરાદુધતદરબેનાઠગા=કરડતામનમાંરેઆડગા
=દીઠા તેપારે નરળી=તજઓહુઈંડારેકુરળી=નજનણીનારેવાતો=તેતોપડીયાડે
ધાન=દસગુંધામ કઈવાપ=લજનથી તેજાગેજાપ=આદેમદાપિકુરે સરી=
ભ્યગતો કીધુકું આંડા=તેગીનીરાવેરે સંરી=દુલાનપકર્યુ તંઈ=તેજ્ઞાનઆપ્યા
છોયાછ=રાખોઅમારાલાજ=ળકુદરતકરસોરેનાપડેમુરલપરગતસાણિયા
=તેનાજોડેરઈસે=તેતોદસમેજસે=દસદાભક્તારેતંઈ=કદુવાસ્તારીઅંઈ
=દસ સાતજસુધા=સર્વેની નાર્મળબુધ્ધી=કહીનેવાગવાદનઈ=એવું
કરોતમે અઈ=સાતદસ સુધારે સરી=દેપજામાડે સર્વે તઈ=દેવાળો
સર્વેજ્યારે=દેપસર્વેઆવસેત્યારે સાચોપિત=ઇગુસમેતે=બ્રહ્માદેર
માડે ઘર=સર્વેપરતક્ષ પેખે=ત્યાંસર્વે દેખે=જેમબારદેવોપુંચરાત

દયારામતીમાંપપાત=બારદફરગકઈછે=અપરતાજુજમનેરે=તમેતોએકવારે ૪૫
બાપ=બારાણોસવતોસત્ય=સોજસઈસ એકલકઠ્ઠાપે=આઠપરરાડગીલ્યે
=તેમાં કોડગા ઉપરલાવ=તમેકોડા ઘેરજાઓ=ફરગકઈ સર્વે જુવોલોપન
જપીનડી દેવકીતન=ત્યાંથી પાછારે ફરશે=આગળ ફાગણ ઘરસો=બારદલોપન
સર્વે જોપે=જઘેફરગજડીવે=એવારીતછે લડી=સાતનેદસલગાસરી
પુજાવેળાપ્રભુ રૂપ=કરસે એનસ્વરૂપ=અમરતલોજ આહાર=ત્યાં
તોકરવોનડીહાર=ત્યાંસુજલીલા અપાર=નરમેલાત્યાં સાર=દરીયાનો
એરે પ્રકાર=અડીકરતોસાર=દેવચજ્ઞજેનેરેંહીપ=સર્વે પરતજ્ઞજોવે
દેપકુંભારેસડી=સર્વે દેવનરખેરેસરી=તેનરબાર એક મનથ્યઈ=ત્યાં
ડારતો કરવો નડી નીર્મલ બુધ્ધીરે કરે=પાજવા કોઈ સુણાઘરે=એહસહ
લકતાનીરીત=કરે આંડગા મનપ્રાત=જોત્યા જુદર દીન એક કરીયે=તારે
સુએસુકરાયે=નપનાં એક આમરડગપાલે=તારે એકલકતીલાલે
=નવદા કોઈ પીનાચાત્યે=કરે સર્વે વૈકુંઠ માંઈ=(સંપુર્ણ)

શ્રી સતગોર સદરદેવપાયા=શ્રી સ્નાનનામું લખ્યું છે= આદે નાંમ
નીરંજનજ્યોતી=નીરાકારનરૂપ=આપાઆતમજગોજાવારે=પરગટ
રૂપસરૂપ=તેત્રીગુણનામત્રીલોકીકરતાત્રવિષ્ણુ બ્રહ્મનેઈસ=સરગ
મરતપાતાળ રચાને=આપેઆપાધીઆ=તેઆતે આપ્યા આલેઅપી
ગત=અતે આત્પા તેર=સુણાનડી સંસાર ઈરીપાના=અંજડરૂપતેઈ=
અનરદપાડગી પરજો પુરાડગા=જોત્યા જાળ નુકુંદન=નાના
જાળકણી બુધ્ધા માંડી=એવા આપે ઈદા=તેત્રીકમકેમકલાપા
કાપ=અનંત કળા અપાનાસ=પરગટ પરજો માડાસરૂપે

જોતી[illegible]મ પાસ=પાસે જોતે ઘર ઘર પાપી=અવતારે વળી આવ્યા=
ત્રગલોપત પીના આરા જોતે=અગમ અગમ ખુદ કરાવ્યા=તે અવતારે
અવતારે આવ્યા=કરણ કલંક જુગ ચ્યારે=તેને પરખો જોરી કાઠો=વેદ પુરાણે
વખાણે=સતીરને દશ કરણ કલકીગ=તતવેર જુગ આદે કરતા જુગમાં પચવાસ
ધરાયા=જુવો વેદ સંવાદે=તે દુતા જુગમાં પચવીસ વારા=સતર દપાપર
વારે=કલજુગે પંચાવન પરાયા=આદ ઘડ ગાફરતારે=સમજો સાહેબી
આવ્યા=પ્રીત કરો પર મોડગી=આજ કલજુગ ચ્યારે પરખી પુજો=કાયમ
પુરૂખ પુરાણી=સુરોનર-મુનીવર-ગુણી ગંધ્રવ-બાળા મેઘા=કીનર દેવ
=રૂખ મંતને અમરાભરાણ=દૂ પ્રહલાદે કીધી કરાસેપ=પંચ કરોડી ચાર
મુજાસું=સપાસ વાસ સતા સસાત કુળ પંઇ ને પહરપા=વેદે જુવો વાચ્યાર
=પંદર કરોડી નામ ધારી=સતપંથ માંહે આપા=ત્રગલાગ પડ્યા તેવારે=
નીમા તેના આવ્યા=અમ આવા ગપન સધાર ાનર ભેગ પાળા રાશ=પુરાને
અધુરા સંધા=તે ગપાઉદાસ=તેવા વારા તારે પરતના=કરતા જુગમાં જુવો
=આજ એન વેળા વારે=ગફુલ તે શાને રુપો=તદેતા જુગમાં સાત કરોડ=એક
વારમાં પાર સાધ્યા=અમર રોડો કમણ રોડો પહરેલાદ=દરાય [illegible] કસ કીધા=
રોશદાસ તારાદે રાણ=પેચાયા કરા ખંડે=સરપે સાચા મર મરા=દુઃખ
પડા ભર મેડે=દુખ પ્રામણને ઘેર પેચાયા=માળા સાપે સ્નેહ=રમવા જાળ
બાના બાળક=ફુલ પા આવતા તેડ=કસ કરાતો પર પસ્યા=એકવાર
મોંચા સાત=કુલ એક વાસ જેતા તો પછી ને=જુવો આગો પે વાત=ઘર મેમરગ
જ પર તે બાણ=ગુરૂ જોનાપર લાધ=તને આજ કાળ વેશ વારે અમે
રંજાડ્યા=કહે સદે સરીક સપાદ=દવા પુર વારે જપ ના કલારાયા=અ[illegible]

૨૧

કરોડી જુલાફુલ એકતાણા સ સાથે પડીરખા = તરાયા ફરાયા દુજ્યાં = તરાયા ૫૮
કેડીતત પક્ષાડગ્યાં = નવલગાતણા સ્તારા = ઝકુડ ઓધવ = સુદામા કુ
વાધુર = પાંડવ લાર = નપેનવદાત કતા કીધા = કસડગી અરપરતા ધા = તે
વારે જપરતે જપરતે જાડંગ્યા = રમત અનેરા કીધા = તો આ જુવો મરમ
વિચારો = જુગીપર માર લેદ = કોઈ જપરતા શંચે જકો = જુવો આતને
વેદ = કળજુગમાં જારકરોડી = છત્રી સમાંધ્યા પડીતા = ઓવાસને પરપર
તણા = પરલેગયા પુગતા = ઇક્કોતેર સો પછને પઢૂત્યા = માતપીતા મસાણ =
સાસરી સઠી ઓધારા પાંચ સાતનાર ધાર = ઇસે ગુરે ઇજ્જાશમ પેગાંબર =
નજાઆપ રસુલાલા = પાર સુદર દાન પુદકીરા = આપે કસાં અમુલ = સુણો
જુગવર ગનાંન અલૌકીક = પરખો વારા લાદ = કરણ કલદ જુગ આરે
આવ્યા = આલે આલે આપ = ત્રગત ઓધારણ માડંગસ રૂપે = નપજાંગે
તેનાતાપ = પરચ્યમ કરણમાં સતરૂપે = આપા આલે આલે = નીલ અબીલ
સુરસાન ગનાંન = પરમ ગનાંન તે નામ = અપરમ ગનાંન વાગનાંન લડગી
જે = નુરતે જપર કાસ = જલકમલ ને ગુજ તપચા = પ્રેમતપ પીકાસ = તેજ
સકતાને નારાકાર = કરણમાંઈ રૂપ = ઓના લેદ પાચારી જોજો = વાત છે અનુપ
= ઓંકારતો કલદ આદે જયારે અંદ માંડયા = ખાખી દેશા આદમ કીધા
= અજાજલને છાંડા = ડુપ કયને કેવળ લાગ્યા = પ્રેમનંદ તે અપાર = કલદ
દશ નિમાં જોજો આવા સંચરા આર = તતવ પારેવને સાંમ અલોકીક =
લીગ વરણ અવતાર = અવાગત ને સોહંગ સરૂપે = દેવગુણ કીરતાર =

અલોહૉ અવાગત દરશને આવા=સ્વેત વરણ માંહે=પછે જુગના આરે રૂપ
ધર્યા તે=રુનો જુનાવર તાંહે=અનાદ અવાગત રૂપ કપલ આવે=દેવ તેવતે
આલે=ત્રિતરા કલમલ ફુવતાજે=અતાત રૂપે તેવારે=પછી પ્રેમ રૂજાને આલે
આવ્યા=મછ સરૂપે દેવ=ઓમકાર ડગ રૂપ ધર્યા છે=પાત જુવો અસપમેવ
=પફારસી જાવતીના મોદરે આવ્યા=મછ ધર્યા છે કાંમે=વેદ રૂપ ધર્યા મેડ
રાજે=ઉપવેદ તેનાંમ જુવો જુના પરો વાત વાચ્યારો તતવ સમજો તેહ=
કરતા જુગમાં જુવો અમારા=નાંમ છે ઉપવેદ=મ છના મનાઇ કકડા પે અ
ગોમાવર તેતવ=અજમેરૂ તેનાંમ અમારાં=વછાઇ તપાવન ત્રેરે અપાત
પાતાંલ અતોકી ઝત્રી કમ રૂજાતેનામં=તેના આલે કપરમલ ગાય એ આવા જેસ
રૂપે મોઝીણા તો રૂપ અમારાં=અમરા કાજ અશુપ છુ જાજુ રૂપતો કપરમલ ગાય એ
=રૂડગો જુનાવર જુપ=તેના પરાયેત આવ્યા=તેનાં તે એકાંત=પ્રજાપતાને
કરદમ પાતે=ઉગરસેન લાલ=સોજા ઇતપરતીજાંળ તેના=દાલલ રૂઝા
અપતર=તેના આલે પદરા આવા=અજના ગરપાતારે=પદમાવતી પર
ગરપયા છે=કરજા કરજા કુરુમ માંહે=નારદજાને આપા બેવળા આ=પરગ
મયા ફરી તાંહે=મુધર પારજ પાજપત આપાને=અગાપ કીધાં કામ=
કેરાવ આવા પતરી તેના ત્રંસા છે નાજ ધાંમ=નરજાતી પતા=અકુયર ગ્યા
=ગઉતમ નરાગુણ ધોમ ફરાવ છાઇ કતેના આલે=સસરા રૂપ બસાગ
=ચંદ્રવતીની વાતો વસમા=મુજજો અોડગા જાડગો=રૂડુ સમે તો સારદલ
દાઠો=તેમારે રૂપ પછાડાં=રૂજજ ફસાપા=માતાજને ચંદરાવતાને

તાંઈ=વકર ગરલતમારે દૈતે=તેજો ન્યાસમસામાઈ=પછે નીરલરવાને ચાવ્યા ૬૦
=નપથાગરલ છાંડો=તે કાસ્ટમાંસમાણો=તેનરસીર કાઠમાં આવ્યા=સુણી
જુગાવર લાધ=ફરણ ક્રૂરપે બલ કરીતો=પોતાની સભા માંઈ=જુવો વાચાસ્રી
જુગાવર ધારા=ત્રિત મત્રિતર તેલેદ=આદ અમારી એવી જાંણો=પાગતની
જાણોવેદ=કેસવ તેના રૂપ ક્રઆવે વંસ પરઘન તેનાંમ=પ્રેરલો ચનરુજાપત
ફરાએ=પરતી પાળ ગુણ ઘાંમ=ક્રસલ રૂપેની આવે આવા=પાંમત તેરતા માંઈ=
જનમતા રૂપ પાલ ધરીને=આવ્યા જલના જગન માંઈ=મારગમાં તો મલપા
જોરા=ક્રોપાલ ક્રતાંણા=નાગનથઈ આવંગન દેતો=આલગાલ છે તાંઈ=
તે રૂપે મોન છે રૂપ ધાતા=અકૂચરણ રૂાપાનાથ=અપાલ તેને આવે
આવ્યા=સત રૂપાલોચન તાલ=ગત્રિતમની આવે જમદઆગની=તેના
તેણ ફરસુરામ=ફરસાલ છને ખતરી માર્યા=વિઘવાર શ્રીરામ=પછી
તે તોઈ કલજુગવારે આવ્યા=સુણો અતી ખુદકાર=જુત પ્રુકારે જંગર ચાને
=સવાલાખ સંઈરારા=તેના આજે ચરપરલેદે=ફરસુરામ ફરેદા=ઈન્દુ
મતીના આજે ફૂકી=આપે એવા ફેદા=દીતાપ પરણ્યા છીલતી રાણી
=પુત રકાર ણગ તાંઈ=રાજા જતા રઘા ક્રવા=નંદનાના તોઈ=ઘેરરાણી
ઈન્દુમતા=આ શ્રમે રઈતાઈ=તાં વાંણગલાણગતા રુખીના પાસે=ફરસુ
રામ આપે=ઈન્દુમતીને મોયા આપે=જેમો ઈંગુણ પંતે=તાં પગ
મેલો પોતે જાણી=બાજુ જાણો રાણી=ત્રીજા રૂજા ચોથા રાજા=વાત
પછ અજાણી=વાત કરી રૂજાએ રાજાને=સમજાવા સાકુકાર=ઘેર
ગજર આવે આવ્યા=તે વાત કરો વાચાર=પછી રઘુરાજા આવે

આતેઆવા=તેવાતેનગુજ=જમદતનેકેવળીકકડાએ=સુરાષન
સાહાદત=આજનાદશારથનેઘેરઆવા=રામચંદ્રઅવતાર=એકલ
સંગાએજગનકરાવા=પુતપરગટથ્યાર=ભરતસત્રુઘ્ન લક્ષ્મણભાઇ
રામઅકલઅવતાર=તેતાપુરાદશપુરખજેઠા=તેડાસુડાંવીચાર
=રામતણાલવપદમપરણ્યા=વિરધાળપારસુદેવ=તેણીઆલેકરીને
કીસનસરૂપપરગટતતપમેય=લીલાકીધીવંદ્રાવનમે=નાગનાથોકાળા
=કંસાસુરનેમારીપોતે=પરગટથયાવનમાળા=રૂજમણીહરીયાઆપે
પરણ્યા=તેનાપરપુમોંણ=સમરેહરીયામાંનાણારાણેજુગજપણ=તાંથી
ગણાયામતીનેધ્યાતા=તેનેઘેરઈઆવા=ડીમરેમછલછને=રાજાપાસે
ગુજરાવા=તેમછનેરસોડેસાંપ્યા=રસોઇકરેરસોઇ=મછચારામનોહર
દીઠા=આરાપુરીડોઇધ્યાતકલીમાતીનારહજનો=દીઠાઆપકંપ=
ઉદેરાવેમોરાકીધા=સોળવરષપરસંત=પછેરાસીકરતાંધાતમતાછે
સંભરમારાઆવા=ઓતધર્મરતીશંગાથેદ્વારતસધાપ્યાં=તેઆતે
અનાઉધઆવા=પરણ્યાઇજેનામસમડગામાંઓખાનેપરણ્યા=
વાતજુવોવારામ=સમડગામાંપરણ્યાનરનારા=અનીઉધનેઓખાએ
=મોહણીતણીથયાઅજેયા=ઉસાતપીસલથાયે=ઓખાએતોઆકદ
માડ્યુ=તજવામાંગપ્રાગ=તારેયાત્રતેણાએલખીદેખાડયાં=ચઉદ
લપનમંડે=અનીરૂધનેકળાળમાંલખાયા=ઓતબાણાતેજોતાં=
આપરમારોકરેછેઓખા=પછેરડયાછેરોતા=તાવોજાદવએને
તેડા=સાગુતારેપાય=ત્યારપછીયાત્રતેજાઆવી=પુરીદ્વારકા

મોરે અનીરૂધ ઉખાવધા સાત = કાંગઘ તેનારી = એવેતો ચીત્ર લેખા દીઠી = વાદ
કરી અપાધારી = સમગુલાગુ છે ઓખાને = તમે વરો છો સ્વામી = તેમારે તેમ પાસે
આવી = કહું છું સાથ આવાંગા = અનીરૂધ કરે ઉઠજામને તેડી ઓખાકે યતાંઈ =
સોમ સાધે લઈ સધાર્યા = પાતના સુજ કંઈ = મારમાં તો કામ કુંવરને = કંઈ રૂપે
અકળાવા = ચીત્ર તે ખાધ યાવાલજ = ઘેળા લાવે લાવ = મારગ જતાં જેજગ
જેલાં = ચરપર રંગે રમાયા = આજ મેતી ત્યાં અનીરૂધે = અસુરલુ મા પરવીયાં
= સુણો રે મુના પર મોમાન પાત અમારી = અક્સ કહીના જાયે = પછે મેલા અની
રૂધ ધને = પાસે ઓખા જપાઈ = જે કુર જોડા કઈ ચીત્ર લેખ સાંભળ ઓખા પાત
= આકંપ તમારો પ્રેમે ખેલો = રંગે ઓજડ રાત = અમે આમારે જઈ સુ જાઈ = કરી છે
એ ગુંજત્રીષ્ણુ માગાસ કેમ સોઈ આવે = સમજ પાસુજ = ઓખાને તો મનમાં ગમતું
જાઈ કરી રો પીઈ પિ = આત લઈ ને અળગાં બાઠા = વાત એ થોડા માંઈ = તેના
આતો ઉતરી ચાલી = જન મેજે તે આવા = કેકઈ સે અવતારને = છે ઈમાં છલકા
વ્યા = જન મજા (સાથે) ખાતેના કુરૂક્ષેત્ર = સંખનાદ પરતી પાલ = પરાક્રમ
દેવને વેદ સજન = તેનાવેની વધ રાજા = કુરૂ પંતાએ કારણ કીધું = વધ
રાજ વનમાંઈ = દસના પુરમાં તે આવાને જુધ નેજમા તાંઈ = પછી દ્વાપર પુરા
હોતા = જેઠા કુળજૂગ વારા = કાયા કદરૂપા અસુરી દેહ = જુદ્ધ આવ્યા
પાંડવ દ્વાપરે = આવતા મારગ દસ્તા મલાયા = પંચે તે એકાંત = ભેરતા તે
ધાતપ છે = ચરપર રમીયાં તાંઈ = તેવાર જ મેરૂ દરસાવે = જઈ કુમેનાને સોંપું
= તે કીધ એક દીવસ થોડા માંઈ = જઈ સમુદ્રમાં પધરાવ્યું = તે સાસો તો કાંઠે
આવ્યો = તેના પાળી હું નારી = આરજ એરાખ પરવપા = આપે વધ્યા કરતાર
= તેને રાખો સાખો તાડયો = તેના સરી અવતાર = તેના સમાન દુરાના તેના
= મુનકાન અવતાર = કાંઈ બને કળ્યે મતેના = ઈસ્માઈલ અવતાર = કોર

જોરને આણંદ ભડગાએ = નીઝારને મોરઝીર = રકમ લાંગને અજુલાળ
= અજુમુલાળ જજ નામ = તેની આલે આપે આલ્યા = અસલ અલીનાર
પાડા = જેને સવાલાખ રાજાની સ્તારા = ઝુલફીકાર ફેરાયા = મરમદ કલમા
જાહેર કીધા = ગફલતા મરનેના પાયા = મજ પડયા તેવારે લાઈ = સુની
રાવણ હીંધ = સુના એતો વાતનમાંની = રાવણ રાઈ અરદીધ = એમ
લાગા તેવારે = રકનો મારા યાર = આલપના અંધારે પડયા = પહેલા પાલ
પાયારે = તેના આલે આલ્યા પોતે = શાહ દમાંમ હુસેન દમાંમ = જેના
અલાજદાન (તેના નામે) તેમની (આલે) મહમદ બાકર જીગ = જાફર સાદક
જુગચંદા આવીયા = તેઈ નાજે સાજાદા = મુસેકાજમ શાહા = નુર મહમદ
શાહ = લાગા પતાતે જાગ = મુસેકાજમ જાળી જાદા = જાફરુદા કાજેટા =
નુરમહમદ શાહા સરાપાનજાદા = આપે ઉમરસે છોટા = નુર મહમદ નુર ખુદા
આલે ખુદાઈ માંમ = જમાત માના કીધમા માગ્યો = એસો પાત વારામ =
તે જોતા ચરખર સરીપત સાથે = પગા મેલીને પતાયા = સાઈ સમાહલ આલે
આલ્યા = નુરેનર મતાયા = આલે આલ્યા આપે સાજા = જાફર સાદક શાહ
પોતે = મુસેકાજ મનેપર માળ્યાં = જમાત મુલીજોતે = લાગા પડયા તોદ
નજાડયા રાવણ રપવડીયા = મુસે કાજમ તે તે પણ ગાયા = ખુદપાના
રડવડીયા = નુર મહમદના નુર દાખાવી = ઈસ્માઈલ શાહ આપે તેની
આલે મહમદ કરીએ = મહમદ અકાન એવાત = ઈદી તેના દાસમ આલે =
મહેમદ અહમદ તેના = મુશાફરને મહોબત શાહ કુરી = મુમન શાહ મહ

તેણા (મુસાફરને મહોબતશાહ મહોમદશાહ નુરા) મુબદી આસબાબ
લશ્કર = સાથે દસ નસાથે જ = સમસદીન નરઆગમ આવીકીક = દાતમ
ક્યા બડ હોતેરા = ચાલ્લગાર સુધી સમજાયા = ચોપાસ મુલક ફરીયા
ફજર સતાબ ઉઠાવ્યા આવે = શરુ રગુપત કરાયા = સમસદીન સમ
ચોર ફરીયે = નામફલા છે એક = નુર સતગોર નેઆવેજ = એકવાવિસેક =
તેરનાતો નરસીંહદાન આવે = સાપદીન સાહામર = સુદદીન પુદફકર
લશ્કર = લઈ બ્યાપુરા કરોડી બાર = દાતમ ક્યારે ગણાંન અપાર = કરણ
કીધા આવે = બાર કરોડી પુરા કીધા = આપે પુદ પરતાપે = અનંત
કરોડ કારણ આવ્યા = દસ નફજાર દીન આવે = સાડાત્રણ સેવરસના
ઉમર = આપ રહ્યા નીચ આતે = સતીર સોશાહ જાદા તેમના = ફરમનો
નશીયર = પોતાના તો વાતો આવેજે = જાગો પુદ ફીરતાર = પોનંતા
પાછે લતા વારે = આવા ઘંદર ઘાંમાંમ અરાઢમાતો અજબ આવીકીક
= એકરૂપ મહાગુણ આધાંમ = ઉજર જેજમ દાઈ જાગો = સરી પતલોમે
આવા = જોગીના તો જતી મોહરા = સાગી ફરી ફરાવા = લાઘનેતો
મેં દેશે આવે = આવા ગાઢ ગુજરાતે = હીન્દુસ્તાન માંતો આવે
આવ્યા = કરાવે દ વિસ્તાર = પોદ કરામત જાહેર કીધા = સમજાવા
જોઠાજે = ફાસાને દવારકા દેખાડા = ગુજરાત દક્ષાણ પાને = ગુજરાતમાં
ગામ ગામ સ્થાપ્યા = દક્ષીણમાં ભાછો રાગામ = મુહસ્તતો આપે કીધા
= ઇમામશાહ તેજીને = દીન પરગટ કુમ કરાને મુહસ્ત જતન કીધા

ઃચોરી જ્ઞાતી દાડી આવીઃ શાહ રઈમાનાં કીધાઃ સવા મણની સંખાવાળી
ઃઉતરાવા જનોઈઃ મોમન કીધા પુદરતાથાઃ તે કરામતે સજદો કરીઃ તેવી આતે
નુરમહમદશાહ નર રૂપા અપતારઃ જેતો રાજગોલાર દજારેઃ વાદવીવાદે
તારેઃ આગળ નુર સતગોર થી નુતાઃ પછા પાર કજાર દીન સાથેઃ પછી
નુતા ઈમામશાહ થીઃ નુરમહમદશાહ સાથે કરતાંવાદઃ તેવી આતે
સઈદખાંન આવ્યાઃ જવરતે પરમાંણાઃ મુસ્તાક જને જોઈએ તેમાંનઃ બીજી
જાદાને પરમાંણા (મુસ્તાક જને જોઈએ તેમાંન) તે વેળાના સુને પડાયાઃ
પાંચે પાટીઆલી મુસે કસાઈને ઈમામશાહીઃ નુરસાહી તે ચાલી ઃ સાદી
જમાતને કસમશાહીઃ સૈદખાંનની તેનાતેઃ પાંચે પાટી લાગ પડા છેઃ
સમજોગનને પાળઃ સૈદખાંન થી આલે આવ્યાઃ સાતે જ સાહકારઃ દાસ
સાહાતો તેના આતેઃ નર રૂપા નીરવાણઃ હલમ હાલમ કથીર આલે
આતેઃ ~~[illegible]~~ [illegible] રૂધી ગવાંનઃ નકલંક ગાતા દાતમ શાહ રાજોગાઃ સખાવી
સાખાયાતઃ અસવારી પરગટ દેખાડાઃ જાજ તરત ફળ કીધાઃ હાલમ
અમતસોઘોર આદેઃ આપે બેલ રચેલાઃ સઈપદ મહમદ આલે આપ્યા
(૫) ઃ દાસમશાહને ઘેરઃ કરાકરામત જેત આપેઃ કુદરત છે જુ પેરઃ શાહ
જાદાશાહને પાંચ લાગા જેઃ તેમાં જાફરશાહ મોટાઃ બીજા શાહમહા
મદજોરાવરઃ કોઈ જાણે સમજે ચોટોઃ પાર સો પાસ મહમદ સાહેઃ
દૈખીતા દાવાનઃ આતે સવજ નુર હાલાઈઃ ઇમામ રૂપ સુલતાનઃ સરાપત
નોને સાહાપરવારાયાઃ અકળ અતેખ ખોદાઈઃ ઉતરા આવે પુદરતારે

=પરણ્યા કરીને ભાઈ= તેના આલે રૂપ અલૌકીક= મઈ મહ શાહ દીન
ગરીબ પઈ રહ્યા ગંદર =ગુણગા રૂપી ગુણધાંમ =મોણસ ને મંગાવા આવે
=સમસાણ સભા કોઈ= પાગ ભેલાને પડદો કીધો= આદે તેન અંતે કોઈ=
મુરખ લોક ભરમ ભાજાણો= આગળ આળંબા મોણગ =સાવજ સવાઈ
સમરથ આપે પુરુષ પુરાણ= મોંઈ મોંઈ હાવા માડ્યા મુરખ સભા
ગઈ= આળ વાના તો પડદે પડીયા= મુગામાં પાંવીઈ= તેના આલે
સરીફ સવાઈ= નર રૂપા અવતરે= અલ ફજાર રૂ આપે જેને= સમજીને
સાચા પાર= જુવો ભાઈ સારી મુની વર મહરા= તમે પરગટ રૂપ ના લીગા=
સુનતે સાકર રસ જેવો= જાણ વાચારો જીગ= નાનતજ નર મુરાને કાજે=
પરગટ મુડ મુડાવાં= તેને ખોરી કાઢો વીરા= તેમારે ભીનાં આવાં=
રૂવેસ પાક અમારો નઈ= હાથ કયો સુણાવાં= પારખ્યા કોઈ મુગલ
ના પડીતા સુને મન સુલાવો= સંવત અઢાર વિવેજો નવા આવણ
સુદ વાડગ સાત મને સનાવા રલગાયે= વેદેવાત નખાણ= આગમ
નાગમ પાયા આળ આવી= ધંધુકા રખા જુવો= આળે આળે કરે સતગુ
શાહ= રુન માંઈ કાઈ રુવો= કળજુગ સુધી પરગટ આવી=
તો રુ મઈ મહ શાહ શાહી ખુદ જુવો વાચારો મારા ભાઈ મારા સમજ
કરો મન સોંધી= લાગો ઈમાંમ સરીફ સવાઈ આલે લાગ્યા
વેદ અમ વિનાના હોયે= જાવન પાર ગયા= સમપુણ
સંપુરણ

શ્રી સતગોર સહદેવ વાચા જંજરી લખી છે:

સુલતાન સહદેવ ફકીર દીન: દુરાજ પીર: સુલતાન
સહદેવ: મહમદ ફકીર દીન: બુજરક પીર: દાઉદ
નજરઅલી: દીલક જુવરીયા: ગુજનીક પંથ: માટુ
લુતાન ફરુ સંગ્રામ: મહમદ પીર: તુરીક ઉઠકર
ગયે: ગયે સવાલાખ જંજરી તોડતા આવે: બાંધુ
બાંધુ ચાર દેવ ઉતર કા બાંધુ: ચાર દેવ દખીણ
કા બાંધુ: ચાર દેવ પૂર્વ કા બાંધુ: ચાર દેવ પશ્ચમ
કા બાંધુ: દશો દીશા કા દેવ બાંધુ: ચોસઠ લાખ
દેવી બાંધુ: કાળકા બાંધુ: કંકાલીયા બાંધુ:
જળ નાંગણ બાંધુ: આકાશ કી અપછરા બાંધુ:
પાતાળ કી ફનર ચોની બાંધુ: બ્રહ્માકી બેટી બાંધુ:
ઇંદ્રકી પુત્રી બાંધુ: દાકણી જપમાતા બાંધુ: ચાચરી
ચોજી બાંધુ: કાલીકા બાંધુ: કંકાલીયા બાંધુ: ઇંદ્ર
કી અપછરા બાંધુ: નરકી દીપાળી બાંધુ:
ચોરાસી ચયરા બાંધુ: મંગળા દેવી કી બેચરુર
બાંધુ: દશ નાથાનો ચાવડા બાંધુ: કોડેલા વીર
બાંધુ: શ્યામ વીર બાંધુ: જોધા વીર બાંધુ:
ગઢ કા બાદશા વીર બાંધુ: ઉડતા વીર બાંધુ

છોડતા વીર બાંધું: ગડતા વીર બાંધુ: ચાલતાવીર
બાંધુ: દશ દીશાના વીર બાંધુ: દેખતાંકી દ્રષ્ટી
બાંધુ: મારતાંના હાથ બાંધુ: ચાલતાંના પાઉં બાંધુ
ચોંખા બાંધુ: આડા ચાખા બાંધુ: પ્રથમ મસાણ
બાંધું: પાકીયા મસાણ બાંધુ: બળતા મસાણ બાંધુ:
બોલતા મસાણ બાંધુ: દુશતા મસાણ બાંધું:
દસ દીશાના મસાણ બાંધુ: મસાણીયા બાંધુ:
શીમ બાંધુ: છળ બાંધુ: છળ ભેદ બાંધુ: પંચશી
બાંધુ: ચડોસી બાંધુ: પડોશી બાંધુ: રાજ
બાંધુ: પ્રજા બાંધુ: વાઘ બાંધુ: શિયાળ બાંધુ
જોગીંગ બાંધુ: રખારીયા વીર બાંધુ: બારસીંગા
વીર બાંધુ: કાંગ ચાળ વીર બાંધુ: દરમંતા વીર
બાંધુ: ભેરવ બાંધુ: કાળ ભેરવ બાંધુ: રગતીયા
ભેરવ બાંધુ: છપ્પન ભેરવ બાંધુ: ગડતાવીર
ગડતા
બાંધુ: રગતીયા વીર બાંધુ: ભુત બાંધુ: ભુતાવળ
બાંધુ: ડાકણ બાંધુ: શાકણ બાંધુ: શીકોતર
બાંધુ: નજર બાંધુ: નજર ભાવ બાંધુ: કામણ બાંધુ

ટામત બાંધ્યુ: દુસ્મન બાંધ્યુ: ફીયા બાંધ્યુ: ફરીયા
બાંધ્યુ: બાદ બાંધ્યુ: મેઘર બાંધ્યુ: અંતર બાંધ્યુ:
લગામ બાંધ્યુ: બાદ બાંધ્યુ: પાટ બાંધ્યુ: ઘાટ બાંધ્યુ
ઘાટ બાંધ્યુ: ઘર બાંધ્યુ: ફરોગંગ બાંધ્યુ: સરગની
બાંધ્યુ: પાંઅલ બાંધ્યુ: નદી નાળા બાંધ્યુ: જલપરીયાં
બાંધ્યુ: સ્થલ પરીયાં બાંધ્યુ: આભ પરિયાં બાંધ્યુ:
સાત [illegible] પરીયાં બાંધ્યુ: સવાલાખ પેંગમ્બર,
તમામ બાંધ્યુ અને લાખનં ચોવીસ હજાર પેંગમ્બર
ના દુસ્મન બાંધ્યુ: મેરા બાંધ્યા છુટતો બાબા આદમ
સફી ફી અલ્લાહ: કુલવાલા [illegible]: દદ આલ્લાહો
સાદ વલી મીયા! ઓલાદ અલીની ઓલાદે: કુલ [illegible]
અવે! કુલ બાલા અવે કુલ હકમત આવે: સુલતાન
સદ્રુદ્દીન! મહંમદ [illegible] દીન! [illegible] = કુલ
[illegible]! સીતાર (સાદ) હજાર બાલા બાંધ્યુ: નવ
કુલ બાલા છુટે! નવ કુલ બાલા છુટે: [illegible]
બાબા આદમ સફી ફી અલ્લાહ: [illegible]
નીરમલા! [illegible] વીર: પંજાબ [illegible]
[illegible]! વીર [illegible] શરીર: [illegible]
[illegible]! [illegible] લાગે તેને લાગે સીતા [illegible]

વાર : કુજ બાજા ગાવ હુકમ નબોતો શલામત.

શ્રી મહંમદ શાહના :

શ્રી સતગોર સહેદેવ વાચો = શ્રી જુદરદીન

જાવાનું મહેરાજ નામું. લખ્યું છે.

જાસમોલાહ હીર રહેમાન નર રહીમ કાયમ હુકમમાં
હી
આવા હીવા = ધરમી લોકતો કરે વધાવા = આ લહુસેનીતો

ચાલી આવી. = અલીની સગાઈ તો મોરા જાનજ ભાઈ. = અલી

નામેતો આવા ડીરતાર = નવે ખંડતો હુવા પુકાર. આરાહ

વરણની પુરે આસા = મનજા પંજાની પાળે વાચા = માહે

માંહે વેર કરે હીહાસા = હાર પામે તે મુકેની સાસા = આંચલી

કહે જાકરસાહાસવાજી. = આંચલી = હાર પામે તે નસચરીધ

ઓરે = તેની એવી હાજરે = તેનાં પુન વાળીયાંરે = કહે છે.

તમને નાથરે. = આંચલી. = નવા પા‍દ સાહેને નવા જમના =

નવા વેદને નવી વાણી. નવી મતને નવીભાત = નવારંગ

ને નવા ઢંગ - નવા પાથરણાંને નવી ગાદી - નવી ચાલને

નવી માળા - મંહમદ મેદીના વારાસાર - નવા ભોમા

ને નવા પાદસાહા - નવા નવાઈ હાવરે મણો - ગાફલ

લોક તને સાચુ પેર મોણો - કહે જાકરસા સવાજી. = આંચલી

ગાફલ રહાતે ભુલી પારે - તેની જુવોને પેરરે - પસતાવા

પડસે અતી ઘણારે - કોઈ નહી આલે હાથરે - આંચલી આવ

ત્યારે મહેરાજે આલા - જુદ્દીન નામે કીલાયા - જંડા સાહેબને
જડી જોતાં - દુનિયાં દેખે સૈયદ જાતાં - ધરમી પેજેરે ખુદરત
જાતો - ફરમાંન આવ્યાંરે ખુદનારે ભાઈ - જુદરદીનનો ભેલી
સગાઈ - આલીમ કુરસી જારેર પુરી કીધી - ત્યારે સ્વર્ગ
ની ચઢી પાઘી - ચોઢી આવીરે સંવત સદી - કરે જાકરસા
સવાઈજી .૨ આંચલી - સંવત ચરાડ એકાશીમાં વાધીયારે -
મહેરાજના આવાજ વાજરે - હજરા એલતારે આવી આરે -
ખુદ કરે ફરમાંન રે - આંચલી - મહેવદને સાતમે કરીયે -
જુધ તારીખ એકવીસની કહીયે - તે દીન આવા ચલારે
મહેરાજે ભાઈ - પચાસે તો આદમી મોડા વાલા તે દીન
આવા હજરાઈલ ભાઈ ખડોલ ગામમાંથી થઈ નવાઈ -
સાતો સાતમાં થઈ વધાઈ - પહેલે અરસ માંને પહોચા સોહી -
તેની રચના ભારે હોઈ - પહેલા તખાકમાં કોણી સગાઈ - કહે
જાકર સાહા સવાઈજી - આંચલી - તેમાં દુરાન ફીરસ્તો
જોલો ભાઈ - રેસનાઈ કરોને થઈ નવાઈ - આજર ક્રમાંના
ના સરદાર આવા - ફીરસ્તા ઉંડા જેકર જોડી - દરસ્યા

કુદરતી નજરો ફેર - પહેલા અરસાંનની રચના જોઈ -
સોના જેવો બનાયો લાઈ - તે અરસાંનનું નામ તો લારે
કહીએ - રફીલ નામે તેનો લહીએ કહેબા કરસાહા સવાઈજી -
સાંચલા - જબરાઈલ સાથે ચાલી આરે. એવા મહેરુ થાયરે -
મહેકાઈલ તારે આવી આરે - કીધી કુનસો પાચરે - સાંચલી -
મુરબી ફીરસ્તો તેનો કહીએ - ઈસ્માઈલનો બુજરગ કહીએ.
તેની ઓયમા બારે રે બઈએ - એ તાં તો સારા અરસાંન એથા -
નજરે આપી ફીરસ્તા સારા - સાતે ૨ હજાર ફીરસ્તાનાંનમ -
તે તો કરે છે. ખુદાના ભય - નીમાજ કરેછે. સરવે
સજ્યા - ફીસ વાણી એવી રે બોલા - ખુદ આવાહવે
બોલાં તાવાં ~~મમાં~~ - કહે બાકરસાહા ~~રે બોલા - ખુદ આધા~~
હવે સવાઈજી = સાંચલી - ફીરસ્તા સરવે ઉભા થયારે -
પાદ સાટી કીધી સંભાભરે - બાવા બુદરદીન બોલીયારે -
કલમો = ઉકહો અબ આજરે > સાંચલી કહેલા રે લાહા ઈલાલાહા
કહીએ - મહમદ મેંદી અલીઅલા કહીએ - એ સા કલમા તમે
સબો બોલો - તબ ફીરસ્તા રાબ કહેણે લાગે - કાઈયા.
મહમદ મેદી દુનીયામાં આગે - ત્યારે આ પેરે બોલા
થાઈ - નબીકા જમાના અબધુરા હુવા - મેંદીકા જમાના
અબ ફાજર કીધા - દુનીયાં લોક અબ બાપે ગેગાતો - અલીના
વારારે - જાહેર કીધા કહે ~~બા~~ કર સાહા સવાઈજી - સાંચલી -
બા

અસાનકું તન જઆવી આરે - મહેર કરે યકીનરે -
અરાઢ વરણમાં ફનસેરે - માઈ મોઈ થયરે = આંચલી =
ત્યાંથી આલા બીબ જૂલ ગયા - તે બાળક મેહને પેખા -
બાળક આગજ જહોત જહોતરી - દુઃખડાં પડે છે ત્યાં
તો ગેઈ દુઃખ ભારે બોલારે - આ ચે વાંણી - તમને કહું છું રે
આગલની કમાઈ - કેવી કરણી કીધી રે ભાઈ - આવડાં દુઃખડાં
કમરે ભાઈ - ફીરસ્તા બોલાર તારે - ગુરસદ કેરા માલરે
બાધા - કહે બાકર શાહ સવાઈજ = આંચલી = પીરશાંણી
ધારી ખરા કરીરે - તેના કામ દારરે - સતગોર કહે છે - સાત
કરીરે - બે રાજા વહેવારરે - આંચલી - તે સીર ચમકડે વો
વાત કેટલાંક લોકો ફલકથી ટાંગા - તે શીર ચમકતો એવા
લાગા - ફીરસ્તો તો ઉભાભાઈ - તેનો દુખડાં તો કેવાં હોય -
સરીર ઉકળેરે તેનું સોય - તેવાં કુંડાં ભરી ભરી લાવે - તેનો લઈને
ત્યાં તો પાવે = તેના મોમાં કાળારે હોય - એવડી તકસીર
તેને સોય - કહે બાકર સાહા સવાઈજ = આંચલી - આજ મીઠાં
સરવનેરે - પછી કહેસે શરીરરે - માંડાદેનમાં તેં ભણ સેરે -
પુરી એંસે પ્રિત રે - આંચલી - ત્યાંથી આલા બીબ જુલ ગયા.
તેતો લોકોને કેવા સંતાપ - તોડા બાઝીરે જાલા કારીકી - તેવે
લઈને લઈને દીધા દાગી - જુદી જુદી પોકારે ભાઈ - બાવા ગુલ્ફ્રીન

49

બોલ્યા સોદી - આવડાં કુજડાં એ કેમ પામ્યા - આવા જબરાઈલ
કહેવા થયા - તેણે મુબારક જી નાંદાડીધી - ત્યારે શીરપર
એમણે લીધી - કહે બાકરશાહા સવાઈજી = આંચલી - નાંદા
લૂડી પાપણીરે - નાંદા બારે જાગરે કોઈ કોઈની નાંદાનથ
કરોરે જે કરી તો થાશે સંતાપોરે - આંચલી - વળી પાછા
બાગ માંહે જોયા - તે તો જંગલમાં અવનપીબાતો - રોવું
એક ઓરતનું દીઠું તેને ઘાંટે અગર જું મોઠું - મોહુ ઘાંટેને ઘમ
થાયો મારે - ઓરતો ત્રાહે ત્રાહે પોકારે - ત્યાં તો જે યું જુદરદીને
જેણી આવડાં દુજડાંરે કમ કરી સાંજી - ઓને ગુનારે કેરા
થયા - ત્યારે જબરાઈલ મુજથી ઓચરીયા - કહે બાકરસાહા
સવાઈજી - આંચલી - એ ઓરતે દૂધ પીલાયાંરે - દૂધના બાવક
સોદીરે - ઘણીથીઘાંનાં પાબાંરે - ત્યારે દુજડાં લીધાં
સરીરરે = આંચલી - તમારા કંથની રજલીયો - ત્યારે દૂધને
દૂધ પાયાવી - રજ હોવેરે કંથકેરી - ત્યારે દૂધ પીલાવો નારી -
જ્યારે કંથ કેરો રજ વવ હોય - તેસીર દુજડાં આવડાં સાથે -
બાળ ઓરતો તો જે ઈ બાઈ - તેસીર અમજનો કેવાબાઈ -
મુજડાં સારાં એ આળકર બરીયાં - દુરગંધ ને ખીણ કરવારે ?
કહે બાકરશાહા સવાઈજી = આંચલી - અમણો જના ફરસ્તા
ઉ બાથાઅરે - તેને મારે મારરે - મુજડાં તેના ગુરણ કરેરે =

નપાલે કહાડે જીલ રે = આંચલા = ત્યારે બાવા બુદરદીન બોલા =
એ ઓરતે સાગુના કીધા - આવકુંડાં દંડ તેને કેમ દીધા = તારે
જબરાઈલ બોલા ભાઈ - એ ઓરતે સારી કરી કમાઈ = એક
વચનમાં ગઈ સમાઈ - કંથ સાંભી બોલી વાણી = ભુંડું બોલારે
મેઈ ભણી = કંથ બોલેરે નહી પરમાંણી - ત્યારે એવડી તકસીર
દીધી મંણી - કઈ બાકરસાહા સવાઈજી = આંચલા = તે સતી દીસે
સતી ઘણી રે = મે નીરમળ કરસો મન રે - નુરાંણી સભી રાજસે
જેહરે = તો સફળ થાસે અવતાર રે = આંચલી = [illegible] =
નારી = એમ કહીએ સાચા સાથી = તમારા કંથની આગના પાળો -
તારે ભીસતે મોકલાવો = દુનીયામાં એણે કમાઈ - ઘણી
ધણીયાંની એક મન મંણે - હુમ કોઈના રાખે પરમાંણી = ત્યારે
વૈકુંઠ તો લેસે ભણી - નહીં તો ભીસતમાં તો રહેસે નારી -
રોધે મારગે રહેસે જાઈ - કઈ બાકર સાહા સવાઈજી = આંચલી
વળની ત્યાંથી ચાલીયા રે - બે ચા બહુ બહુ જંગલ રે - મેતાં મેતાં
જોઈ વળા રે - એક દીઠો ગેહેલો મારગ રે - આંચલી - તેનો મેરગ
કેવા કહીએ - દુનીયાંની સફા એતો તેમાં લહીએ - તે મારગની પાંખ
ઉગમણી પોથી - હુંજ પાંખ આંથમણી પોથા - મારગનું ગુસાગ
લાલજ કહીએ - તેતો મરઘતો અનોયમ લહીએ - તેતો
મરઘતો બંદગી કરતો - સોયતે સોપતે જુદ ને મુખે, કપતો
તેતો મારગની પાંખતો કહીએ - તે પાંખનો અવાજ દુનીયામાં
લેવે - કહે બાકરસાહ સવાઈજી = આંચલી - એ અવાજ

સાંભળો તે દુનીયાં ઉસ કેરા મરઘરે - ત્યારે તેજ દેણી કરેરે -
મુજથી બોલે વેણરે - આંચલી - વજતો ~~થા~~ થતા રેલુલ
નહી - જુદની જેદગી ત્યારે હરે સોહી - તમે દુનીયાં લાઠો
લાઈ - વજતો ચાલીને ગાઈસ ગાઈ - પાંચે તનની માયા
સાજી - તે તો મુનીવરે કંઈ નવહાજી પાંચે તનની માયા
કરસે - તો તો ઘરમી સુજ સુરદેસે - પાંચે તનને જે આરાધે -
તે ના ઘડો તેરસો સરગે સાધારે - કહે બાકરસાહ સવાઈજી -

આંચલી - પાંચે તનની માયા જે કરેરે - તેનાં ફળ અપારરે -
એકમને જે કરેરે - તેના કહુ વીચાર રે - આંચલી - માહા
વીસ્નુ ~~અ~~ તો અતી કહીએ - જયોત તેજ તોએ મુળજ લાહોએ -
નબી સાહેબતો બ્રહ્મા સોહી - હસન અલીતો શીવ અવતાર -
હુસેન અલી તો વીસ્નુ કીરતાર - શક્તિ તો બીબી ફાતમાં સાથ -
એ પંચેતન માં કોઈ નહી બાકી - એ પંચેતન ની માયા કરસે -
માયા કરીને સરહો ધરસે - એ પાંચે તન ને નમી સામાઈ - કહે
બાકરસાહ સવાઈરે - આંચલી - એ પાંચે તનને વીનવેરે -
એમાં કોઈ બેના સમે બાજરે - બાજ સમે બાજી કરીરે -
તેને વૈકુંઠ દુંજરે - આંચલી - ~~તેનો મરસો~~ ત્યાંથી ચાલ્યા
ગુરુ રહીમ બાપા - એક દરીઆ કીનારે આવ્યા - ત્યાં તો બેઠાં
પલાંઠી વાળી - બાવા બોલ્યારે - મુજથી વાંણી - એ દરીયારે -
કેસા પાણી - ઈસકી કહો વાતુક એઘાણી - ત્યારે જલસાઈલ
બોલ્યા વાણી - એતો દરીયા મહેરબાન કહીએ - કુલ આલમનો

જાવ તો એ પાણીથી કરીએ - સુહરી કીધા આ દરીયા થાકી કહે
બાકર સાહી સવાઈજ - આંચલી જબરંતુ જે થાશે - એ
દરીયાની છાપરે - અરસના પેદાસએ થકીરે - એ દરીયા બારે
નીરરે - આંચલી - ત્યાંથી જાવા જુહરહીન સધાયા - જબરાઈલ
ને કાઈલ સાથે લીધા - આલા આલા બહુરે આલા - પાંચસો વર -
સનીવાટે સધાયા - બીજે આસમાને ત્યાં તો પોતા આસ્માને
જઈ પોતા ભાઈ - ત્યાં તો જુવે તો થઈ વધાઈ - દરવાજ બંધ
દીઠા - દરવાજે ઠોકો જબરાઈલ ભાઈ - ત્યારે અંદરથી બોલ્યા
ભાઈ - કહે બાકર સાહી સવાઈજ - આંચલી - તમે કોણ-
આવી આવી આરે - કહો તમારાં નામ રે - ત્યારે જબરાઈલ બોલી
ઉઠરે - એ આવા ઘણી પ્રીતના ઘરે - આંચલી - ત્યારે ફીરસ્તો
દરવાજે ખોલે - ને ઘણાં ઝબકાવાં - ત્યાં તો દીઠો રે - એક
ફીરસ્તો - તે તો મોટા ગંભીર કહીએ - તેનું નામ દરદાઈલ ભણી-
એ તેની મારફતે જાજ કહીએ - સાતેર રમ કરી ફીરસ્તા લઈને -
દરદાઈલના હુકમમાં કહીએ - સરવે એ ઊંઠાને કુરનસો કીધી -
કહે બાકરસાહી સવાઈજ - આંચલી - જબરાઈલને બાનવે રે -
ફીરસ્તા સરવે સાથરે - રમ હૈરરે ને કયુ આવાયારે - તેની કહો
આવે બાતરે - આંચલી ત્યારે જબરાઈલ વાણીરે બોલ્યા - અરસની
વાંહાણ તો હાવે હોઈલાં - મેરાજ આવે અલીના નામ - હોવસ
થાછે. ઉપડે ભંભા - મરત લોકમાં થાએ ગમબાર સહીનાં નોથે
બરહ પાવાં - ઓથા જમાના નોપુરા નુરઆ - મહંમદ મેહીનાવારા
હુવા - નીરંજન શાએ આપ હોરતીર - જમાનાં પુરારે હુવા ફીદાયા

કહે બાકર સાહા સવાઈજી = આંચલી - જબરાઈલ બાંણીકયેરે -
સરવેન ફેસેતો સરે - સીદી જ્યારે પુરી થઈ રે - આવાતમારે
ફુરરે = આંચલી = ત્યાંથી મેયુરે પાછું વાળી - એક ફીરસ્તો
જોયો ની હાલી - તે ફીરસ્તાનાં મુસ્તાગ કહીએ - સીતેર હજાર
માથાં સહીત - એક એક માથે મુખડાં કહીએ - હજાર હજાર
એક માથે લાગીએ તે ફીરસ્તાનું નામ રેકહીએ - કાસમ
ફીરસ્તો તેનો લાગીએ તેનો જંદગી પુરી કરતો - સાહતે
સાહતે પુદને જપતો કહે બાકરસાહા સવાઈજી. = આંચલી =
જંદગી તેજે આદરી રે - કહે કરે સહુ ઈબલજકુ રે - પુદમહેર
બાંન નમ થકો રે - સોનાયા લાખ હારરે = આંચલી = તેનો
ફીરસ્તો કામદાર - પંજી પંખે ફેંકવછે સાર - તેને ખાવાને તે
ખાવા રજક રોટી તેને આયેને સમારા - જો એક લાખ જેસા
હાથ - તેસા પો થા ડેરે - તેને લાઈ = વીસકુ મિાગ્ય જે સાબવા
યા - બાનકુ અદકા કુ છનજડી યા = એસા પોઆડે રેની તે હાલ -
વાંધી પડે તો એ જરાજી - કહે બાકર સાહા સવાઈજી = આંચલી =
વાંધા પડે કુની થાપારારે - કુનાયા લો થા હોયરે નુર જકરાં કેમ
કરે - નુર ભીથા કેમ ત્યાંથી સધારા બાવા જુદરહીત - પલટાઈ રે -
= આંચલી = જબરાઈલ મહેકાઈલ દોનુ સાથી - એ ત્રણે જણમાં
કોઈ નહી કીયા - ત્રીજે યસમાંને પોતે જ્યારે - પાયસો
પેસના ની પરસની વાટ તમને જોતો માં ફરતા કેવારે - એના
દરવાજે ઝાકીને ઘરતા સમોતા - ત્યારે બાલા ફીરસ્તા લાઈ =
તેમે કોણ રે - આવા સોઈ = કહો તમારાં નામ રે ભાઈ - કહે
બાકરસાહા સવાઈજી = આંચલી = જબરાઈલ મહેકાઈલ - આવી

આરે ભેમાંનાં આવ્યા મેરવાંનરે - રચના ભેવા સાંચરારે -
ખુદ આવ્યા
જમાંના આવ્યા પુરારે = સાયલો ૨ ત્યારે દરવાજે ખોલો રે ભાઈ ૨
ખોલો દરવાજેન અંદર આલો ૨ ત્યાં ના ફીરસ્તાને ભેવા લાગ્યા
ફીરસ્તો ઉઠી ને તાજમ કીધા ૨ ત્યારે બોલા સહીજ સવાઈ ૨
આ તો ફીરસ્તો કેવા કહોએ ૨ ઈ સાપેગંબર ને તાબુકે લઈએ -
ત્યારે સહીજ બોલા ભાઈ ઈસા નબીના જમાના પહેલા
એ લોકા આ જમાંના છે લા ૨ કહે બાકર સારા સવાઈજી -
સાયલો ૨ પહેલા જમાંનાના થે નબીરે ઉમતીની ઉમત કો
તારેરે - તેનાં કહ્યાં નવકરાંરે - ત્યારે પડીયા પુરરે -
સાયલો ૨ ઈસા નબી જ્યારે આદેરે આવ્યા ત્યારે દીલમાં
દુખડાંરે આવ્યા - આજ આગેવાન અમે કહેવાય ૨ અમારાં
ધરમી કરાં નહીંકરે - ત્યારે દુખડાં સીર પરપડે - ઉમત
અમારી રે ભાર નહીં ઝીલે - ભેરાંન થઈને નાઠારે ફરસે - એની
દુખડાં અમસીર રહેસે - એવા દીલમાં કરે મનુસુબા -
મનસુબા કરતાં અવાજ આવ્યા ૨ કહે બાકર સાહા સવાઈજી રે -
સાયલો = ધાંમ સરૂપે બોલીયારે - હુકમઈ હજુરરે - ઝાહીરો
પરવશોરે - ચોથે કીકરો આશરે ૨ સાયલો - ત્યાંથી આવ્યા
જુદરતીન આવ્યા - ચોથા અરામાંને નીકરે રજવાવ્યા - તે
અસમાનની વાટરે કહીએ - પાંચસે વરસની રાહનો વાટો ચાલતા
સ્માં
ચાલતા પોતા ભાઈ - જબરાઈલ મહે કાઈલ સાથે સાધારા - ચોથે
અસ્માને પોતાભાઈ - તા તો જઈ દરવાજો ઠોકો - ફીરસ્તો
અંદર બોલી ઉઠા - તીમે કોણ આવારે ભાઈ - કહે બાકર સાહા

સવાઈજરે = સાંયળી = તારે જબરાઈલ બોલીયારે -
દુનીયાંના આવા ટીવરે - મહમદ નો નીશાલ થાયાયારે -
ઉતપતી એ શરવે રે - સાંયળી = દરવા એ ખોલોરે નારેબાઈ
ખોલો દરવાજે નેચે દરગયા - નજર કરી તો એક કુરસી
દીઠી ને કુરસી ઉપર એક ફીરસ્તો બેઠો - ને ફીરસ્તે આપી
સલાંમ કીધી - તે ફીરસ્તો કેવો કરીયે - તેનાં પંજા બે
હાથના જાણી જે - એક હાથ ઉગમણો પરીએ - દુજે
હાથ આથમણો સોધો - દુજા પાંઉ કેવા કરીએ - કઈ
બાકર સાહા સવાઈરે = સાંયળી - અસમાન જમી જુસ
હીરે - દો કલમ વચે હોયરે - તખતી સાખી દર સાદીયેરેર
તેનાં નખો સા જબરે = સાંયળી = ત્યારે બાવા જુદરદીન
બોલા - આ ફીરસ્તો કોને પાવા - એને તાલુક બોને
કહીએ - ત્યારે જબરાઈલ બોલા સહી - ઈજરાઈલ
ફીરસ્તો એને હવાલે - જેને જેવી અદલ બાંધી - અદકી
ઓછી કોઈ એના સાંધી - અદલ આવે ત્યારે લાવે
બાંધી - તે ફીરસ્તાએ કહીએ - એજ નલ આધું પાંછુ
નવલાઈ એકે બાકર સાહા સવાઈજ - = સાંયળી = ત્યાર
બાવા જુદરદીન બોલીયારે - એ અમસીર આવી ઘાતરે અમારી
બખત આવી ઓરે હાવે અમે થયા ઉદાસરે - સાંયળી =
ત્યારે બાવાએ વાણી બોલા મેરે ભાઈ સબ ક હોસમારા
અવલ - તમારું થાપના થાયે - ઈસ જગસે બને ઉઠીએ -
સોહીએ તમ સાથ્યા બોલા - ત્યારે ફીરસ્તો ગુપથી બોલા
એક પાર ઉઠી તો ખાખ લેવાનાઈ - આદમ પેગાંબર

હુકરવા સો હી - હુજવારે હુકમ હુઆવા - આદમનો જવ લેવા

સો હી કહે પાકરસાહા સવાઈજ = ઓચલી = ઓજવાર ઉઠીયોરે -

મુસાને કીધા કબરે - ઓપે ફેરે અપ ઉઠ ભેરે - તે કહેતાં

આવે લાજરે = ઓચલી = ત્યારે બાવા ગુદરદીન બોલા ર્અ

બાતોની અબ કહાડો તોડો = લાજ છોડીને બોલજ દીજે -

હુકમ ખુદા કાયે દમં કુ ડીજે = સાચા બોલો અબમેરે લાઈ -

ત્યારે ફીરસ્તો બોલો બેઈ તિમશીર આચા ચે પાકાનુરસાહ -

અબ જમાંનાના દબીબ સાહો - નબીના રપયાપા તમેદોઈ -

મેદેરાજ મુબારક તમ સરદો ઈયા - કહે પાકરસાહા સવાઈજર

ઓચલી - ત્યારે બાવા ગુદરદીન બોલીયારે - તેની દમને

કહો વાતરે - બીવલે વાકઈ તરેરે - સા થા બોલોવેગરે -

ઓચલી ત્યારે ફીરસ્તા વાંભારે બોલા - અમે આવું તમારે

ફુવારે - કેરા તમકુ લેભે નુરાં - નુરદેરા અનુર મહુરાં -

ઉરાકુ લેભે જઉ ફુલડીધાપો - બદન કુછ નહીએ ઉદાસા -

જેરા બચનાંમાં સુરસાદલા - કેરા દહાડો દોગે ભમા - કહે

પાકરસાહા સવાઈજ = ઓચલી = એસા તમકુ ઉઠાપુરે - દરદ

નહી ભગારરે - તારે પાકજ બોલીયારે - અમારા ઘરમાં કેરાજવરે -

ઓચલી - તીવો જવ કેતરે દ લેસો - તેના વીચાર દાવે દમનો

કહેસો - ત્યારે ફીરસ્તા બોલા વાંણી - તમારા ઘરમાં કહુંચો

ઘાંણી - તેના જીવનો સપનાઈથી લેવા - જેણે જેવી કમાઈ કીધી -

તેનો ગોયો મુસ્લીમ વાતી - કુવાંની લેવાએ કંચણો સાર નારે
ભાવા જુદરદીન બોલા - એવાશતે અમને તાં ગો - કહે બાકુરસાહ
સવાઈ જા = સાંચલી - ઉમતદમારીબદી જમેરે = અમારા પેર તેનેથાયરે ૨
તેની પેર અમને કરોરે - તે દુખ વેદુ સરારે -

realpatidar.com

realpatidar.com

૫૨

શ્રી સતગોર સાહેબો પાશા શ્રી જાબુની દપા નજોહે

નાદે અલી મઝુર મુઝહરલ અજાએજ તજદહુ અવનલ્કે ફીનવાએજ
કુલ હમાન વેગ હમીન ઓસેજ અલી જે નબુવતકે યા મહમદ જે
વિલાયતકે યા અલા યા આલી યા અલી અલાઈલ અલા સઈદલ
અલાઝુલ ફીકાર અલાહદી યાસ્ફી યાગ્ફી યા મગુ યા જગુ
યા સેગુ યા આસાતજનુ યા સોગ્તાનજગુ યા અમારલ
મોમની યા આલી ઝુલફીકાર યા ઝુન જલીલ યા જલજલાલો
યા રજજલાલ યા નાસરે યા આલા જગુ યા અલાને આલી યા
ઈઝત મુઝ્ઝુજ આલી ઝુદાવંત તગે હગાગુણ કરહમો જનો હજપાતેઈ
સુભાનુકે તાલાઉલ રજાઅરસૂનો અજમ સુભાનુકે તાલાઉલ રજીઆન
આલમીન સુભાનુકે તાલાઉલ લકશાઈઉહશો સુભાનુકે તાલાઉલ
જજરાબુ નપકજોર સુભાનુકે તાલાઉલ જુલદુન આઈરી સુભાનુકે
તાલાઉલ મુશાપર સુભાનુકે તાલાઉલ મુશાપર સાહક સુભાનુકે તાલા
ઉલ ઈશીલા કશીલા સુભાનુકે તાલાઉલ બાએહલમજહા સુભાનુકે તાલાઉ
વાસરઉલા લાતુક સુભાનુકે તાલાઉલ આલા જલીલા કજીર સુભાનુકે
તાલાઉલ કુસલા વાએ દુહ સુભાનુકે તાલાઉલ ઈમપાનમશીહુરા સુભાનુકે
તાલાઉલ કેલીઈલા જાતેન જાઈરા સુભાનુકે તાલાઉલ કેરૂલા કાઈરો
સુભાનુકે તાલાઉલ અજ મસ્તારો સુભાનુકે તાલાઉલ કરદ અસ્નાદુ
સુભાનુકે તાલાઉલ જકીલલક ફોઅન સુભાનુકે તાલાઉલ ઈકમ
આલા કરીમ સુભાનુકે તાલાઉલ માએકીસ આલા કરીમ સુભાનુ
કે તાલાઉલ માત અલુલઈક સુભાનુકે તાલાઉલ જાએ સુલપાએ
રસુલા સુભાનુકે તાલાઉલ જાઈકીનાદ ઈમામ સુભાનુકે તાલાઉલ
ગરાજ આલા મજીદ સુભાનુકે તાલાઉલ મનફી હલમેજ અજ
સુભાનુકે તાલાઉલ ગુનાંનઉલા સુભાનુકે તાલાઉલ રાજકરઉઈ
સુભાનુકે તાલાઉલ ઈજુ તાજાને મેરૂશાન સુભાનુકે તાલાઉલ ઈજાજુલ
સુભાનુકે તાલાઉલ સુલપાનો સુભાનુકે તાલાઉલ પાએકીતીલા સુલ
સુભાનુકે તાલાઉલ કહશાનમકહરા સુભાનુકે તાલાઉલ ઈલતા મુઝજના

સુભાનકે તાલાઉલ કીબ્રાદુર આલાકુમ સુભાંનકે તાલાઉલ
અલાઝામલા કરીમ સુભાંનકે તાલાઉલ અંતાનુ અરજા સુભાંનકે
તાલાઉલ વાએ જમીલા રફીઆ સુભાંનકે તાલાઉલ: ફજાર ઉસામલ
આલા સુભાનકે તાલાઉલ: સંદકુલ અહલ સુભાંનકે તાલાઉલ
વકીલ બેઆરા તોફીન સુભાનકે તાલાઉલ વદૂલા જકીલા સુભાનુ
કે તાલાઉલ લફાવે અરતા ફીન સુભાનકે તાલાઉલ ખલીઉલબ સાર
સુભાનકે તાલાઉલ સાઉલા જસીઆરા સુભાંનકે તાલાઉલ
રાઉકુલા આલમ સુભાનકે તાલાઉલ મઝુરલા લાશ્કજ સુભાંનકે
તાલાઉલ મફારૂ મન મનસુબાએ સુભાનકે તાલાઉલ ફલાજુલા
ફમીદ: સુભાનકે તાલાઉલ મજુદાલાઉલમફીદા સુભાનકે તાલાઉલ
તાજીજુલા વાફજુ સુભાંનકે તાલાઉલ જાએઉલ ફદલીના સુભાંનકે
તાલાઉલ જાએઉલબ સાર આલા સુભાનકે તાલાઉલ જાએ
રલફ અંતરના સુભાંનકે તાલાઉલ જાઉલામાત અજુઅના સુભાંનકે
તાલાઉલ જાએરસંના લુણીના સુભાંનકે તાલાઉલ જરફજા તાફેસં
સુભાનકે તાલાઉલ આએઉતા અરફંના સુભાનકે તાલાઉલ વસાયા
કરીમ સુભાંનકે તાલાઉલ વેરહુકુલ સારાક સુભાનકે તાલાઉલ:
વતાફ ફેમદ લુકા વાલમ ઈયાલુકુલકીરી ફુએજાજ લફીઆ મનુવાએ
આફુઉતા ઈયા માતરંજદકુલ જરાએ ઉબુકુ અતાફુકલોસીનો ફદફલા
ફુલજાઉલા લાએદ મા ઉફુના ફસેફુલફદરો ફુલજાફેરો લફુલાફલજકુફર
ફલ એ અલાઉવેકુ જરાએ જલફરીમ ફમોનાલ જા અલાફરીઆ
અવતાર જદુમાત સફુગફુર ફસુઆવા ઉસાઈદુ જફીઆ ઈયા
આસાગાદ મનુવાએલા ફુવા અજના અલફુલ કુરાન લાતસફીજાલમ
અજી તો ફુલકીતાજ નવાઈ ઈયા જાફર ફદુદૂર ઈયા ઉલા

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

श्री सतगोर सहेदेव वाचा :- मन समझमणी ७.

जासमीला हीर रहेमान नर रहीम = मुसलमांन मुसे जन मुसे
जीर्ण = १ आपकु मुसा करी = २ = मुसलमान मनमां साच्या होवे
तोवे आपकु मुसाईर भवे = २ = पेहेली डीली मुसलमांनजी = कुमत
न सार्जे हलडी = ३ = कुम इमांन महोर ४ सार्पे = ३ = उरे सब
से है लाजा आये = ४ = मुज सु मुझ इहीना जासे = सग साधा
सत सबुरी सुं जाजे = ५ = कुफरहाली लनना सार्जे = नीलउ
उलमे सु हेजे = ६ = उपर लखीया सो साधा = पीर पीछाणां
जीन सच वींधा = ७ = पीर पीछाणां जोन नीमार्ज करता =
सीर वीना धड जैसा हेजणा = ८ = नबी महेमदकुं आसा
धी जाणेरी = मुसलमान मुजसुं करेगा इयारी = ९ = मुसलमान

સાચ કેડે ના લાગા = નબી બોલે મેરા મન ભાગા = ૧૦ = મુસલમાન
સાયા ઉપર ના રહા રાજી = તો મેહેલમાં દીતી બાજી = ૧૧ =
પીછે હીંદુ કેડે આયા = હીંદુ કોઈ કોઈ સાચા પાયા = ૧૨ = કે તે
હીંદુ કાફર દીસે = કે તે મુસલમાન મજબત રાખે = ૧૩ = હિંદુ દેહેરે
મેં મરે = ફુલ પાતરી ઉસે ચઢાવે = ૧૪ = જો વે દેવળ સાચા હોવે = તો
વે હીંદુ કું ખાવે = ૧૫ = મુસલમાન મસીદમેં મરે = મુજ દેખા બીના
નીમાજ કરતે = ૧૬ = કઈ સહેરમેં મેંમાન આયા = ઘેર ઘણી વાહાં
ના પાયા = ૧૭ = ખાલી ઘેર દેખકર મેહેમાન પસ્તાયા = તેસા
હિંદુ મુસલમાનકે ફેરા ખાયા = ૧૮ = નબી મહંમદકે હુકમ કોલ
આપણી ઉમ્મત ચુણ ચુણ લીતી = ૧૯ = હીંદુ ઓર કા મુસલમાન
= મુજ બાજે જન મુજે સાયા પીછાણ્યાં = ૨૦ = મેં ઉસ દુનીયામેં
રહું = આઈ છે માણક ચુણ ચુણ લેઉં = ૨૧ = જો મેં ખોટા માણક કું
લેઉં = તો કેહેર કયામતકું કા જવાબ દેઉં = ૨૨ = જો મેરી ઉમ્મત
સાચી હોવે = તો વે બંદા મુજ બગર તલબતા રહેવે = ૨૩ = જેસા
મછલી પાણીમાં રહેવે = બાહાર કાઢે તો મરણ દેવે = ૨૪ = એસા બંદા
જે કોઈ મુજ સરણાગત રહેવે = તો વે ઉમ્મત મેરી પાવે = ૨૫ = સુલ
માન સાયા મેરા માને = તો ઉમ્મત મેરી પાવે = ૨૬ = કબીરા રામ
રામ કુધાવે = તો કાવે મુસલમાન ના હોવે = ૨૭ = [illegible]

એડે ગુસાઈ = મુરખ પારના પાવે નાઈ = ૨૮ = વેદ પોરન

વેદ પરમેશ્વર કા સાચા નાવ જ લાવે = ૨૯ = દોનુ મારગ
મેરી રચના = હીંદુ ઓર મુસલમાંના = ૩૦ = દોનુ મારગમે
મે ની સહી નર ડું = જંહા સો માણો મુજે સાચા પાહ
(મહા-મારગ) (ણો)
= ૩૧ = દોનું રાહ મેને ચલાઈ = પણ મુરખ મનમાં માના નાહ =
૩૨ = હિંદુ મુસલમાંન મેને નીપાયા = પણ કોઈના જુજે નાહ
કો તાં = ૩૩ = મેરા નામ કોઈના જુડે = મે જુડે સો મુરમ
નીજ = ૩૪ = મેં રચી ઓર મેં કરુંગાં = મેરા મેં સમ મઉં =
૩૫ = મેરી રાહ જે કોઈ તોડે = ઉનો સરગ ના ચઢાઉં = જીસ જુગ
= ૩૬ =
મેંહે જેસા આયા = ઉસ નાતે જંહા કુ પાયા = ૩૭ = જીમે
દુનિયા સી રહું જુદા = તો મુજે ઉઉકર ડેલે પે જુદા = ૩૮ = કોતાબ
જુબ પોકારમે લાયા = પણ વે રુહલુકર કોઈ નહી પતીયાયા =
૩૯ = જબમે કીતાબ કર તબલબ ભયા = તો યા કલમાં સાચા લાયા =
૪૦ = જબ લાડે કલમેં રુ ચીત લાવે = તોહી લોહીજુદાં તો રપરપ રોવે =
૪૧ = નજીકા કલમા કોઈના સમજે = જે સમજે સો નુરમાંહે
નીજ = ૪૨ = નુર સતગોર મહેમંદ કે લાયા = ઈમાંમ કુ મેંણો સો
સત પાયો = ૪૩ = રજીયા મેરી દુનિયામેં ચાઈ = ઉનો જીરીત
દુનિયાં સમભઈ = ૪૪ = જે કોઈ ઉસકુ જાન લાગો = સો દુનિયા
દોલત છોડ નાગે = ૪૫ = માલ મીલકત કી તમા રાખો = સબ

દુનિયાં તોરેં દેખો = ૪૬ = સહેરે જાલન કા પાદશાહ આયા = તો

નૂરશાહને સમજાયા :૪૭: રજીયા મેરી દુનીયા મેડીલી : દુન
યાં છોડકુર દેહી દાતા :૪૮: મૈ દુનીયા ઉપર રાજની ભવ : તો
નબી મહેમદ કુઉકરતે ચાહતા :૪૯: ઇમાંન સરણાગત જેહારહે
: તો વે ઈમાન કસણી સેહેવે :૫૦: જાડડીડા રૂપા લાવે કસ પઢે :
(પિતા) જન મુજવા પાવે :૫૧: સાચ પડાનો પડછો લાગ્યો : જને ઉપના
ઓરત ચઢાયા :૫૨: હિંદુ મુસલમાનુ મેંના જાણો : મુજે સરણ
ગત મેં ટે ઉસે પીછાણો :૫૩: ઓરત લેણ સાહેબ નાહી : સીર
કે સાટે ઓરત જડોઈ :૫૪: ઓરત મરદો કુ બાબર ડાવે :
મરદ હોય થૈ સો ઓરત જ જાવે :૫૫: સીર કુ સાટે ઓરત
જડોઈ :૫૬: સોઈ ગાફલ નેહા થશે જોઈ :૫૭: ઓડે સાંધા
દુશ ગાફળ હોવે : તો વે ડાહેર સાંઇ કુ ના લેધે :૫૮: સુરે બાજના
લેવે કોઈ : આપ ગુમાવે સુરા સોહી :૫૯: સુરા આગ પગ ભેરાવે :
સો ફીર પાછા કજાનાનાજે :૬૦: નેહ રાખ જમકો મુજે લાખા :
સાયા દીનદાર સોહી કીલાશા :૬૧: જેસે મેરી ભાળજ લાગે : પો
જપકા રૂપણા ભાગેકુ મેરી ભાલ મુસકે કુ લગી : સો સબ આલમ
મેં ભગી :૬૨: દુસરી આસરામકી બાતા : એકે નબી બન સારે ઘાલા :
૬૩ : નબી ભાળ જીસ રૂપકુ લાગી : વો ઓરત બાના ફીકા ભગા :
૬૪ : નબી ભાલ સમજ કરજાવે : સો ફીર ઇસ દુનીયામાં ના આવે :
૬૫ : નબી ભાલ જીને હૈસે પેહી : સો સબ ભલ ભસમ કર લેહી :૬૬:

લૈલૈ મજનુને આલ જ પાયા: જીન જવતે જપ ગમાયા:૬૭:
જામ નબી સાચા નહીં કોઈ: રસુલે સારી આગ બુઝાઈ:
૬૮: સાચા મહંમદ જુગમાંહા આયા: જીસનું આગ્યૈ ઉનેમ
પાયા:૬૯: આગ્યા બીના નબી દાયના આવે: ~~નબી~~ નબી
બાનાતો કુમાર્ગ જાવે:૭૦: નબી મહંમદ જૈસા ગોરિ નહી હુએ:
જીન પાયારસો તનમેં આમ:૭૧: સાચા નબી ઓર સાચા
ઘાત: સાચા દર્શન ઓર સાચી બાત:૭૨: પીર મુરીદ
કુસી કરણી: પીર કે ફરમાનમેં મુરીદકું રેહેણા:૭૩: ફરમાનમાં
રહેણી કરણી કમાવો: મન ઈછા ફળસે જે પાવે:૭૪: જો
પીર જે કામ ચલાવે: કુમાર્ગ જાવે પણ કામ ના પાવે:૭૫:
પીર ફરમાવે સોહી કરે: ઉસકું ખોટા કોઈના કરે:૭૬: તાબલો
પીર બાસર બાન હોવે: રપરપ મુરીદ રોવે:૭૭: સત્ય સજુરાસું
ઓત દેખો: પીરકું તાબીત કર કર રાખો:૭૮: જે કોઈ પીરકા
સાબન તોડે: તો ઉસ દુનિયાં છાડે:૭૯: ઈમાંમશાહ કહુણી
આપી: સાચા પીરકી કાકકું બગાઈ:૮૦: જે કોઈ પીર સાચા હોવે:
તો ઔ નીસે કદીના સોધે:૮૧: બંદા સોવે તો સાહેબ જાગે:
બંદા ચલે તો ઘનુસ બાણ લે પીછે લાગે:૮૨: ધુપદાઠ સાર
ઉપર લેવે: તો પે સાહેબ છાંઆ દેવે:૮૩: બાટ ચાલતાં પવનકું
ફરમાવે: કાંટા કાંકરા દુર નંખાવે:૮૪: પણજો કોઈ ગાફેલ [illegible]

(ટીકા: મિત્ર-સેવક-સાથીદાર-ગોઠીયો)

૬૬

હોવે: તો વે એહી નમુના હાથુ આવે:૮૫: એતી સોના ચોખા બાવે:
કુસ ચઢાવાના મુલના પાવે:૮૬: તેસા પીર મુરીદકુ કુસકે લાવે: કુસ
ચઢે તો સબકુ દેખાવે:૮૭: કુસબનાયુકુ સીર ચઢાયા: જેણેકુ સબ
ન ચલાયા:૮૮: જીને સાચી પ્રીત સાહેબ સુકીની: દેહી દમકર
(સાચી)
ડોલ લાની:૮૯: સાચે મન સુજે ચીત રાખા: સુરીજા મેવાનો
ભખાયા:૯૦: જે કોઈ ગાઢો મુસકલકુ સહેલા આવે: દુખ સુખ અપણા
સબસુ કહેવે:૯૧: દુખ સુખ દુનીયા કું સુણાવે: દુનીયાં જુજેતો
ધન્યપુર બાહાવે:૯૨: મન કુંભાર મુસલમાન કરે: હેત પ્રીતસાહેબ
સુધરે:૯૩: જેસી પ્રીત સાહેબ સુ ધરે:૯૪: મન કામના કરે:૯૪: મન
ચીતસો સાહેબ સુ લાવે: નહીતો આપ સારા ના ગુમાવે:૯૫:
આપ સમ્રુપતે મરકર ભર્ય: તો વે સાહેબનકો પાવે:૯૬: પુરા મર
કર સત સુભર્વે: તો વે સાહેબમાંહે આવે:૯૭: માંહીયા ચાહે દેહે
પાડો: લગી બારિ કાયો:૯૮: સાચા સાહેબ ઘરમાં હોવે: હોવે
બંદા આસતમાં ભરે:૯૯: એ સાહેબ ઘરમા આવે: ઉસ બંદેકો
જહાં કહુકહાન ભયે:૧૦૦: પીર મુરીદી એસી કરણી: નહી તો
જુઠા બાકુ બાણી:૧૦૧: પીર પાછાળાં કર મુરીદદિલ: સાચા હોયતો
ઉસકી બંદગીમાં રહેણાં:૧૦૨: ભેવ પીર સાચા હોવે: નજ ચકુ સાર,
ઘોર દેવે:૧૦૩: અહરનીસ દલ મુરીદી સુ ભવે: માંહે પઠેકર ખબર જ
બાવે:૧૦૪: તજબે બંદા કરતા રહેવે: નેકો કરે પણ બાદકા જા

ના ભેવે = જહાં ચલે તો પીર નમાયા માર ગુપત સમર્ણ કરે
પાછા ફરે =૧૦૬= પીર હરી લેજા છોડે = રદયમાં પેઠકર ઉસકા
મંછા માંડે =૧૦૭= પાંચુ ચાર પીર પકડકર બાંધે = મુરીદ પણ ડોરા
ડેરકર પાડે =૧૦૮= માંહીકું ચાર પીર પકડકર બાંધે = તો [illegible] બેહાંજેસુ
સાર સાંધે =૧૦૯= પીછેને હલગાંભાભાઈ = પીર મુરીદી કરેગા
સમભાઈ =૧૧૦= પીર પાંચગા ઉપર રહેવે = મુરીદ પણ ડોહું ડેકર
પાવે =૧૧૧= પાંહાસે સાહાં ફરણમાં આપે = ઉસબેહડા ઉપર ચંગળ,
માંગે =૧૧૨= મુરીદકું હોબડી પીરકા મેંણાં = તો પણ બેહા ડગરેહે
રુડુ ઘરણાં =૧૧૩= હાલમાંહે પડે પીર મેંણાં = તો પણ બેહા પુરા ચાલસું
પાછા લેણાં =૧૧૪= આપણા સુજ સુજકે સુરત = ભાસત લે સાહે
ઈછુ લહે =૧૧૫= સાચી પ્રીતતા સાહેબ શું કરે = ચાતમ્બ રૂપ
ણા આરાધે =૧૧૬= સાચા સાહેબ તો બેહા સાચા = જેસી ડરણી
તેસી પાયા =૧૧૭= પીરશાહ પેગાંબરના હોવે = ભી જોટીલ મગાંણ
માં લાકુટી ભવે =૧૧૮= આપ મોરાદી પાવે = ગફલત શરાપ,
જન્મ ગુમાવે =૧૧૯= ગફલત કરે પારેલાઈ = બેહાના દીડે રે
આપ્સરાત આવી =૧૨૦= ગફલત કી લાત ખાકર ફે મુવા =
પંડકી ડારણ જપ ગુમાયા =૧૨૧= પંડપાલા ચાર જપમાં મેણાં =
લાગે બડે ચલા સાં હેત પીછાંણ =૧૨૨= પહેલે સુલમાંન
છાંનાકર ૨૨૨= તો પણ આપનાં નામ કર ગયા =૧૨૩= સાબરીલ

કરી પેગંબરે કરી = સાહેબ કે નાંમ ઉપર રહ્યા ધારી = ૧૨૪ = ઝ્વ
પડ સરવ વારફરનાજા = તો ભઈ સાંધડા મુખ દેખા = ૧૨૫ = મુસે
પેગાંબરને કેસી બુઝીની = પરગટ સાહે નહીં છાંની = ૧૨૬ = બાપ
પીતાફરના હોવે = બાપકે પડ છે બામ કરમર્ય = ૧૨૭ = જ્યારી પુતા
બુઝાભંણી = બાપ સમજકર વ્યાવે કરણી = ૧૨૮ = બાપ પુત્રફેરાફી
જોવે = આગે પાછે સમજકર લીજે = ૧૨૯ = પાંચબીસકા કહ્યા ગાઉરે =
સો પુત્રાકે ભીસતના વરે = ૧૩૦ = પુત્ર કરણી એસી કીજે = આપ
સુખ સુબાહે લીજે = ૧૩૧ = બાપસે (પુત્ર) પુતા બુદ્ધિવંતા દેખા = બાપ પુતા
કે સે કર પાકા = ૧૩૨ = પાકા પુતા પાકા બાપ = દુઝા ફાબગતરસા
સંતાપ = ૧૩૩ = આપકી કરણી બીસયબ દેખો = બાપ બોલે સૂણી
ચાલ રાખો = ૧૩૪ = બાપકી કરણીમાં રહેતા ભંણી = સપુત ચાલ
એ જે ભલાઈ ફાંણી = ૧૩૫ = ઘરમાંહી પાપકા સંગ્રહ નાકીજે =
ફાગર કારણ બાસય કીજે = ૧૩૬ = તસબી કરતાં જન્માસામ વે = પણ
એકુર્મી કરેસો પાવે = ૧૩૭ = પુત્ર મકર મન મેહકે છોડો = અલફઉકા
આપણા સાહેબ લીગી = ૧૩૮ = સાચા (પુત્ર) પુતા રહેણીમાં રહેવે = બાપ
ટેકે દેજબરદાસી કરાવે = ૧૩૯ = બાપ પુતા પંડીતના ભંણી = પુતા
દેજર બાપ પાછોણી = ૧૪૦ = બાપસે પુતા વ્યાહીયે સોણી =
તાબતકે ભી સેહેદે બાપીહીણા = ૧૪૧ = સબ બાત ફાજસભા નાઘા =
દાઉદ પુતા આહોર્ય એરા = ૧૪૨ = માતા મકર બલાં ફાલેવે = ઉસ માતા
રકુ ઘડીના મોહે = ૧૪૩ = બાપ દરશન ચંગા લાગા = તોભ ફબુ દેવપણા

ભગ = ૧૪૪ = બાપકું પાછે જેરા આયા = આપણા હૈદર ઉસે
ચલાયા = ૧૪૫ = સુલેમાન ડાકડા હાથના લેવે = બાપ ચાહીને મુજે
આહારના આપે = ૧૪૬ = બાપ પુતા બાંધુ પર લેવે = પુતા બાપ બના
ઘડીના રહેવે = ૧૪૭ = તે ગુંજ બલિકર આજા = લોભ સાંઈકુ નયકું
હૈઆ = ૧૪૮ = માતા બોહોલી કરકર રાયા = પણ પેગંબર કા હીરના
લાગ = ૧૪૯ = બાપ પુતાહોકું પેગાંબર હુએ ને ડીકે આરીયાહો
પેમુજે = ૧૫૦ = સારા જુગડીડીનાના પાડી = પાદશાહી પરગટ હસેરી
માં રાખી = ૧૫૧ = માતા બોલી સલેમાંના = એ સોહી હીંદુ મુસલમાંન =
માતા બાલી મનમાંહે સંજન આણો = પુત બાત મનમેં ડીના ભાણો =
૧૫૨ = માતા બોલતાં મનમાં સંજય પણી = હીંદુ મુસલમાન ભર્ગેરા
તાં = ૧૫૩ = પાછે હીંદુ લો સોહીજરા = છેતાલીસ સુનેતાં સુરહેવે
પુરા = ૧૫૪ = છેતાલીસ કરપરે ભ્યારા રહે = ઈસકું હીંદુ કાહીના કહે =
૧૫૫ = જુગ સુન્ને આરિ ડોઈકે ભગ = હીન સમજ આરે પીરજ
લાગે = ૧૫૬ = ઈમાંન હીંદુમેં પુરા પાયા = લો છોડે હીક્કોમન
લોસામાં આયા = ૧૫૭ = સુનંતના કરનીયા મહેરના હુઆ = ઈમાન
માંહાની આરે નામ જ પાયા = ૧૫૮ = આડે સુનતકા મુસલમાંન
બરી હવે = છેતાલીસ સુનતાં કર કર ધાવે = ૧૫૯ = તો મુસલમાંન
પુરા હોવે = નહી તો મલો હીન અંધારા = ૧૬૦ = એ લો, સુનત
બરી રાખણી ફરમાઈ = હલાસી આરતન ફે[illegible] =

 [illegible] રાજ હોડેર દેવે= એસી વસ્તુ આજેડેર લેવે=
૧૬૨= ઉસકું છોડે દુનિયાં ડુંઘાવે= રહી સુજાત આરે ઇમાન જોવે=૧૬૩
મુજ મુસાંલ નહી ઉના રહેવે= છેંતાલીસ જાત સુનત ઉપર
રહી જાવે=૧૬૪= નીમાઝ રોજ દીલમાંહી રાખાએ= તીજ
દીનમાં સાબુત રહીએ=૧૬૫= છેંતાલીસ સુનતો દીલડી કીજે=
તો જે દીનમાં પગલાં દીજે=૧૬૬= મહીતો દીન ગુરુ ભંડારીડી
જાહજી ઉતોના=૧૬૭= દીન પાકુ દીન રોસોન કર જોલાં= નજામતે સો
દેજે પછાણું=૧૬૮= નજાડા દરીયા મોરાં મંગી= જરીજાર સો દીન
માં અંગી=૧૬૯= સાચા દીન જુગમાં આયા= ૯૯ બરકુ સો
કલમા એ ચલાએ=૧૭૦= કુલમા કલમા સૌ કો કેહેવે= પણ કલમા
માંહેના કોઈના લેહેવે=૧૭૧= પંચભુત આતમાં દસ વાર= ચૌદિસ
કલમા માંહે કરે=૧૭૨= માંહુ કલમા ઉતા આવે= તો જ સાંઈકા મુજરા
ભેવે=૧૭૩= સાચે જબ દીનના પાવે= જાતો કરે પણ આસતના ભવે=
૧૭૪= દીન સાધના જડ ટેરે ભાઈ= દીનકી ફકીરી સતકી ફરમાઈ=૧૭૫=
મસકતકું જાવે કછુ તલબ ન રાખે= સાચા સાહેબ દીલમાં પેખે=
૧૭૬= આહાર વહેવાર જુગ કરી ભંગે= નીત રંગ દીનમાં આંગે=
૧૭૭= દીનકી દરવેસી લોહકાચ્યાહુવા= ન સમજે સો ઘાસકા ભાર=
૧૭૮= દીન લે આણાં સૌટેલ ભારી= બરકુ બારસો નબી
આને ચલાવે=૧૭૯= દીનમાં કુફર આકેમન આવે= મહીજર [illegible]

માણસ દેહ વખાવખત આવતા નથી એટલે (બની આદમ) શબ્દ લખ્યો છે.

પ્યારા જોવે=૧૮૦= દીનકા કુફરસો એસા જાંણી= હુકમ બિના

આ કસણી આંણી=૧૮૧= હુકુ ચાલા બીના અરસકા હુવે=

ગફલત કારસ જાતા ભયે=૧૮૨= દુનિયાં દોલત ત્રીયા કાયાલા=

દીનસો માંહે તે એકેજ માહાલા=૧૮૩= દીન દુનીયા બે મલના

એ ઘાતાં= તો જે દીન હોકર કોઈ નહી ભતા=૧૮૪= સાંહેબ હવે સો

કુછના ચલે= અરરનીસ સાચા સતપંથ ચાલે=૧૮૫= મુસલમાંન

(મણ ભેળો)
મનમાંહે મુમદળ હોવે= રેહેણી સદાએ મનદલ મારતા કાવે=

૧૮૬= મન મારે તો દીન જ પાવે= ન મારે તો દીન ગુમાવે= ૧૮૭=

રેહેણીમાં દીનકીના સબ પાયા= રેહેણી છોડી તો દીન ગુમાયા=

૧૮૮= દીન મહમદ રોશન કર લીજે= દીલમાં અંધારા દુર કીજે= ૧૮૯=

(ઓળો)
મુસલમાન સો ભીતર ધોવે= જાંમણા જેઠો હોકા હવે=૧૯૦=

ભીતર દીન રોશન કર લેણા= બાહાર જેઠો ફીગર ધોણા=૧૯૧=

બાહાર ધોવેથી મેલ ભયે= ભીતર ધોવે તો સાહેબ પાવે=૧૯૨=

બાહાર ધોણાં જાંમણાં કા કામાં= ભીતર ધોણા સાહેબ નાંમાં=૧૯૩

દેહી ધોણા અહીં સારં= આબસલ કેર પાઉપર વાક= ૧૯૪= દેહી અહી

ધોણા ભોગી= ન ધોવે તો હોવે રોગી=૧૯૫= રોગ સંચરે ઓર

મસ્કુર ભયે= બની આદમ જનમ ખોટા ગુમાવે=૧૯૬= બની આદમ

દેહ ઘડાઘડીના પાવે= બાવન ઉમર વરસ ફકર આવે=૧૯૭= એસા

જનમારા ઓરબાજી ખોણાં= બાળમ ન મળા કર દીન =૧૯૮=

 દીન દુનીઆમાં ઓસતમાં આવે: સીધી વાટ સો ચલીઆ ભવે:
૧૯૯: દીવા કરે સો રેહેસી દીનન ભંગા: જગ રહે દોજગ કા
રાંગા: ૨૦૦: દોજગ ઓસતકી ખબર નાં પાવે: ઈમાંમ પીર
કુબ્રો કરી ખબર લાવે: ૨૦૧: દીન બારસો ઈમાંમ જો ચલાવે: જો
ઈમાંમ સમજાવે નહીં કોઈ: ૨૦૨: દીનકી બાટસો મુસકલ આઈ:
ખાખ હોવે તો દીન જ લેવે: ૨૦૩: સાચા પીર મે હાથ આવે: ખાખ
હોણા સો સમજાવે: ૨૦૪: સાચા પીર જાનો ખાખના હોવે: ભે જોહોત
જાતાં મહાકુંડી ભવે: ૨૦૫: પીરસો આવે ઓસતકા દરવાજા: સાચા
પીર બીના સરે નહી કામ: ૨૦૬: સાચા પીર મુરીદી સાચી: એકેમના
પાવે બાર કાયી: ૨૦૭: પીરબાજ પેગાંબરજા હોવે: ભે જોહોત જાતાં
કુંડી ભવે: ૨૦૮: પીરે ચાર જુગમાં ચલાઈ: સીધી વાટસો ચોક પાઈ:
૨૦૯: સીધા વાટસો ખાંડા ધારા: સત રાખો તો પામો પાર: ૨૧૦: દીન
ધરમ દા એકેજ તોલે: ફીરકીર ઈસ્લામુલ ઝમુલ: ૨૧૧: દીન ધરમ સતરું
પાઈએ: જાબ પીર સત જોગમાંઈએ: ૨૧૨: જુગમાં પીર જોહોત ગોખાએ:
પણ આપસ આપસકી પતીતન આવે: ૨૧૩: જસુ પતીત અપણાં
આવે: તો ચેલા કા ડસ્ત ફકીર ભવે: ૨૧૪: સાચા પીરે મુરીદ સમજા:
જેમ છોડ મુરસદ કા પાયા: ૨૧૫: એસા મુરીદ હાથ કુ કરણા: છોડે દીન પકડે
મેં હોના: ૨૧૬: ગજ ઢોલ બાજે કર દેવે: સાચા મુરીદ સોહી ૨૧૭:

યા મુરીદ તો પીરજી સાથા = જૈસી કરણી તેસી વાયા = ૨૧૮ =
પીર સમજાવે મુરીદકું જાતાં = સોના હોવે ઓટીઘાતાં = ૨૧૯ = પીરકું
ફરમાંન મેહે મુરીદકું કરણા = સોનો સરીખા હોતે ભણ્યાં = ૨૨૦ =
ગુણકા સાગર પીરજ આહે = એકેમ ના આવે પારના પાવે = ૨૨૧ =
એકેમન એકે ચીત પીરકું પુજણા = પીર કહેસો કરણી ચલના =
૨૨૨ = પીર મુરીદકું રહેતા ભણ્યાં = તો સારા ચીત ઉસ ઉપર
આંણ્યાં = ૨૨૩ = જબ વે મુરીદ વે પીરકું લાગે પાયો = તો પીરકે
જપ અપણા લાગ્યે = ૨૨૪ = બાજ રેહેણી ના પાવે કોઈ = પીર
મુરીદીયે સીસમ ભઈ = ૨૨૫ = ખુદા મહેમદ દો એકે જ આહે =
દોકેરી સમજે સોહી જગ ભવે = ૨૨૬ = પીર હૈદર મહેમદ આહે =
તો ભી નુર અલી કહેલાયે = ૨૨૭ = દોનો ભરત દુનિયામાં આઈ =
ઉનો બોહોત દુનિયાં સમજાઈ = ૨૨૮ = જે કોઈકું બોલ લાગે = સો
દુનિયા દોલત છોડે ભાગે = ૨૨૯ = માલ મિલકામાં મન ન રાખ્યા =
તો સબ દુનિયા તાઈ નીં હેલી = ૨૩૦ = એ સેયે સો અપણી
કરણી ચલાઈ = પીરને બાત મુરીદકું સમજાઈ = ૨૩૧ = ઉસને
હૈમદકું ગુડરાન ભેડીયાં = સોહેતા દરમે મેહેલાયા = ૨૩૨ = ઉને
ફરમાવતા સો કરણી કમાવતે = તો જે દીન હૈદર કોઈ જ ભતે =
મહેમદ અલાકા મુરીદ હોવે = સો પાપ છોડેર કહેના ભવે = ૨૩૪ =
દોજાગ ત્રીભ કોઈ ન આયા = એતો જ ખસીકા [illegible] ચલાયા =

૨૩૫= નુર મહમંદ શાહ જુગમાં આયા= જીસકું ભાવ્યે ઉનકે અપાયા=
૨૩૬= આપ સરીખા જંહા આયા= તો ઉનમે નામ ચલાયા= ૨૩૭= એકા
પીર આયા કર મંહા= એકેમના ઉરકર કોઈ ન માંગા= ૨૩૮= એના
બોલે તો કોઈ ના માંના= ગફલત આઈ પણ કોઈ મન
મોહીં ના આંણા= ૨૩૯= મેરી આબકું માર એસા દુશ્મન માર=
આયા બોલ ઓર પીછા ના ફરે= ૨૪૦= તેરી આબકું માર એસા
દુમ નહી કોઈ= બાપ ઇથુના બોલેતેમ ગફલત આઈ= ૨૪૧= તુમકું
દુશ્મન દુમ હયા નહી= કુછ સમભપો ગફલત મોટી= ૨૪૨= દીનદારકુ
અજબ ગફલત આઈ= તો મેને અપણી આબ છુપાઈ= ૨૪૩= આબ
છુપાકર ગફલત રહું= જ્યાં જંહા તાહાં પરગટ હોઉં= ૨૪૪= એ યાત
મહેમદ જહેકુ પરગટ ના હોતાં= તો અલ્લ્હુમાં જંહા મસ્કર અતા= ૨૪૫=
જંહેકું સાહેબ પરગટ નહીં હોવે= તો નેહ કારણ કઉંકર મો હોવે=
૨૪૬= જ્યાં જંહા તાંહા રહુ છુપાઈ= ગુજ રહા સો બુજે નહી કોઈ= ૨૪૭=
બાબાને કામ અગોચર કીયા= અલી બલીફા વારસ પાયા= ૨૪૮= અવલ
અલી કછુક ના અવ= પીર મહમંદ ઉસકા નામ લખાવે= ૨૪૯= હોકુ પહેલ
રાહ ચલાઈ= તો દુનિયામાં પરગટ હોઈ= ૨૫૦= એ પહેલે પરગટ ન કરતે=
તો જહે કઉંકર પાવતે= ૨૫૧= પહેલે પીર આણ દેખાઈ= બુજકારક સુણ
કર કોઈ નહી પત આઈ= ૨૫૨= કોય યઠે મહેમદ ઉકબોલે= મારા કાર

અેકુ સંતોલે: ૨૫૩: તબ ઉઠ અલીને હાથ દેજાયા: સવાલાખ
રામ તો માર ચલાયા: ૨૫૪: અેસા નામ સાંચા આંઈગામ:
ધરતી અસમાંન થરથર ધ્રુજે: ૨૫૫: ગનામદીને તો મારાજ
જાવે: જંદે દુઅેરના પાસ રાખે: ૨૫૬: જંદે આગે ગુજરાતીઓ:
સાચે બોલસો પહેલે બોલે: ૨૫૭: પહેલે મારગ સુધા ચલાયા:
ગફળ થાસો માર ભલાયા: ૨૫૮: જસ પીરને અહાર અલમ પેદા
કીયા: સો પીર હૈડર તારણે આયા: ૨૫૯: અેસા જીંદ સાચા સમુજ
ઈમાંન લખાવો તો સીર દેમે: ૨૬૦: સીર દેવેતો પીરજ પાવે: નહી
તો સારા ખોટો ગુમાવે: ૨૬૧: પીરબાજ પેગંબર ના હોઈ:
(બીજ)
બાજ પાર સમજવે નહી કોઈ: ૨૬૨: સબ બાદીસે પાકુન કીયા:
આપણા મારગ સો સાચા માંહે લે લાયા: ૨૬૩: દીનજ કેરી બાર
જ ખોલી: કાયર બાંધા સીસમે ડોલી: ૨૬૪: કાયર સો દુ:ખ સહણ
ભયો: સોઈ શાહુકાર મુજરા પાવે: ૨૬૫: શાહુકી કેરી મોટી ભગતી:
સાચા બોલ અોર સાચી રેહેણી: ૨૬૬: સાહુકી હરપેસીનો
બલેપે: જોણો લસજો અંદેસે દેવે ૨૬૭: યું તો હરપેસીન હોવે પુરા:
સારસ બાજ ભાંગો દીન અધુરા: ૨૬૮: અેતો સુનત ખરી રાખણી
(પોતાની સ્ત્રી)
ફરમાવી: હલાલસા અોરતન કુ સોમાઈ: ૨૬૯: માબાપ રાજુ
હોકર દેવે: અેસી બસ્તુ શાખકર લેવે: ૨૭૦: પીર હરપેશી અેકે
ન હોવે: તો પીર કુઉદરખેસી દેવે: ૨૭૧: પહેલી હરપેશી દેહી

[illegible] દીન સંભાળી લીજે: ૨૭૨: નહીં તો દીન જુઠા માંહે: પરલગ
રાહે દેખ પીછાંણી: ૨૭૩: સતકી દરવેસી રાહેકી ભાઈ: બોહોત બાલાં
બાધારા નહીં કોઈ: ૨૭૪: દેખો પેગાંબર દીવાન ભયા: કોપી સાચા
પાર્ગ જન માર ગયા: ૨૭૫: જસકી પાદશાહીથી ઈને એસાકી કા: આપહી
નામકર દીનમાંહે ગયા: ૨૭૬: દીન દરવેસી એસી માંગો: અવલ પાર
સાચા પછાંણો: ૨૭૭: સાચા પીર જો લાખુ આવે: તો દરવેસી પરગટ હોવે
૨૭૮: છેતાલીસ સુનંતના હલ કરાવે: તો જ પીર દરવેસી હોવે: ૨૭૯: ઈસમાં
એક કમી જો હોવે: તો માર તમાચા દરવેસી છીનકર લેવે: ૨૮૦: સાચે
સાંભળે જો ગફલત માંહે જાવે: મુવા જો સારા ખો ગુમાવે: ૨૮૧: સાચા
સાહેબ સે એસા વેપારા: ગુપત નહીં વાંહાં પરગટ પસારા: ૨૮૨:
દે દરવેસી લેકર નબી શહેરમાં લેકર આવ્યા: સોરક રાહે
કુલકર વાવ્યા: ૨૮૩: સોરક સારે લેગયે: લાખ પેગાંબર વેમુક્રો:
૨૮૪: બડા વેપારી જો કહીએ: સારી બાતાં ઉનકું લહીએ: ૨૮૫:
ઉસ બગર કોઈ ભેદ ન જાણે: પરગટ હોએગા ઉસનકરાણાં: ૨૮૬:
જન સરખે સો દુનિયામાંહે ભાઈ: બોહોતે ધરાકો પાયે લાયા જે:
૨૮૭: બોહોત ધરાકો ચલાયા જાવે: સોરકેરા ટોલે આવે: ૨૮૮: જો
કમી જસકી કાસ્તે ના હોવે: સોર લેવે સારે પુરા દેવે: ૨૮૯:
જસકે પુરા સોલે આવે: સોર કર અપણા સોરવાંહાં સાહે
દેસાવે: ૨૯૦: એકેક એક ચીતે જને સોર દીયા: સાહેબ ને

જે ઇમાનીને જાદુ પૈસા મળશે / કીતાબ વાંચનારા ખાસ નહીં મળે.

દીનકો તારા જાસા = ૨૯૧ = સો દીન દરવેસી કરકર મળો =
કુતે જુસે ગાફલકે ચંપાણા = ૨૯૨ = દીનમાં આવકર ગાફલત
ખાણાં = પીર પીછાણકર દીન લે મંગા = ૨૯૩ = પીછાણ
પીર પરગટ જહોત હરે જાઈ = અલી મહંમદ દા દુનીયા
માંહી = ૨૯૪ = દુનીયાં છોડકર કાહાં જાકાં મવે = આછાં માણક
ચુણ ચુણ લેવે = ૨૯૫ = એસા પારખુ ઇસકુ તાસે કોઈ નાકું =
રતન પારખું પીર મહંમદ શાહજી હૈ = ૨૯૬ = હમર તાજાકરી
એક જ નામ લેણાં = ઇસકે નામસે ભીસતમાં મળો = ૨૯૭ =
ઇસકી મુરીદીસે સીર જાવે = સીર જાવેતો મુરીદી પાવે = ૨૯૮ =
આપ લેવેનો આપ દેવે = ઇમાંન છોડેતો ઘનપુર જાવે = ૨૯૯ =
કીતાબ વાંચતા જમારા ભવે = રેહેણી નહીતો મુલના
પાવે = ૩૦૦ = ઇલમ પડ સો ભીસત ના મવે = એ એક હજાર
કી રેહેણીના રેહેવે = ૩૦૧ = ઇલમ પડ આરે રહેણીના મળો =
ચાડે પડ આરે મુજ પાછાંણે = ૩૦૨ = જોરેત પડ આરે સાહેબ
ના મંગાં = ચાડે પડ આરે મુજ મંગા = ૩૦૩ = સીર દેવે તો એરોક
= પોથી પડ સો પાવે હી કાહાં = ૩૦૪ = જામણા જોરેત ના દેખ
ધોવે = એ પડર (ઓસ્થર) (આંલો) રજાટીકા દેવે = ૩૦૫ = એવી જામણાં સાચા હોવે = તો
જાલર (આંલો) ટીકા પહેલા દેવે = ૩૦૬ = જંદા ધોણા દલકા કુટીએ = દીલ
ધોવેતો પાર જ લહીએ = ૩૦૭ = જાહાર ધોણાં જામણાંકા કામાં =
જાલર ધોણા સાહેબ નામા = ૩૦૮ = દીલ ધોણા ખરી સાઈ = આપ

આદમના ઉપજ્યા આદમી માટાસ ખોટી રાત જનમ ગુમાવે છે । મેંદી અને નબી ચડેલ છે.

સ ઝહેર ખાધું ઉપર વાકુ =૩૦૯= હે ચાટે ઘોડો ભોગી = ના ઘાવે તો
હોવે રોગી =૩૧૦= રોગ સંચરે ત્યારે મરમર મર્યો = જની આદમ જન્મ
ખો ગુમાવે =૩૧૧= ખોરા ઘોડા બે મન લાગ્યા = હૈયાથી ઉપજ્યા મન
ભોગા =૩૧૨= બાંમણો માંહેને મોંહે પુરા ન પાવ્યા = ઝુઠ કારણ
સાચ ગુમાવ્યા =૩૧૩= નબીકા પંથ સો ખાંડા ધારા = સેવ રાખ્યા
તો પામો પાર =૩૧૪= નબીને બારસો સેવ સુ ચલાવી = દાવા પડે
ઉનકી ખબર ન પાવી =૩૧૫= પહેલ નબી જાતાં સુ સાંઈ આયા = સમજ
પડે સો દીદાર પાયા =૩૧૬= આખર જમાના આયા રે ભાઈ = પહેલી
લાંકે કહે તે સો બન આઈ =૩૧૭= બાવા આદમને કેસા કીયા =
મ ભીસત માંહે બાસન બાયા =૩૧૮= આગ જેલને મુકરકીનો =
(ઘઉં)
કનક દાંણો ખાવું હાથ દીનો =૩૧૯= બાદ ફરમાન દાંણા ખાયા =
છોડી ભીસત દુનિયાં જુગમાં આયા =૩૨૦= એકે અગરેવ એકે
મગરેવ કુ ડાલા = કલેકે બરસ ફીર સમજ કર દેખા =૩૨૧= તો આજ
આદમ ઈમાંન સુ રાખી = ઓસીસે વાસ્તો સુકરીત કરી એ =૩૨૨=
સતી સાચ સુકરીતા આયા = ગફલત પાપી મ મારગ લાગ્યા = ૩૨૩ =
આદમ કા મુલ મરતીના કીઆ = ફરતે લગવાડર બાહારના ભવાયા =
(શરમ)
૩૨૪= એસા મુલામ મે સાહેબ કરતા = ભીસત છોડ દીજા કોઈ નહીં
મતા =૩૨૫= એકે રાઈકા હમર માંહી સ્માર સો નબી સાહેબને ડીસત
નહીં બઈસા =૩૨૬= એસા મારગ મનમેં આંણો = નબી મત સાહેબ
પાંહણો =૩૨૭= રસુલ કહેરે કરી એ કામા = મેહેદી નબી કુલીએ એકેજ
નામ = બડી પાદશાહી જુગમાં આવા = જુનક ભાગ્ય ઉનેજ પાયા =
=૩૨૮=

=૩૨૯= દાઠો છે વહી પીર મહેમદને સમજાયા= સમજ ચલેગા
સુરા =૩૩૦= છેંતાલીસ સુનતાં કીજીએ= છાડે ચલા સબ કુડ
કમાઈએ=૩૩૧= કુડ સાસેબ છાડીએ= હુકુ પેડે લાગીએ=૩૩૨=
મહેમદને સમજ્યા સમજે નહીં= લીસકે બડે લાગા=૩૩૩= મહે-
મદ જો મુરીદકું સમજાયા= મે મન રાખે ઠારે=૩૩૪= કુફર
સારા ડાંહાડીયાં= બાંધ ચલાયા મારીયા=૩૩૫= સાચે બોલ
(આપ્યા)
સુડીલીયાં= હકુ પડ લાગા એ=૩૩૬= પ્રાણરના છત્રીસ મોલ=
મહેમદને સમજાયા સમજે નહી તેને ખોયા ઈમાંન=૩૩૭=
(માંખણા)
ઈમાંન ખોયા દાયથી= દાન ધરમ ધીના પાયા=૩૩૮= મસકા
સો ખાઈયા= ઘેરે ઘેરે છાસ બેડાઈયા=૩૩૯= મુરીદ એસા મુરીદ
એ= જુવ ચાલ સધણા લાઈએ=૩૪૦= કુડે કુડે કુર ઈંજાઈએ= પલ
પછે છાડેના મઈએ=૩૪૧= એસાં ફરમાંન માંહાં રાખીએ= ફરમાંન
છાડેના મઈએ=૩૪૨= ફરમાંન બોંધા ફેરી કરે= સાતના બાંધા
પેયારે=૩૪૩= ઈન બોલબેહી પેજાયાં= ઈનકા નામ સો સુરા=૩૪૪=
ઈન બોલ સમજે નહી= લીસકે મુખ પડે ધુળ=૩૪૫= નબી
મહેમંદ એઉલાંચાયા= મુનાવર બડે સુંભાગ=૩૪૬= શાહ
પીર કરતા રહું= હક સુલ્તાની ઈમાંન=૩૪૭= નબી મહેમંદ કી
મન સમજમણી= રોજ એક વાર વાચેગા= ઉસકા નબી
ઈમાંન રાખેગા=૩૪૮= રોજ દો બેરે વાંચેગા= ઉસકી હેલ

અઘોતી: ૩૪૮: રોજ તીન જેર વાંચેગા: ઉસ બેદા શગી
આના હોવેગા: ૩૪૯: સુણેગા ઉસકા શગ ભવેગા: રોજ ચાર
જેર વાંચેગા ઉસકુ નજર દીદાર હવેગા: ૩૫૦: રોજ પાંચ જેર
વાંચેગા ઉસકા ઈમાંન રાખેગા: ૩૫૧: ઉસે જન્ત ન ભીસત
માં લે જાઉંગા: ૩૫૨: મોરાં સૈયદ (મહમંદ) શાહ = અકબર હુસેની
પાદશાહ અલાએલા શાહ: ૩૫૩: કલમાં: તુલઈક માફ કરશોજી સંપૂર્ણ.

શ્રી સતગોર સહેદેવ વાચા:

અલી મહંમદ વાચા:
પોતાના ઘરની સંભાળ જ કરે: મનમાં અભીમાન કદીના
ધરે: ૧: નીતે ઘોલીયાં ધોવાં સહી: દેહ પાક કરીને રહેવું
સહી: ૨: ઉભા કરીને ધરવું ધ્યાન: મનમાં લેવું સાહેબનું
નામ: ૩: બીસમીલા રેહેમાંન નરહીમ: પાકપરવરદીગાર
સહી: ૪: પાંચ સલાંમ ગુરૂને કરવી: પછી કલમા ભણીને મોઢે
ફેરવવાં હાથ: ૫: પછી રબ્બે સલામ કહેવા: પછી દાતણ હાથમાં
લેવું: ૬: દાતણ કરીને મોઢું પાક કરવું: પછી સાહેબનું ધ્યાન
જ ધરવું: ૭: મજરૂ જેવું હોય ત્યાં: હાથમાં પાણી લેવું તાંહાં:
૮: એવા કરીને ધોવા ~~પાય~~ પાય: મોટી એ કરીને ધોવો હાથ:
૯: પછી કોગળા (કોગળો) કરવા પાક: ત્રણ ચરૂ પાંણીના કરવા: ૧૦:
પછી નાહવું પાંણીએ સહી: પછી દેવ સભામાં જવું સહી: ૧૧:

ગાયત્રી = હરિવંશ ભણવો. વૈદિક છંદ મંત્ર, વેદ પ્રમાણે.

તાંહાં કરવા પાક જમીન = કોરો ઘડો ભરી લાવવો સહી =
૧૨ = ઉપર પડદાયાં પાડવા નહી = લાવી કરીને ઠામ જ ધરવો =
૧૩ = ઉપર દીવો વીધીનો કરવો = ઠામ બેસીને ધરવું ધ્યાન =
૧૪ = આપણા સાથી હોયે જહાં = તેને પાસે લાવવા તહાં =
૧૫ = ઠામ ઠામ થી રજક (અન્ન.) લાવો સહી = લાવીને એકઠું કરવું
સહી = ૧૬ = તાંહાં ગુરૂના ધોઈ પીજીયે પાય = તાંહાં સરવેને
ચરણામૃત આપવું સહી = ૧૭ = એવા ગુરૂએ વાત જ કરી =
એકે મને સાંભળવું સહી = ૧૮ = ૪ પાન સાહેબ બંદાને કરી =
રજક ઉપર ઠાંકવું સહી = ૧૯ = તાંહાં અથર્વવેદની ગાયત્રી
કહી = તાંહાં ગાયત્રીનો જપવો જપ = ૨૦ = તાંહાં સાહેબ
છે આપો આપ = તાંહાં ધુપ લોબાનનો કરવો = પછીને
વાલો હાથમાં ધરવો = ૨૧ = ધરી કરીને લેવો સહી =
તાંહાં ગુરૂજી પુજા કરવી તહી = ૨૨ = પુજા કરીને લાગવું
પાયે = તાંહાં સરવની ઉતારવી આહી = ૨૩ = તાંબાનું
તથા પત્થર તથા કાંસુ રૂપુ સોનું આપવું સહી = પછી
ઉઠવું આગળ લઈ = ૨૪ = આગળ લઈને ઉભા રહેવું = કુવા
કરે તે માથે ચઠાવી લેવો = ૨૫ = બીસમીલ્લાં રેહેમાન
નરહીમ પાક પરવરદીગાર સહી = અલા અલા એલીઆ
નબી મહંમદ રસુલાલા એવા કુવા અથર્વવેદની કહી = ૨૬ =

[illegible] સાધન લેખે સહી= રાત જઈને સુવું સહી=૨૭= મોટે
મોટે સવારે ઉઠવું સહી= એટેવાં ધરમનો પાળવા
સહી=૨૮= મુકિત મારગ તોહોથો નહી આંહાં દિદાર પામસો
જે= એવી વાતો લેસો તેહ=૨૯= હરઘડી કરવું કામ=
મુખો લેવું સાહેબનું નામ=૩૦= ગાયત્રીનાં જપવો જપ=
તાંહાં સાહેબ એ આપ્યા આપ=૩૧= નબી મહેમદ કહેવાં
સહી= તે નામનો લેવું સહી=૩૨= એસી એના જપનો
મોટે કરીએ= પછી હાથમાં તસબી લઈએ=૩૩= ~~પછી~~ તસબી
લઈને જપીએ જપ= તેહેના બળે ભલભલના પાપ=૩૪= ત્રણ લાખ
જપતો તરસે સહી= જે ગુરૂએ ગાયત્રી કહી=૩૫= સાત જનમના
બાળ પાપ= ગુરૂ ગાયત્રીના જપીએ જપ=૩૬= ગુરૂ દેવા તે પાયા
ઠામ= અમરાપુરનું કરવું કામ=૩૭= તાંહાં સાહેબનું ગુરૂ ધરમ= અનંત
જનમનાં બળ કરમ=૩૮= લાખ [illegible] ભોગ તો તાંહાં તપ= ભણો ગુરૂ
ગાયત્રી જપે=૩૯= એવા સાહેબ કોલ જ કહી= બંદાને આઈલા
સહી=૪૦= ઘણી એર્થ સવારી કરી= તાર દિદાર કરવા હરિ=૪૧=
જાસા બંદા હોસે જહાં= તેહેને દિદાર દેસે તહી=૪૨= જે ગુરૂના
વચન શબ્દ પાળસે સહી= તેહેને લેસે બ્રાહ્મ ગ્રહી=૪૩= નવ
લાખ ઘોડા કુતલ સહી= પાંચ લાખ નેજા ધારી સહી=૪૪= સોતેર
લાખ શરણાઈ જહાં= એકેકા વારે શબ્દ ફરે તાંહાં=૪૫= નવલાખ

નગારાં હોસે જ્યાં = એડી ઘોસે પાળસે ત્યાહાં = ૪૬ = સવા
લાખનો હાથનો સહી = તે ઉપર ગંગા જમના નાયાજી
સહી = ૪૭ = ચાર કરોડનો (પાયદળ) પાળો ઘસે = દૈત્યને મારવા સામાં
ઘસે = ૪૮ = પવન રોહી સમારે જ્યાં = ધરતી [illegible] લઈ આવે
ત્યાંહાં = ૪૯ = મેઘનાં છાંટણાં છાંટે ત્યાહાં = અગ્નિ ધાખેરાં
ધોઈ આવે ત્યાંહાં = ૫૦ = આકાશ નાં ચીર છત્ર ધરે = સુરજ
ના પ્રદક્ષિણા કરે = ૫૧ = સાત સમુદ્રસહી પાંણી
લાવસે = ધણીને દેખી સામાં ઘસે = ૫૨ = એહેવા કરણી
જે કોઈ કરસે = તે સદ્ગુરુને ચરણે રહેસે = ૫૩ = સત
ગુરુને લાગે પાએ = તે જીવ અમરાપાર ભએ = ૫૪ = જે જીવ
ગુરુને ચરણે વસે = તે જીવ અમરાપરિ જશે = ૫૫ = ધણીના
રૂપને દેખસે સહી = ત્યાંહાં પૃથ્વીને પરવા કરી = ૫૬ = ત્યાહાં
મેળાવા મળસે જેટ = ગુરુ ગાયત્રી ભણસે નેટ = ૫૭ = ગાયત્રી
નો જપ સે જપ = નીસમાળા છેતાપો ચાપ = ૫૮ = ત્યાંહાં
સોળકળા ચંદ્ર ઉગસે = દીવા હીરા માણેક કરસે = ત્યાંહાં = ૫૯ =
લાખ દીવાની જ્યોત જ હસે = ત્યાંહાં સાહેબ બેઠા હસે = ૬૦ =
ચ્યારવેદની કહી વાત = ગુરુ ગાયત્રીનો આપ્યો જપ = ૬૧ =
જપ જપીને ધરસે ધ્યાન = તેહેને કરોડ કરોડ ગંગાનુ સ્નાન =

૧૩૨= અલા અલાઇલલા: નબી મહૈમદ રસુલલલાહે.: ઇથગાયત્રી
સંપૂર્ણ:

बेफुरी

श्री सतगौ सईदेव पा[illegible] बेबरी लच्छा छी सुलता
न साईदुकजारतो कुरसापीर सुलतान सईद महमदकजा रहाम
जुबरकापार हाविदजलराधाल हीलका गुपरा[illegible] गुरुनाक्सपंल
मारु लुतने कडु संघराम मईमहपीर दुहीआ पीर ऊडजापेजवे
सपालाज बेबरी तोडला आवे जाधु जाधु यारदेव तिसकाजांधु
यार देव हश्मा ग काजांधु यारदेव पुरुषकाजांधु यारदेव पदरया
काजांधु हस हीसाका देव जांधुं यासेहलाजहेपा जांधुं डालीजांधु
डकालाजांधु बलबीगणाजांधु आकासकी कामि[illegible]नाजांधु
पातासकी करम पसा[illegible] जांधु लरमांकी जोटी जांधु छसकी पुतला
लोजांधु राडकी रूप माला जांधु यांमकी पेला जांधुं कालाआंजांधु
ब्रेकालाआ जांधु छा[illegible]की यडाला जांधुं नरका हापाजा जांधु योरा
सो[illegible] यपरो जांधु मंगजा हेपा जांधु मंगजा हेपाकालीसासुरजांधु
हसमाथ्या नो रावणजांधु कौपला पारजांधु वैसा वारजांधु
सेवा पार जांधुं गुणधा पारजांधुं ऊडलावीरजांधु
होडलापीर जांधु घडता पारजांधु अलतावीरजांधु छसही
साकापार जांधु हेअ तेकी हसटी जांधु मारतेकाइडजांधु
यसतेका पाऊजांधु [illegible] योजा जांधु सण यों याजांधु
आलो।
शेष्याम[illegible] साण जांधु पाका मसाण जांधु भकिला
मसाणजांधु कथा मसाण जांधु पाका मसाण जांधु
जलता मसाण जांधु जोलता मसाण जांधु हसता मसाण
जांधुं हसहीसाका मसाण जांधु सासरजांधु साम जांधु
छजा जांधु छजलोह जांधु जेयरा जांधु [illegible] साडेसी जांधु
जांधु पाडोसा जांधु राजा जांधु परजा जांधु पाधु जांधु सासाल
पाघ

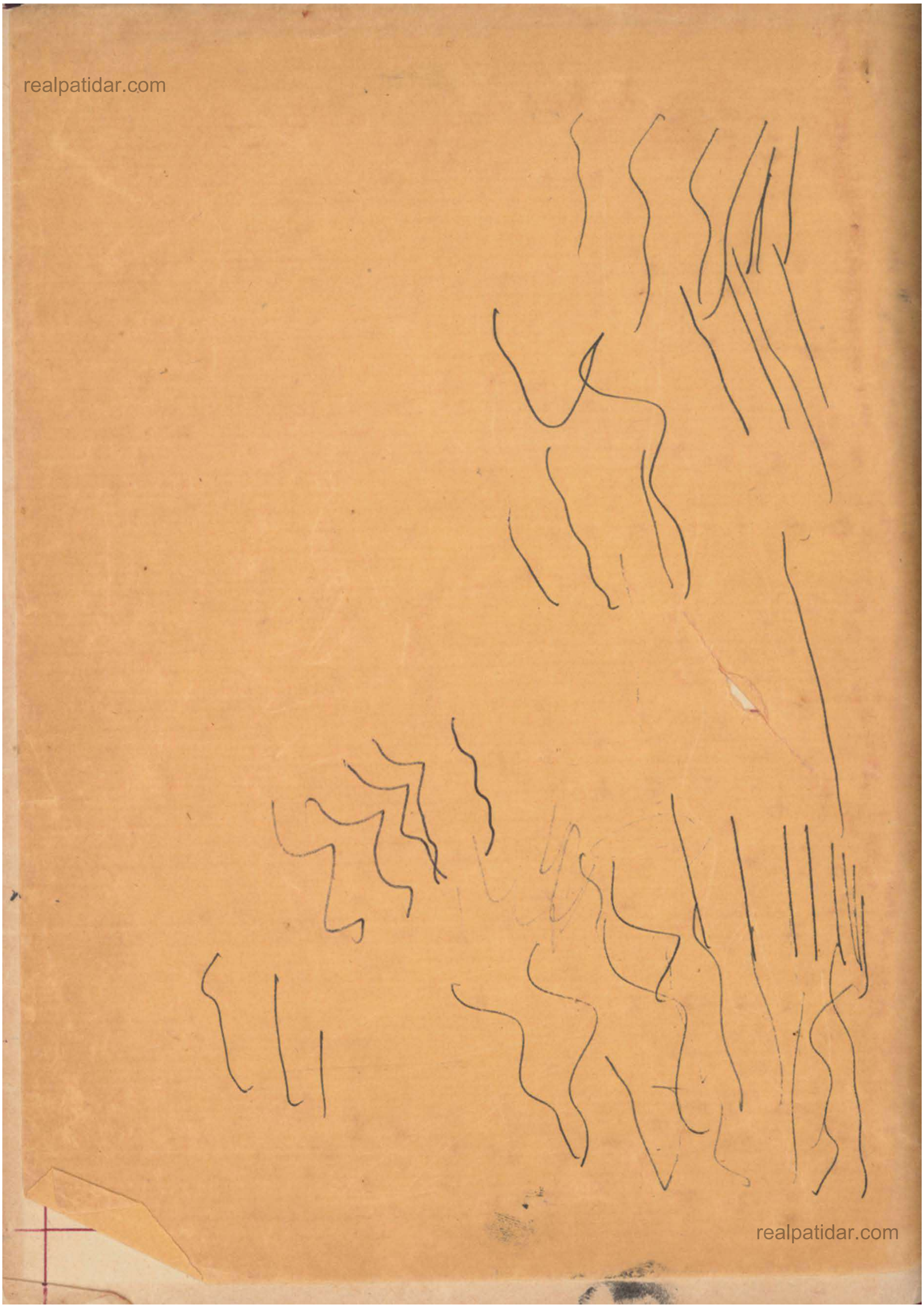
जांधु चौसठ बांधु रुआरायापार बांधु नरसांगपार बांधु जेतर पाद
पार जाधु स्रमंडल पार जाधु लोरव बांधु काल लोरव जाधु
रगतायालेखबाधुं छपन लोरव जाधु गाडीस्तापीर जाधु रवतीवि
वीर जाधु [illegible] जाधु मुताबल जांधु डाकण बांधु साकेण बांधु सासीतर
बांधु नवसर बांधु जमराजाधु [illegible] भुतण जाधुं हुगामरा जांधु चुडेल
जांधु कीरजा बाधुं जाखो जाधुं राडा बांधु मंतर बांधुं जंतर जा
धु लगा बांधु [illegible] बांधु पाट बांधु घाट बांधु घर बांधु [illegible] जाधु
अंगना बांधुं पेसाल बांधु नलीनाजो जाधु [illegible] परीकी बांधु सघल परा
जांधु लाल परारो जाधुं सजत परारो बांधु हुरा परारो बा
दुराप रारो बाधु आठ टोलकी परारो बांधु सलेमान पैगंबर नी आण बां
धु बांधनी सांपासई भर पैगांबर ना हुकम जाधु मेरा बांधा हुवे तो
जावा आदम सफी का [illegible] टूटे हुकम [illegible] हसरद आली हीस
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] संपुरण छे

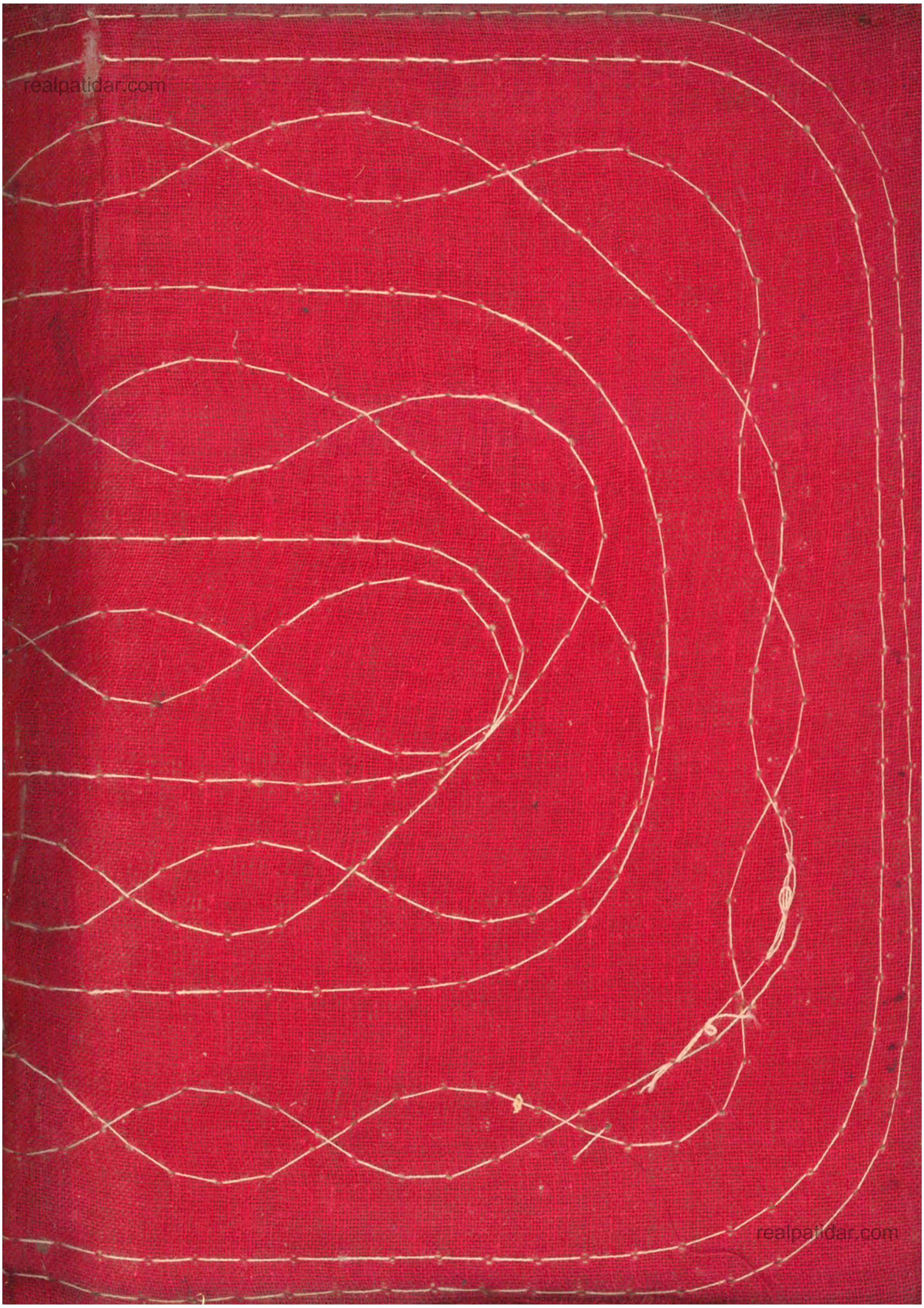
ગજ મુદા લખો છે

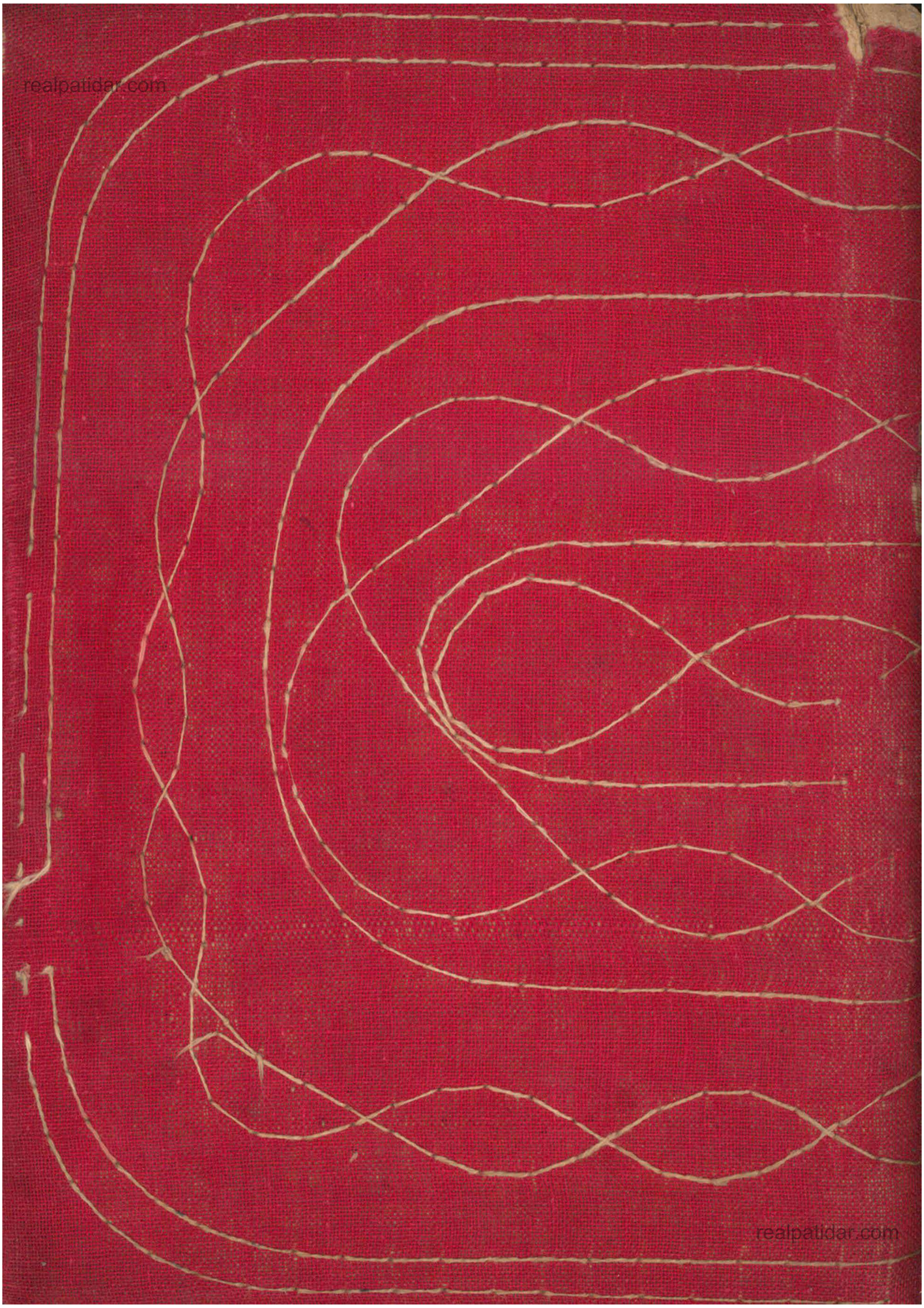
ની નકલકીના રાખણ ~~સુલતાન~~ સુલતાન લાલા
કદીબ કુલબ તાકો સીતેર કોરો તોઈણા પાશી સીતેર સઈ સાર
મુલાએક નજા આપી રજપાળા સોઈ પરઈક સોઈ બરકત
બસ કદા આ બલક બંધાન માગસનમેં નાદ્રણઈ સબ્હનઈ
ધરમ વઈ ધમ ધમકારનઈ પાતનઈ કીરતી નઈ સકતી નઈ લીઓ
લીનઈ મુદરા ઈ ગુજ મુદરા અપસર મુદા સાત સમુદરની
મુદરા ધરતી આકાસ કી મુદરા પવન પાની કી મુદરા ચંદ સુરજની
મુદરા અઢાર કુલ પરબત કી મુદરા મુદરા
નવકુલ નાગ કી મુદરા નવાણુ ક્રોડ રાજાણા મુદરા છપન ક્રોડ મેઘા
મેઘાની મુદરા બાવન ક્રોડ કીનરની મુદરા તેત્રીસ ક્રોડ
દેવતાની મુદરા પાચ ક્રોડ પેહેલાદની મુદરા સાત ક્રોડ
હરીચંદની મુદરા નવ ક્રોડ જુધીસ્ટરની મુદરા બાર ક્રોડ ચોવી
સઈ દેવની મુદરા એક લાખ એસી હજાર પેગંબરની મુદરા
પાંચ લાખ ગોરની મુદરા સવા ક્રોડ સપરની મુદરા
બાણુ લાખ જોગણીની મુદરા ચોરાસી લાખ દેવાની મુદરા છડ
ક્રોડ ભુતપરેતની મુદરા નવગ્રેહની મુદરા સતાવીસ નખેતરની
મુદરા આઠ પારની મુદરા બારે રાસીની મુદરા સાતે દીપ સતની
મુદરા સાતે આસમાનની મુદરા સાત પાતાલની મુદરા ચાર ખાણ
ચાર વાણની મુદરા ચઉદ ભુંમાનાની મુદરા રાજા ધરમની મુદરા
બારે મેઘની મુદરા છનુ ક્રોડ મેઘા માલની મુદરા સાતસ
ઈરની મુદરા અઢાર ભાર વનસપતીની મુદરા સવા લાખ
પરબતની મુદરા બાવા આદમની મુદરા મામાઈ પાની મુદરા

नाजाइमहदनी मुहरा इब्रासाइमुसाआताणी मुहरा
इसन हुसीनजी मुहरा जीबीझातमाणी मुहरा इसाणी मुहरा
इसाणा माञ्चाणी मुहरा मुसानी मुहरा मुसाणी माना मरी
आंमणी मुहरा असीणी मुहरा अनाराजे महमदरासे
पाड कडराजे हाजीद सारराजे सुलांन अलासु करे हमकरे
छेनरकु करे धाजीद कपटकरे ताण करे अजानकरे करी करे करावकरे
नोकरे सधर सारा जेधर बारा सुगोथु नकी अरजुने
गारा तेने मारे पांच पीर पाच सातमां बडा साते
मांन जीन हाजीदणी साण इजजाना जीसमसा अनाधारे
मेइ असा रेइमान उचापे करीम मारे वइरीताजे इपात जप
साइणा बल साइणा आहजांणा क्षातुणां उत्तराभेद
ससे मांन जीणहाजीदणी आंणडा केल साकेवासामे
तरीरजारीरजा रगाना अतरपा न नारसीआपीरनाज
कुगरासुधरा मेली थों सहीआराजुकुवीर हुणा टमेत
हुयकाये डायेस्कणारइ ओ सोरटले चाहो मटे चाडकरी चारे
पडी माहा माआ पाइ पायवा जावेतो आन महमदणी आज
होरजराहीन माया मासा पाजकुटाकुटी लुडी तोडी मरधा
मरधा करयता करयता इ मोता पाडापाडी
होडा कीडी पाडु गोसा कुल हुजजावे जनी मवे नाजवेता

रसुली नबीजी की सांग महैमद की सांग ओ हरी [illegible] चेरा
[illegible] चेरक सापहुम कु घात कु चोरासी चैर कु
साधु के सर [illegible] पिहु सतु गेस गुरु सीपे जपर सेज शरयो
पराठो सो तापमान चौधी सोतापनपनाबादतो कना
नबीना सांग मेरे महैदी सांग शे बसराओस जफर में
सबर जोधु हसे हवारे रातापैरयास सरपे यास हाथे
यास नजरला पसवे जोडा चोटा वालाडो मा असस रे
वेपेहणाजापे पैसां चोरे दुडीयो स्वासान बादुली
कुलकुजावे शेजजाराहन साईशा नरमला वसे [illegible]
सफुरर तीर पंज पसारे पाज पीधन इरे नर पबजुरे
सरार सोकुरे सेप्पार तेने [illegible] तणो सातेरे झारपार
कुल जलाशवे ना जावे तो नबी महमद की साथ सबन कुल
वजराईल सजन कुल [illegible] साईसातार [illegible] साजन कुल
करीम सजन कुल रहेमान यार पर महमद मेंदी मारे
तापजेजे [illegible] मारे तेने [illegible] हो जग इरास नीसमाला रे
हे माइफला सतो [illegible] तासहकर महैमद [illegible] रसुलालो
डो गज मुहरा संपूरण तजा है.

realpatidar.com
realpatidar.com

realpatidar.com
realpatidar.com

realpatidar.com
realpatidar.com

realpatidar.com
realpatidar.com